

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.6.2016
COM(2016) 411 final

2016/0190 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsfrågor och frågor om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn (omarbetning)

{SWD(2016) 207 final}

{SWD(2016) 208 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Detta förslag är en omarbetning av rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (nedan kallad *Bryssel IIa-förordningen*).

Bryssel IIa-förordningen är hörnstenen i det rättsliga samarbetet i familjerättsliga ärenden i Europeiska unionen. Förordningen fastställer enhetliga bestämmelser om domstols behörighet vid äktenskapskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap samt vid tvister om föräldraansvar i gränsöverskridande situationer. Den underlättar fri rörlighet för domar, officiella handlingar och överenskommelser i unionen genom att fastställa bestämmelser om hur de ska erkännas och verkställas i andra medlemsstater. Den är tillämplig sedan den 1 mars 2005 på alla medlemsstater¹ utom Danmark².

Tio år efter förordningens ikraftträdande har kommissionen utvärderat hur förordningen fungerar i praktiken och övervägt nödvändiga ändringar av rättsakten i den rapport om tillämpningen som antogs i april 2014³. Detta är ett initiativ inom programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet). Dessutom har Europeiska unionens domstol hittills meddelat 24 domar om tolkningen av förordningen vilka har beaktats.

Omarbetningens mål är att vidareutveckla det europeiska området med rättvisa och grundläggande friheter som grundas på ömsesidigt förtroende genom att avlägsna kvarvarande hinder för den fria rörligheten för rättsliga avgöranden i enlighet med principen om ömsesidigt erkännande och att bättre skydda barnets bästa genom att förenkla förfarandena och effektivisera dem.

I Junckerkommissionens politiska riktlinjer⁴ betonas att det rättsliga samarbetet mellan EU:s medlemsstater måste stegvis förbättras så att håller jämna steg med en utveckling där människor inom hela unionen blir allt mer rörliga och gifter sig och får barn. Man bör bygga broar mellan de olika rättssystemen och ömsesidigt erkänna domslut så att människor på ett enklare sätt kan utöva sina rättigheter inom hela unionen.

Även om förordningen generellt anses fungera väl, har samråd med berörda parter samt en rad undersökningar avslöjat ett antal brister när det gäller hur förordningen för närvarande fungerar. När det gäller de två områden som omfattas av förordningen, äktenskapsfrågor och frågor om föräldraansvar, har man funnit att det senare området har orsakat akuta problem som måste hanteras skyndsamt.

---

¹ Vad gäller de medlemsstater som anslutit sig till unionen efter den dagen tillämpas förordningen från anslutningsdagen (Bulgarien och Rumänien: den 1 januari 2007, Kroatien: den 1 juli 2013).

² Enligt artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i denna förordning, vilken därmed inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

³ COM(2014) 225 final.

⁴ En ny start för EU: mitt program för sysselsättning, tillväxt, rättvisa och demokratisk förändring: Politiska riktlinjer för nästa Europeiska kommission, Jean-Claude Juncker, Strasbourg, den 15 juli 2014.

Vad gäller äktenskapsfrågor fanns det endast begränsad bevisning om befintliga problem (däribland statistik) som i detta skede kunnat ge en tydlig indikation om det fanns ett behov av att ingripa och problemens omfattning samt ett välunderbyggt val bland de alternativ som beaktats. Sedan Bryssel IIa-förordningen antogs har det antagits ytterligare tre EU-instrument som underlättar handläggningen av äktenskapsärenden vid äktenskapsskillnad rörande internationella par. Rom III-förordningen⁵ innehåller bestämmelser om tillämplig lag vid äktenskapsskillnad och underhållsförordningen⁶ rör behörighet och tillämplig lag vad gäller underhåll för makar och barn. Dessutom godkände rådet nyligen ett fördjupat samarbete i fråga om förmögenhetsrättsliga aspekter för internationella par.⁷

Sex huvudsakliga brister som gäller föräldraansvar har konstaterats:

Förfarandet för att återlämna barn

I ärenden där en förälder har fört bort ett barn är skyndsamheten central för att det förfarande för återlämnande av barnet som fastställs i förordningen ska vara framgångsrikt. Det har visat sig att ett omedelbart återlämnande av barnet inte kan säkerställas i alla ärenden. Ineffektiva återlämnandeförfaranden kan ha flera orsaker. Tidsfristen på sex veckor för att utfärda ett avgörande om återlämnande visade sig i praktiken vara olämplig eftersom domare och rättstillämpare var osäkra på om de sex veckorna är tillämpliga per rättsinstans, om de omfattar överklaganden eller till och med verkställighet av ett avgörande om återlämnande. I den gällande förordningen fastställs inte heller någon tidsfrist för den mottagande centralmyndighetens handläggning av ansökan. Vidare anses det att problem med att respektera tidsfristen särskilt beror på att det i nationell lagstiftning saknas en begränsning av antalet gånger som ett avgörande om återlämnande kan överklagas. Förseningar i handläggningen av ärendena orsakades också av att det i flera medlemsstater saknades domstolar som specialiserat sig på att hantera ansökningar om återlämnande. Dessa gränsöverskridande bortförandeärenden är komplicerade och känsliga men en enskild domare handlägger sällan sådana ärenden eftersom de handläggs av de enskilda lokala familjedomstolarna. Resultatet är att domarna tenderar att ha mindre kännedom om de förfaranden och bestämmelser som berörs och har färre möjligheter att samarbeta på ett rutinemässigt sätt med andra EU-jurisdiktioner vilket skulle bygga upp den ömsesidiga tilliten.

Slutligen utgör den så kallade ”generalklausulen” ett tillägg till bestämmelserna i 1980 års Haagkonvention⁸ och anses ha en starkare avskräckande effekt på den förälder som potentiellt kan föra bort barnet. Där fastställs det förfarande som ska följas efter att ett avgörande om att inte återlämna barnet har utfärdats i tillflyktsstaten på grundval av artikel 13 i 1980 års Haagkonvention. Det har visat sig vara svårt att tillämpa ”generalklausulen” eftersom vårdnadsförfaranden inte äger rum i den medlemsstat där barnet befinner sig och eftersom den bortförande föräldern ofta inte är samarbetsvillig. Det är i synnerhet ofta svårt att höra barnet.

⁵ Rådets förordning (EU) nr 1259/2010 av den 20 december 2010 om genomförande av ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad (EUT L 343, 29.12.2010, s. 10).

⁶ Rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet (EUT L 7, 10.0.2009, s. 1).

⁷ Den 3 mars 2016 förelade kommissionen rådet ett förslag till rådets beslut om bemyndigande av ett fördjupat samarbete på området för domstols behörighet, tillämplig lag samt erkännande och verkställighet av domar i mål om internationella pars förmögenhetsförhållanden, som omfattar frågor om såväl makars förmögenhetsförhållanden som förmögenhetsrättsliga verkningar av registrerade partnerskap, samt lade fram två genomförandeförordningar. Rådet antog beslutet den 9 juni 2016.

⁸ Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn (nedan kallad 1980 års Haagkonvention).

Placering av barnet i en annan medlemsstat

En domstol eller en myndighet som överväger att placera barnet i familjehem eller på en institution i en annan medlemsstat måste *samråda med* myndigheterna i den staten innan de beslutar om placeringen. Centrala myndigheter som är skyldiga att bistå domstolar och myndigheter med att anordna gränsöverskridande placeringar har regelbundet rapporterat om att det ibland tar flera månader innan det har fastställts huruvida det krävs samtycke i ett särskilt ärende. Om det krävs samtycke, måste sedan samrådsförfarandet följas och enligt rapporter är det lika tidskrävande eftersom de anmodade myndigheterna inte har någon tidsfrist för sitt svar. Följden är att många anmodande myndigheter beslutar om placeringen och sänder barnet till den mottagande staten medan samrådsförfarandet fortfarande pågår eller till och med när det har inletts, eftersom de anser att placeringen är brådskande och är medvetna om att förfarandena är tidskrävande. De mottagande staterna framförde därför klagomål om att barn ofta redan hade placerats innan samtycke hade getts, vilket innebar att barnen hamnade i ett rättsosäkert läge.

Kravet på exekvaturförfarande

Förfarandet för att slå fast att ett avgörande som meddelats i en annan medlemsstat är verkställbart (exekvaturförfarande) utgör fortfarande ett hinder för den fria rörligheten för avgöranden, vilket medför onödiga kostnader och förseningar för föräldrar och barn som är involverade i gränsöverskridande förfaranden. Hur lång tid det tar att erhålla ett exekvaturförfarande varierar mellan medlemsstaterna; det kan ta ett par dagar till flera månader beroende på jurisdiktion och hur komplicerat ärendet är. Den angivna tiden beaktar inte den tid som krävs för att samla in de handlingar som är nödvändiga för tillämpning och översättningar. Om ett överklagande mot att bevilja eller vägra ett exekvaturförfarande lämnas in leder detta till betydande förseningar; överklagandeförfaranden kan ta upp till två år i vissa medlemsstater. Detta är särskilt frustrerande för föräldrar som förväntar sig att avgöranden som rör barn ska vinna laga kraft utan onödiga fördröjningar.

Det kan också förekomma motsägelsefulla situationer där en medlemsstat måste verkställa rätt till umgänge enligt förordningen samtidigt som erkännandet och/eller verkställigheten av vårdnad som beviljas i samma avgörande kan överklagas och eventuellt vägras i samma medlemsstat, eftersom avgöranden om båda rättigheter för närvarande omfattas av olika förfaranden enligt förordningen.

Hörande av barnet

Det finns avvikelser i hur grunderna för att inte erkänna avgöranden som meddelats i andra medlemsstater tolkas, särskilt i fråga om hörande av barn. Förordningen grundas på principen att barnets åsikter måste beaktas i ärenden som rör dem om detta är lämpligt med hänsyn till barnets ålder eller mognad och barnets bästa. Det uppstår svårigheter eftersom medlemsstaterna har olika bestämmelser om hörande av barnet. I synnerhet de medlemsstater med striktare normer vad gäller barnets hörande än den medlemsstat som utfärdat avgörandet uppmuntras av de gällande bestämmelserna att vägra erkännande om exekvaturförfarandet om barnets hörande inte uppfyller deras egna normer. Dessutom betonas inte vikten av att höra barn allmänt i förordningen i samband med samtliga ärenden om föräldraansvar, utan endast vad gäller återlämnandeförfaranden. Om ett avgörande meddelas utan att barnet har hörts, finns det risk för att barnets bästa inte beaktas i tillräcklig utsträckning.

Faktisk verkställighet av avgörandena

Avgöranden om föräldraansvar verkställs ofta sent eller inte alls. En effektiv verkställighet är beroende av de nationella strukturer som finns för att säkerställa verkställighet. Den juridiska och praktiska strategin för att verkställa avgöranden i familjefrågor varierar mellan medlemsstaterna, särskilt när det gäller vilka verkställighetsåtgärder som vidtas. När ett avgörande har fattats är det viktigt att det finns effektiva åtgärder för att verkställa det, medan man måste komma ihåg att för att utföra verkställighet i förhållande till barn, måste det vara möjligt att snabbt reagera på eventuella tillfälliga eller permanenta risker mot barnets bästa intresse som kan orsakas av verkställigheten.

Samarbete mellan centralmyndigheterna

Samarbetet mellan centralmyndigheterna i enskilda ärenden om föräldraansvar, som regleras i artikel 55, är av största vikt för att effektivt stödja föräldrar och barn som är involverade i gränsöverskridande förfaranden som rör barn. Ett problem som samtliga berörda parter noterat, däribland medlemsstaterna, är att artikeln skrivits på ett otydligt sätt vad gäller vilken hjälp centralmyndigheterna ska lämna i enskilda ärenden om föräldraansvar. Detta har lett till förseningar som varit till skada för barnets bästa. Av samrådet framgår att artikeln inte utgör tillräcklig rättslig grund för de nationella myndigheterna i vissa medlemsstater för att vidta åtgärder, eftersom deras nationella lagstiftning kräver att det finns en mer uttrycklig separat rättslig grund i förordningen.

• **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förslaget beaktar övriga instrument, särskilt andra EU-förordningar inom området familjerätt och internationella instrument som t.ex. 1980 års⁹ och 1996 års¹⁰ Haagkonvention.

Vad gäller ärenden om föräldraansvar (vårdnad, umgänge och skydd av barn) är medlemsstaternas domstolar bundna av förordningens bestämmelser om *behörighet*. Denna aspekt behandlas inte i något annat EU-instrument. Målet med 1980 års Haagkonvention är att skydda behörigheten i den medlemsstat där barnet har hemvist vid fall av bortförande av barn över gränserna. Både vid fall inom EU och vid fall som rör tredjeländer avgörs *den tillämpliga lagen i ärenden om föräldraansvar* av 1996 års Haagkonvention.

I äktenskapsärenden reglerar Bryssel IIa-förordningen vilka domstolar i medlemsstaterna som är *behöriga* vid äktenskapsskillnad, hemskillnad och annullering av äktenskap. De bestämmelser som avgör *vilken lagstiftning som är tillämplig* på dessa frågor avgörs i enlighet med Rom III-förordningen som fastställts som ett instrument för förstärkt samarbete i de medlemsstater som tillämpar den.

Erkännande och verkställighet av avgöranden som meddelats i en annan medlemsstat i äktenskapsärenden eller ärenden om föräldraansvar regleras av Bryssel IIa-förordningen.

Det finns en indirekt koppling till underhållsförordningen; eftersom underhållsförordningen rör underhållsskyldighet som grundas på en familjerelation, medan underhåll inte omfattas av Bryssel IIa-förordningen. I enlighet med underhållsförordningen har de domstolar som är behöriga enligt Bryssel IIa-förordningen även normalt accessorisk behörighet att fatta avgöranden om underhåll.

---

⁹ Jfr. fotnot 8.

¹⁰ Haagkonventionen av den 19 oktober 1996 om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldraansvar och åtgärder till skydd för barn (nedan kallad *1996 års Haagkonvention*).

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för unionsåtgärder i familjeärenden fastställs i artikel 81.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Enligt artikel 81.1 ska unionen ”utveckla ett rättsligt samarbete i civilrättsliga frågor som har gränsöverskridande följder, vilket bygger på principen om ömsesidigt erkännande av domstolsavgöranden och utomrättsliga avgöranden”.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Unionen har delad befogenhet enligt artikel 81 i EUF-fördraget, som den redan har utövat genom att anta Bryssel IIa-förordningen. Förslagets olika beståndsdelar uppfyller kraven på subsidiaritet. Förordningens tvingande mekanism för återlämnande tillämpas endast på gränsöverskridande bortförande av barn. De förbättringar som hittills har vidtagits i enskilda medlemsstater har inte visat sig ha en effekt på återlämnandeförfarandet som helhet eftersom den smidiga funktionen av systemet förutsätter effektivitet, ett nära samarbete och ett ömsesidigt förtroende mellan de båda medlemsstater som är involverade i ett fall.

När det gäller avgöranden om placering fastslog EU-domstolen 2012 att ”medlemsstaterna anmodas (...) att föreskriva tydliga bestämmelser och förfaranden för det godkännande som avses i artikel 56, för att garantera rättssäkerhet och skyndsamhet. Förfarandena ska bland annat ge den domstol som överväger placeringen möjlighet att enkelt identifiera den behöriga myndigheten och ge den sistnämnda möjlighet att lämna eller vägra godkännande inom en kort tidsfrist.” De olika nationella bestämmelserna genomför dock inte bestämmelsen om gränsöverskridande placeringar på ett enhetligt och samstämmigt sätt och det är inte troligt att det kommer att ske i framtiden. Även om detta skulle ske, kan den nödvändiga samordningen mellan de nationella bestämmelserna inte uppnås på nationell nivå. Därför kan detta problem endast åtgärdas genom att man inför autonoma minimibestämmelser i förordningen som tillämpas på alla gränsöverskridande placeringar som bestämts av en domstol eller en myndighet i en medlemsstat.

Exekvaturförfarandet kan inte avskaffas av medlemsstaterna själva eftersom förfarandet redan har harmoniserats genom Bryssel IIa-förordningen och det måste därför ändras genom en förordning. Samma resonemang gäller för att förbättra de befintliga reglerna om samarbetet mellan medlemsstaternas centralmyndigheter.

När det gäller verkställighet som i sig är ett ärende för medlemsstaterna har EU-domstolen uttalat att tillämpningen av nationella regler för verkställighet inte bör inverka menligt på förordningens ändamålsenliga verkan¹¹. Artikel 81.2 f möjliggör på EU-nivå att hinder mot väl fungerande civilrättsliga förfaranden undanröjs, vid behov genom att förenligheten mellan de civilprocessrättsliga regler som är tillämpliga i medlemsstaterna främjas. Dessutom är en minimiharmonisering berättigad för att nå målet med ett ömsesidigt erkännande av avgöranden. Om det uppstår negativa följder på grund av ineffektiva verkställighetsförfaranden måste man hantera dem på EU-nivå så att man kan säkerställa ett framgångsrikt resultat i alla medlemsstater.

- **Proportionalitetsprincipen**

Proportionalitetsprincipen kräver att det vidtas åtgärder som är proportionerliga till problemens storlek och omfattning.

---

¹¹ Domstolens dom av den 11 juli 2008 i mål C-195/08 PPU, *Inga Rinau*, punkt 82.

Nationella materiella regler kommer att påverkas i viss utsträckning av den föreslagna åtgärden i den utsträckning gemensamma verkställighetsnormer föreslås. Detta är dock berättigat för att uppnå målet att förordningen ska vara effektiv fullt ut och för att individer ska kunna utöva sina rättigheter fullt ut oavsett var de befinner sig i unionen. Därför måste oförenligheten mellan medlemsstaternas rättsliga och administrativa system undanröjas. Utvärderingen har i själva verket visat att nationella grunder för att vägra verkställighet kan överlappa befintliga skäl för vägran enligt förordningen. Då det finns olika normer för tillämpningen av sådana grunder enligt förordningen och enligt nationell lagstiftning kan de nationella grunderna i realiteten undergräva en enhetlig och smidig tillämpning av EU-reglerna. För att säkerställa samstämmighet och därmed skapa lika förutsättningar för alla människor i unionen är det därför nödvändigt att harmonisera de nationella grunderna för vägran i den utsträckning de tillämpas mot verkställighet av ett avgörande som meddelats i en annan medlemsstat.

Ett stort och ökande antal människor i EU påverkas direkt och indirekt av gränsöverskridande förfaranden som rör barn. Förslagets kostnader är måttliga och jämförelsevis är fördelarna mycket stora. Förslaget stärker rättssäkerheten, ökar flexibiliteten, säkerställer tillgången till domstolsprövning och effektiva förfaranden medan medlemsstaterna behåller fullständig suveränitet i förhållande till de materiella lagarna om föräldraansvar.

- **Val av instrument**

Förslaget är en omarbetad förordning med ändringar och ersätter en befintlig förordning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Förordningen utvärderades mot bakgrund av målen i programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet)¹². Det är kommissionens program för att se till att EU-lagstiftningen är ändamålsenlig och levererar de resultat som EU:s lagstiftare har avsett. Utvärderingen av förordningen grundas på kvalitativa och kvantitativa analyser. Empiriska data samlades in genom en extern studie; se den slutliga utvärderingsrapporten och de analytiska bilagorna¹³ för att utvärdera förordningens *relevans, samstämmighet, effektivitet, ändamålsenlighet* samt *europiska mervärde* och *nytta*. Dessutom inleddes två undersökningar 2015 för att samla in specifika uppgifter om avgöranden om föräldraansvar.

Även om förordningen överlag anses fungera väl och leverera mervärde till EU:s medborgare hindras instrumentets operativa funktion ibland av en rad rättsliga problem; den aktuella rättsliga texten är inte tillräckligt tydlig eller ofullständig på vissa punkter¹⁴. Detta anses särskilt vara fallet vid förfarandet för att återlämna barn och samarbetet mellan centralmyndigheterna i ärenden om föräldraansvar¹⁵.

---

¹² Bättre lagstiftning för bättre resultat – en EU-agenda, COM(2015) 215 final.

¹³ Studie om bedömning av förordning (EG) 2201/2003 och policyalternativ för att ändra den; se (slutlig utvärderingsrapport) på http://ec.europa.eu/justice/civil/files/bxl_ia_final_report_evaluation.pdf och (analytiska bilagor) http://ec.europa.eu/justice/civil/files/bxl_ia_final_report_analtical_annexes.pdf.

¹⁴ Se särskilt den slutliga utvärderingsrapporten, s. 53.

¹⁵ Se särskilt Konsekvensbedömningen, s. 11.

Utvärderingen visade att när det gäller de två stora områden som omfattas av förordningen, äktenskapsärenden och ärenden om föräldraansvar, har man konstaterat att det senare området har orsakat akuta problem. Den övergripande *effektiviteten* av vissa aspekter av de förfaranden som rör barn har ifrågasatts¹⁶. Vad gäller ärenden rörande föräldrar som för bort barn, gränsöverskridande placeringar av barn, erkännande och verkställighet av avgöranden och samarbete mellan nationella myndigheter (både centralmyndigheter och andra) förekommer det orimliga och oberättigade förseningar som beror på hur befintliga förfaranden har utformats eller tillämpas¹⁷. Detta har haft negativa följder för förhållandet mellan föräldrar och barn och för barnets bästa. Dessutom har krav på exekvaturförfarandet medfört genomsnittliga förseningar på flera månader per fall och kostnader på upp till 4 000 euro för privatpersoner¹⁸. Den otydliga beskrivningen av samarbetet mellan centralmyndigheterna har ofta lett till förseningar på flera månader eller till och med att en begäran inte har verkställts¹⁹ – vilket är skadligt för barnets bästa. Verkställigheten av avgöranden som meddelats i en annan medlemsstat uppgavs vara problematisk²⁰; ofta verkställs inte avgöranden eller detta sker med avsevärda förseningar. Dessutom medför de specialiserade juristernas arbete kostnader på mellan 1 000 och 4 000 euro per ärende för föräldrarna²¹. För medlemsstaterna har förordningen å andra sidan medfört mycket begränsade kostnader som huvudsakligen har samband med driften av centralmyndigheterna²².

- **Samråd med berörda parter**

Detta förslag föregicks av ett brett samråd med allmänheten, medlemsstaterna, institutioner och experter om befintliga problem i det nuvarande systemet och möjliga lösningar på dessa. Den 15 april 2014 antog kommissionen en rapport om förordningens tillämpning²³ och inledde ett offentligt samråd där man lade fram förslag till översynen och man mottog totalt 193 svar²⁴. Av samrådsförfarandet framgår att de berörda parterna stöder en noggrant riktad reform av den befintliga förordningen.

I ärenden som gäller föräldrar som för bort barn anser majoriteten av de som besvarat det offentliga samrådet att ett omedelbart återlämnande av barnet inom EU inte säkerställs i alla ärenden. De centrala förbättringsförslagen bestod av att respektera tidsfristerna mer strikt och att tillämpa sanktioner i de ärenden där skyldigheten att återlämna barnet inte uppfylldes²⁵.

Föräldrarna var den grupp som i störst utsträckning önskade avskaffa exekvaturförfarandet, följt av domare och advokater medan vissa medlemsstater uppgav att exekvaturförfarandet inte borde avskaffas utan att vissa rättssäkerhetsgarantier upprätthålls. Det rekommenderades att om exekvaturförfarandet avskaffades skulle man införa rättssäkerhetsgarantier avseende områden som parternas och barnets rätt att yttra sig och delgivning av handlingar²⁶.

Ett betydande antal av de svarande ansåg att verkställighet av avgöranden som rör föräldraansvar och som meddelats i en annan medlemsstat var ett viktigt område som skulle

---

¹⁶ Se särskilt den slutliga utvärderingsrapporten, s. 57.

¹⁷ Se särskilt konsekvensbedömningen, s. 36, 37, 52, 60 och 86.

¹⁸ Se särskilt konsekvensbedömningen, s. 61.

¹⁹ Se särskilt de analytiska bilagorna, s. 92.

²⁰ Se särskilt de analytiska bilagorna, s. 65.

²¹ Se särskilt konsekvensbedömningen, s. 87.

²² Se särskilt de analytiska bilagorna, s. 265.

²³ COM(2014) 225 final.

²⁴ En sammanfattning av svaren på det offentliga samrådet finns i de analytiska bilagorna, s. 127.

²⁵ De analytiska bilagorna, s. 151.

²⁶ De analytiska bilagorna, s. 153.

behöva förbättras. Det centrala förslaget från rättstillämpare var att anta gemensamma minimistandarder, däribland ett enhetligt verkställighetsförfarande, medan medlemsstaterna var skeptiska mot en sådan lösning²⁷.

Slutligen har föräldrar särskilt uttryckt farhågor vad gäller samarbetet mellan centralmyndigheterna vilkas föreskrivna uppgift är att stödja dem i gränsöverskridande förfaranden som rör barn. Bristen på ett effektivt samarbete var ett huvudsakligt element i de flesta svaren. För att lösa detta rekommenderar svarandena att arbetsuppgifterna ska förtydligas för att föräldrarna ska få ett bättre stöd. Svarandena gav också sitt stöd till att ta med de myndigheter som ansvarar för barns välfärd i samarbetssystemet för att säkerställa att förordningen fungerar på ett smidigt sätt²⁸.

Resultatet av det offentliga samrådet bekräftar i allmänhet resultaten i kommissionens tillämpningsrapport som antogs 2014.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Tillgången på statistik rörande förordningens tillämpning och hur fullständig den är varierar stort mellan medlemsstaterna. Den kvalitativa och kvantitativa analysen av hur förordningen fungerar genomfördes via en extern studie. Utöver studien inleddes två undersökningar 2015 – en med de centralmyndigheter som fastställts enligt förordningen och en annan med medlemsstaterna – för att samla in specifika uppgifter om avgöranden om föräldraansvar. Dessutom tillsattes en separat expertgrupp för att diskutera problem och potentiella lösningar i relation till omarbetningen. Förordningens funktion diskuterades också regelbundet vid flera av centralmyndigheternas möten som anordnades inom ramen för det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område.

- **Konsekvensbedömning**

I den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag hanterades policyalternativen och deras konsekvensbedömning separat för vart och ett av de frågor som konstaterats vara problematiska vid förordningens utvärdering. För alla frågor har det tagits fram ett grundscenari och alternativ. För äktenskapsärenden och ärenden om föräldraansvar beaktades policyalternativ med olika nivåer av ingripande. Vad gäller förfarandet vid bortförande av barn beaktades enbart förtydliganden av den nuvarande mekanismen samt ett alternativ med en förteckning över kompletterande åtgärder. Dessutom togs det fram två alternativ för att bedöma eventuella genomgripande förändringar av återlämnandemekanismen (att man återgår till det s.k. Haag-systemet och skapar ett unikt forum i ursprungsmedlemsstaten). Vad gäller placeringsmekanismen föreslog man två alternativ; att välja mellan ett system med antingen underförstått eller uttryckligt samtycke. När det gäller erkännande och verkställighet har man i de båda policyalternativen avskaffat kravet på exekvaturförfarande eller föreslagit ett nytt förfarande för att på bästa sätt ta itu med ineffektivitetsproblemen. Det nya föreslagna systemet kompletterades av tre alternativa underalternativ för att komma till rätta med problemet med hörande av barnet. Två kompletterande alternativ beaktades också för att förbättra verkställigheten antingen genom en vägledande tidsfrist eller genom en fullständig harmonisering av verkställighetslagstiftningen vad gäller avgöranden som rör föräldraansvar.

Bedömningen avslutas med de övergripande rekommenderade alternativen för alla problem som lagts fram i rapporten. Vad gäller äktenskapsärenden är det rekommenderade

---

²⁷ De analytiska bilagorna, s. 156.

²⁸ De analytiska bilagorna, s. 159.

policyalternativet att behålla status quo. Detta betyder att makarna i ett internationellt äktenskap fortsatt har möjlighet att slå samman de olika förfarandena, vilket i nuläget är möjligt enligt förordningen och andra familjerättsliga instrument (såsom underhållsförordningen). Samtidigt behåller man flexibiliteten för makar att ansöka om äktenskapsskillnad inför ett av de forum som anges i förordningen. Fördelarna med att inskränka eller avskaffa denna flexibilitet (vilket förordats av vissa medlemsstater) skulle överskuggas av nackdelarna med de alternativ som beaktats för att hantera problemet med ”kapplöpning till domstol” (behörighetsöverföring eller hierarkin mellan grunderna för talan) som påpekats av andra medlemsstater. Makar som inte har samma EU-medborgarskap och som bor i ett tredjeland men har behållit band till en viss medlemsstat och som önskar skiljas, kommer även fortsatt att kunna förlita sig på nationella regler om tillgång till domstolsprövning i EU eller få ett avgörande (som erhållits i ett tredjeland) erkänt i EU.

Vad gäller ärenden om föräldraansvar är det rekommenderade alternativet ett EU-ingripande vilket motiveras av problemets omfattning och brådskande karaktär. Mer specifikt bör förfarandet för att återlämna barn förbättras med hjälp av ett alternativ som förtydligar den nuvarande mekanismen och inför nya åtgärder såsom koncentration av behörighet och möjlighet för domstolen i tillflyktsstaten att beordra skyndsamma säkerhetsåtgärder som även kan ”resa med barnet” till den medlemsstat där barnet har hemvist om det är nödvändigt för att säkerställa ett tryggt återlämnande. De nya reglerna skulle innebära att tidsfristen för återlämnande skulle kunna uppnås genom att man anger tidsramen för förfarandena inför domstolarna i första och andra instans separat. Förfarandena skulle bli kortare genom att man inför en tidsfrist även för den anmodade centralmyndigheten och begränsar möjligheten att överklaga ett avgörande om återlämnande eller icke-återlämnande till en gång. Det rekommenderade alternativet skulle uttryckligen uppmana domaren att överväga huruvida avgörandet bör vara provisoriskt verkställbart.

Vad gäller placeringsavgöranden bör ett autonomt förfarande för samtycke fastställas som ska tillämpas på alla gränsöverskridande placeringar och kompletteras av en tidsfrist för den anmodade medlemsstaten att besvara begäran.

Dessutom skulle exekvaturförfarandet avskaffas samtidigt som man upprätthåller lämpliga rättssäkerhetsgarantier (skäl för icke-erkännande och bestridande av själva verkställigheten eller av särskilda verkställighetsåtgärder) som ska åberopas av den svarande föräldern i samband med verkställigheten i verkställighetsmedlemsstaten, vilket minskar förfarandets övergripande längd. För att minska de problem som orsakas av varierande nationell praxis för att höra barn och av avgöranden som meddelats av domstolar som saknar en nära koppling till barnet när avgörandet meddelas och en resulterande vägran att erkänna avgörandet, skulle det rekommenderade alternativet kräva att medlemsstaterna ömsesidigt respekterar varandras nationella regler samtidigt som de är skyldiga att låta barnet uttrycka sin åsikt och beakta den i vederbörlig ordning och se till att behörigheten överensstämmer med den vägledande principen om närheten till barnet genom att nyansera principen om att ett ärende har anknytning till den domstol som först var behörig (*perpetuatio fori*). När det gäller verkställighet skulle det rekommenderade alternativet garantera att verkställighet endast kan vägras på grundval av en enhetlig och begränsad förteckning över grunder för vägran. Det skulle också anges en tidsfrist för verkställighet med en rapporteringsskyldighet om den överskrids och möjlighet för domstolen i ursprungslandet att förklara att ett avgörande är provisoriskt verkställbart oberoende av att avgörandet har överklagats, samtidigt som man ger utrymme för att ta itu med brådskande risker för barnets bästa under verkställighetskedet, vilket i sin tur tydligt skulle effektivisera förfarandena och skyddet av barnets bästa.

När det gäller samarbete bör ett förtydligande av respektive artikel ange 1) vem som kan begära 2) vilken typ av stöd eller information 3) från vem och 4) på vilka villkor. En tidsfrist för den anmodade myndigheten skulle anges. Det skulle förtydligas att även domstolar och barnavårdsmyndigheter kan begära stöd från centralmyndigheterna. Dessutom skulle väletablerad icke-bindande lagstiftning fortsatt tillhandahålla ett kontinuerligt stöd för de som handlägger ansökningar enligt förordningen. Den föreslagna artikeln om tillräckliga resurser skulle förtydliga det underförstådda krav som för närvarande uppfylls av vissa centralmyndigheter, men inte alla, vilket skulle öka den ömsesidiga tilliten.

Det rekommenderade paketet med policyalternativ vad gäller ärenden om föräldrans ansvar skulle uppfylla förenklingsmålen genom att minska förseningar som rör återlämnande av barnet, placeringsavgöranden och samarbetet mellan centralmyndigheterna samt genom att undanröja onödiga förseningar och kostnader i samband med exekvaturförfarandet. Samtidigt skulle det också vara en skyndsam lösning på de problem som man i nuläget ställs inför på detta område där det är mycket viktigt att agera och få igenom ändringar samtidigt som man beaktar barnens och familjernas situation samt vad som är i deras intresse.

Förfarandena skulle bli mer effektiva när det gäller förfarandet för att återlämna barn genom att antalet möjligheter att överklaga minskar, genom att provisorisk verkställighet av överklaganden blir möjlig när det är lämpligt, genom att centralmyndigheternas roll och uppgifter definieras mer tydligt och genom att medlemsstaterna blir skyldiga att koncentrera behörigheten till ett begränsat antal domstolar på ett sätt som är samstämmigt med strukturen i deras respektive rättssystem. Vad gäller placeringsavgöranden kommer de förseningar som rör erhållande av samtycke att minska genom att det fastställs ett autonomt förfarande för samtycke och en tidsfrist (högst åtta veckor jämfört med sex månader och mer för närvarande) för den anmodade medlemsstaten att besvara begäran. Vad gäller erkännande och verkställighet kommer förseningarna avseende att erhålla ett exekvaturförfarande (vilket kan ta flera månader) att undanröjas. Eftersom rättssäkerhetsgarantierna (skäl för icke-erkännande och bestridande av själva verkställigheten eller av särskilda verkställighetsåtgärder) ska åberopas samtidigt av den svarande i samband med verkställigheten skulle den totala längden på förfarandet minska. På liknande sätt skulle det rekommenderade alternativet minska förseningar (som i vissa instanser sträcker sig över ett år) under den faktiska verkställigheten genom att en maximal tidsfrist på sex veckor fastställs. Slutligen kommer förtydligandet av centralmyndigheternas allmänna roll att minska förseningarna i deras ömsesidiga samarbete.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Att använda den juridiska tekniken med omarbetning, där instrumentets operativa funktion förbättras genom att det görs tydligare och mer komplett samt förenklas och görs mer effektivt, bidrar också till lagstiftningens ändamålsenlighet. I synnerhet innebär fastställandet av ett autonomt förfarande för samtycke och tidsfristen för den anmodade medlemsstaten att besvara begäran att tiden för att erhålla samtycke vid placeringsförfaranden minskar till högst åtta veckor jämfört med sex månader och mer för närvarande. Avskaffandet av exekvaturförfarandet som föreslås skulle avskaffa förseningar (på upp till flera månader) och kostnader (upp till 4 000 euro) som är kopplade till att erhålla det. Det föreslagna ändrade förfarandet för återlämnande av barnet vid bortförande skulle minska föräldrarnas kostnader för specialiserad juridisk rådgivning (mellan 1 000 och 4 000 euro)²⁹.

---

²⁹ Konsekvensbedömningen, s. 61.

- **Grundläggande rättigheter**

Alla delar av reformen respekterar de rättigheter som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till ett effektivt rättsmedel och rätten till en rättvis rättegång som garanteras i artikel 47. Mot bakgrund av det ämnesområde som förordningen omfattar, särskilt förhållandet mellan föräldrar och barn, kommer de rekommenderade policyalternativen avseende ärenden om föräldraansvar att förbättra rätten till respekt för privatliv och familjeliv (artikel 7). Slutligen stärker de föreslagna rättigheterna barnets rättigheter (artikel 24) och innebär att förordningen anpassas ytterligare till FN:s konvention om barnets rättigheter genom att bestämmelserna kopplas närmare till denna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget medför relativt låga efterlevnadskostnader. Avskaffandet av exekvaturförfarandet och koncentrationen av behörigheten medför kostnader för medlemsstaterna eftersom rättstillämparna måste utbildas för att få kännedom om de nya förfaranden som planeras. Utbildning är dock redan idag nödvändigt. Eftersom behörigheten i framtiden koncentreras behöver dessutom färre domare utbildas i framtiden. Erfarenheterna i de medlemsstater som har koncentrerat behörigheten har å andra sidan visat att det är mer sannolikt att de domare som handlägger fler ärenden om bortföranden deltar i utbildning som erbjuds och att de avgöranden som meddelas av dessa förstainstansdomstolar som specialiserat sig och har erfarenhet överklagas mer sällan. Detta medför kostnadsbesparingar i det individuella ärendet och för rättskipningen i allmänhet. Medlemsstaterna är dessutom redan nu skyldiga att utse en centralmyndighet och se till att den fungerar korrekt för att den ska kunna fullgöra skyldigheterna enligt denna förordning. Ett ytterligare förtydligande av centralmyndigheternas arbetsuppgifter kan medföra merkostnader (särskilt vad gäller personalresurser) för vissa medlemsstater om deras centralmyndigheter för närvarande inte är tillräckligt utrustade.

De övriga ändringarna som planeras utgör relativt enkla ändringar av de befintliga regler som inte kräver att nya förfaranden skapas och de bör kunna tillämpas av myndigheterna utan att det behövs specialutbildning.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

För att övervaka att den ändrade förordningen tillämpas effektivt kommer kommissionen regelbundet att rapportera och göra efterhandsutvärderingar med stöd av samråd med medlemsstaterna, berörda parter och externa experter. Regelbundna expertmöten kommer att anordnas i syfte att diskutera tillämpningsproblem och utbyta bästa praxis mellan medlemsstaterna inom ramen för det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område. Samarbetet med det rättsliga nätverket kommer att vara särskilt användbart i utformningen av behovet av att samla in specifika uppgifter som i form av statistik ska ligga till grund för framtida förslag.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Åtgärder som ökar effektiviteten och förbättrar ”generalklausulens” funktion

Flera betydande ändringar läggs fram som ska öka effektiviteten i återlämnandet av ett bortfört barn och de problem som har koppling till förordningens ”generalklausul”.

För det första förtydligar förslaget tidsfristen för att utfärda ett verkställbart avgörande om återlämnande i enlighet med förhållningssättet bland de medlemsstater som snabbast hanterar återlämnandeärenden enligt 1980 års Haagkonvention. En separat tidsfrist på sex veckor skulle tillämpas på förfarandena inför domstolen i första instans respektive appellationsdomstolen. Dessutom skulle förslaget innebära att centralmyndigheterna också måste arbeta enligt en tidsfrist på sex veckor under vilken man mottar och handlägger ansökan, lokaliserar svaranden och barnet, främjar medling samtidigt som man säkerställer att detta inte innebär att förfarandet försenas och hänvisar sökanden till en kvalificerad jurist eller vidarebefordrar ärendet till domstolen (beroende på det nationella rättssystemet). För närvarande har centralmyndigheterna ingen tidsfrist. Genom denna nya tidsfrist på 6+6+6 veckor förutses därför en maximal period på 18 veckor för alla stadier som kan utnyttjas, istället för förfaranden som i nuläget pågår i upp till 165 dagar³⁰. Detta skulle göra domstolarnas tidsfrister mer realistiska varigenom man vill skydda svarandens rätt till en rättvis rättegång samtidigt som man begränsar den till en så kort period som rimligtvis är möjligt.

Dessutom ingår i de föreslagna åtgärderna en skyldighet för medlemsstaterna att koncentrera behörigheten för ärenden som rör bortförande av barn till ett begränsat antal domstolar samtidigt som man respekterar det berörda rättssystemets struktur. Detta säkerställer att domare som har erfarenhet av detta mycket specifika förfarande skulle meddela domar som rör ansökningar om återlämnande.

Genom förslaget begränsas antalet möjligheter att överklaga ett avgörande om återlämnande till ett överklagande och domarna uppmanas uttryckligen att överväga huruvida ett avgörande om återlämnande bör vara provisoriskt verkställbart.

Dessutom innehåller förslaget ett antal förtydliganden för att de gällande reglerna ska genomföras bättre: den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart innan det olovliga bortförandet eller kvarhållandet är skyldig att utföra en grundlig utredning av barnets bästa innan man meddelar ett slutligt vårdnadsavgörande som eventuellt innebär att barnet återlämnas. När man utför en utredning av barnets bästa i detta sammanhang ska varje barn som kan uttrycka sina egna åsikter ha rätt att yttra sig, även om barnet inte är fysiskt närvarande, med hjälp av alternativa medel som videokonferens, om det är lämpligt.

Samarbetet mellan centralmyndigheterna eller en direktkommunikation från en domare till den relevanta domstolen i ursprungsmedlemsstaten bör underlättas för att bedöma de åtgärder ("lämpliga åtgärder") som finns i den medlemsstat dit barnet bör återlämnas.

Om det finns en allvarlig risk för att barnet kommer till skada eller på annat sätt hamnar i en oacceptabel situation om barnet återlämnas till det land där det hade hemvist utan några rättssäkerhetsgarantier bör det även vara möjligt för domstolen i tillflyktsmedlemsstaten att beordra skyndsamma säkerhetsåtgärder som krävs där och som, om nödvändigt, även kan "resa med barnet" till den medlemsstat där barnet har hemvist, där ett slutligt avgörande i sakfrågan ska fattas. En sådan skyndsamt åtgärd skulle erkännas genom lagstiftningen i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet men skulle upphöra att gälla så fort domstolarna i den staten har vidtagit de åtgärder som situationen kräver. Exempelvis kommer den domstol vid vilken

³⁰ Statistisk analys av ansökningar som gjorts år 2008 enligt Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn — Del II — Regional rapport, preliminärt dokument nr 8 B — uppdatering i november 2011 till specialkommissionen av juni 2011, s. 10-12, finns på <https://assets.hcch.net/upload/wop/abduct2011pd08be.pdf>.

återlämnandeförfaranden pågår att kunna bevilja rätt till umgänge till en av föräldrarna vilket också är verkställbart i den medlemsstat där barnet har hemvist till dess att domstolen i det landet meddelar ett slutligt avgörande vad gäller umgänge med barnet.

Införande av ett oberoende förfarande för samtycke som ska tillämpas på alla gränsöverskridande placeringar och kompletteras av en tidsfrist på åtta veckor för den anmodade medlemsstaten att besvara begäran.

Det förslag som rör gränsöverskridande placeringar innehåller följande nya regler:

- Den mottagande statens samtycke ska vara obligatoriskt för alla gränsöverskridande placeringar från en domstol eller myndighet i en medlemsstat.
- Det införs enhetliga krav på de handlingar som ska bifogas begäran om samtycke: den anmodande myndigheten måste lämna in en rapport om barnet och fastställa skälen för den planerade gränsöverskridande placeringen.
- Det införs en regel om krav på översättning: begäran måste åtföljas av en översättning till den anmodade medlemsstatens språk.
- Alla framställningar kanaliseras via centralmyndigheterna.
- Det införs en tidsfrist på åtta veckor för den anmodade staten att fatta ett avgörande om begäran.

Exekvaturförfarandet avskaffas och lämpliga säkerhetsåtgärder åberopas i verkställighetskedet, dvs. ett ifrågasättande av erkännande eller verkställighet av det avgörande som meddelats av ursprungsmedlemsstaten eller ett ifrågasättande av konkreta verkställighetsåtgärder som beordrats av den stat där verkställighet begärs ska ske under ett och samma förfarande i den stat där verkställighet begärs

Dagens rättsliga samarbete och förtroendet mellan medlemsstaterna har nått en nivå där det är möjligt att övergå till ett enklare och mindre kostsamt system för rörligheten för avgöranden genom att de befintliga formaliteterna mellan medlemsstaterna undanröjs. Exekvaturförfarandet har redan avskaffats på ett flertal områden, bland annat på det familjerättsliga området (umgänge, vissa avgöranden om återlämnande, underhållsskyldigheter). En betydande ändring i förslaget är därför att exekvaturförfarandet avskaffas för alla avgöranden som omfattas av förordningens tillämpningsområde. Avskaffandet av exekvaturförfarandet kommer att åtföljas av rättssäkerhetsgarantier som på lämpligt sätt säkerställer svarandens rätt till ett effektivt rättsmedel och rätt till en rättvis rättegång i enlighet med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Avskaffandet av exekvaturförfarandet skulle innebära att de EU-medborgare som är involverade i gränsöverskridande tvistemål kan spara en större del av de nuvarande kostnaderna för förfarandet (i genomsnitt betalas 2 200 euro för handläggning av ansökan) och att förseningar som i vissa fall uppgår till ett par månader undanröjs.

Den svarande föräldern skulle ha tillgång till rättsmedel som under vissa exceptionella omständigheter innebär att ett avgörande som meddelats i en medlemsstat inte vinner laga kraft i en annan medlemsstat. Om något av skälen för icke-erkännande eller skälen för att bestrida konkreta verkställighetsåtgärder skulle kunna tillämpas, skulle svaranden kunna ansöka om att bestrida erkännandet och/eller verkställigheten i verkställighetsmedlemsstaten i ett och samma förfarande.

Förslaget innehåller enhetliga regler som definierar i vilka situationer inte bara verkställighet över gränserna utan även verkställighet som sådan kan bestridas. De senare reglerna skulle reglera till exempel en situation där förhållandena ändras. Dessutom fastställer reglerna på ett enhetligt sätt situationer där barnet motsätter sig verkställighet eller där verkställighet inte kan utföras på grund av tillfälliga faktiska hinder.

Förslaget om att avskaffa exekvaturförfarandet kommer således att spara såväl tid som pengar, samtidigt som det nödvändiga skyddet för svarandena garanteras också i fortsättningen.

Såsom redan är fallet i den gällande förordningen innehåller förslaget ett antal standardintyg som ska underlätta erkännandet eller verkställigheten av det utländska avgörandet utan exekvaturförfarandet. Dessa intyg kommer att underlätta de behöriga myndigheternas verkställighet av avgörandet och minska behovet av att avgörandet översätts.

Införandet av en skyldighet att ge barnet möjlighet att yttra sig

Förslaget påverkar inte medlemsstaternas regler och praxis kring hur ett barn ska höras men kräver att rättssystemen erkänns ömsesidigt. Detta innebär att skyldigheten att ge varje barn som kan uttrycka sina egna åsikter möjlighet att yttra sig, skulle anges uttryckligen i förordningen mot bakgrund av att alla medlemsstater har ratificerat FN:s konvention om barnets rättigheter, som redan nu gör dem skyldiga att höra barnet och uppfylla villkoret ovan i alla inhemska och gränsöverskridande förfaranden som rör dem. I likhet med respektive artikel i stadgan om de grundläggande rättigheterna görs det i synnerhet skillnad mellan å ena sidan när ett barn måste ges möjlighet att yttra sig (dvs. när han eller hon kan ge uttryck för sina egna åsikter) och å andra sidan vilken tyngdpunkt domaren ska ge barnets åsikter (vilket beror på barnets ålder och mognad). Denna åtskillnad måste anges i avgörandet och i ett intyg som bifogas avgörandet. För en förälder som ansöker om att ett avgörande ska erkännas i en annan medlemsstat innebär detta att en domstol i det landet inte kommer att vägra att erkänna avgörandet enbart grundat på det faktum att ett barn har hörts i ett annat land enligt annorlunda standarder än de som tillämpas av den domstolen.

Införande av riktade åtgärder för att effektivisera den faktiska verkställigheten

För att hantera problemet med ineffektiv verkställighet införs det flera åtgärder genom förslaget. Ansökan om verkställighet måste riktas till en domstol i verkställighetsmedlemsstaten men det allmänna förfarandet, verkställighetsmetoderna och villkoren regleras i verkställighetsmedlemsstatens lagstiftning, t.ex. vilken särskild verkställighetsåtgärd som bör beordras och under vilka omständigheter. Om ett avgörande från en annan medlemsstat behöver ytterligare detaljer eller anpassningar för att kunna verkställas enligt den nationella lagstiftningen i verkställighetsmedlemsstaten bör den behöriga domstolen i den medlemsstaten ange de nödvändiga specifikationerna eller anpassningarna samtidigt som de väsentliga delarna i avgörandet behålls.

En part som bestrider verkställigheten av ett avgörande som meddelats i en annan medlemsstat bör under samma förfarande, i den mån det är möjligt och i enlighet med rättssystemet i den anmodade medlemsstaten, kunna åberopa skäl för att verkställighet som sådan ska vägras, utöver skälen för att erkännande eller verkställighet ska vägras. Oförenlighet med barnets bästa som har orsakats av ändrade förhållanden (till exempel att ett barn har en allvarlig sjukdom) eller av att ett barn som har en tillräcklig ålder och mognad har

uttryckt tillräckligt starka invändningar bör endast beaktas om detta är jämförbart med det undantag som rör grunderna för rättsordningen.

I förslaget läggs det också fram en vägledande tidsfrist för den faktiska verkställigheten av ett avgörande. Om verkställighet inte har skett efter det att sex veckor har löpt ut från det att verkställighetsförfarandet har inletts, skulle domstolen i verkställighetsmedlemsstaten behöva informera den anmodande centralmyndigheten i ursprungsmedlemsstaten (eller sökanden om förfarandet genomförs utan stöd från centralmyndigheten) om detta faktum och om orsakerna till att verkställigheten inte har genomförts i tid.

I förslaget fastställs vidare att ursprungsdomstolen skulle kunna förklara att ett avgörande är provisoriskt verkställbart även om denna möjlighet inte finns i den nationella lagstiftningen. Detta är användbart i system där avgörandet ännu inte är verkställbart medan det kan överklagas. Resultatet är att en förälder skulle kunna ha umgänge med barnet grundat på ett avgörande som provisoriskt har förklarats verkställbart medan det överklagandeförfarande som rör avgörandet kommer att utföras på begäran av den andra föräldern.

Förtydligande av centralmyndigheternas och de andra anmodade myndigheternas uppgifter samt en artikel om tillräckliga resurser

I förslaget förtydligas följande aspekter: 1) vem som kan begära stöd, 2) vilken typ av stöd eller information som kan begäras, 3) från vem och 4) på vilka villkor. Det förtydligas att även domstolar och barnavårdsmyndigheter kan begära stöd från centralmyndigheterna. Vad gäller överföring av rapporter om socialärenden förtydligas i förslaget dessutom att även rapporter om vuxna eller syskon som är relevanta i det förfarande som rör barn enligt förordningen omfattas, om barnets situation kräver det. Det görs klart att det (för domstolarna) är ett kostnadsfritt alternativ till förordningen om bevisupptagning (utom eventuella kostnader för översättning) och skapar en rättslig grund för att barnavårdsmyndigheter ska kunna erhålla nödvändig information från andra medlemsstater genom centralmyndigheterna. Begäran ska åtföljas av en översättning till den anmodade medlemsstatens språk. Dessutom fastställs det i förslaget minimikrav för en framställning om en rapport om ett socialärende, nämligen en beskrivning av det förfarande som rapporten behövs för och den faktiska situation som gett upphov till förfarandet. I förslaget fastställs en tidsfrist inom vilken den anmodade myndigheten måste svara. Vad gäller den anmodade nationella myndigheten, t.ex. när det görs en framställning om en rapport om ett socialärende, klargörs det i förordningen att den anmodade myndigheten har en oberoende skyldighet enligt förordningen att tillhandahålla en sådan rapport utan att några ytterligare krav enligt den anmodade statens nationella lagstiftning behöver uppfyllas. Exempelvis kan en domstol innan den fattar ett avgörande om omhändertagande av ett barn, som för närvarande befinner sig i domstolens behörighetsområde, få information genom centralmyndigheterna om huruvida det pågår förfaranden i ett annat land och be att få kopior om eventuella avgöranden med förordnande om säkerhetsåtgärder för andra barn i samma familj och eventuella socialrapporter om syskon och om deras förhållande till varandra eller om föräldern, vilka är relevanta för det pågående förfarandet.

I förslaget fastställs dessutom att medlemsstaterna måste säkerställa att centralmyndigheterna har tillräckliga ekonomiska resurser och personalresurser för att kunna genomföra sina skyldigheter enligt förordningen.

Förslaget innehåller inga ändringar när det gäller tillämpningsområdet och äktenskapsärendena för vilka man behåller status quo. Detta betyder att kapitel I (med

undantag av rena förtydliganden i definitionerna) och avsnitt 1 kapitel II (med undantag av förtydliganden i artikel 6 och 7) inte ändras.

Följden är att makarna i ett internationellt äktenskap fortsatt har möjlighet att slå samman de olika förfaranden som anges i förordningen och andra familjerättsliga instrument (såsom underhållsförordningen). Samtidigt behåller man flexibiliteten för makar att ansöka om äktenskapsskillnad inför ett av de forum som anges i förordningen. Makar som inte har samma EU-medborgarskap och som bor i ett tredjeland men har behållit band till en viss medlemsstat och som önskar skiljas, kommer fortsatt att kunna förlita sig på nationella regler om tillgång till domstolsprövning i EU eller få ett avgörande (som erhållits i ett tredjeland) erkänt i EU.

Dessutom ändras inte följande artiklar genom omarbetningen: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8.2, 9, 10, 11.1, 11.2, 11.3, 11.5, 11.7, 12.2, 12.4, 13, 14, 15.1–5, 16, 17, 18, 19, 20.2, 21.1, 21.2, 21.4, 22, 23a, 23c–f, 24, 25, 26, 27, 41.2, 42.2, 44, 48, 49, 51, 53, 54, 55b–e, 56.2, 56.3, 58, 59.1, 60a–d, 63, 66, 67a och 67b.

↓ 2201/2003 (anpassad)

⇒ ny

2016/0190 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsfrågor och frågor om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn (omarbetning)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om ~~upprättandet av Europeiska gemenskapen~~ Europeiska unionens funktionssätt , särskilt artikel ~~61~~ och artikel ~~67~~ 81.3 i ~~detta~~,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag³¹,

⇒ efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten, ⇐

med beaktande av Europaparlamentets yttrande³²,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³³,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

↓ ny

(1) Rådets förordning (EG) nr 2201/2003³⁴ har ändrats på väsentliga punkter³⁵. Med anledning av nya ändringar bör den förordningen av tydlighetsskäl omarbetas.

(2) I denna förordning fastställs enhetliga bestämmelser om domstols behörighet vid äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap samt regler vid tvister om föräldraansvar som har ett internationellt inslag. Den underlättar fri rörlighet för avgöranden i unionen genom att fastställa regler om hur de ska erkännas och verkställas i andra medlemsstater.

↓ 2201/2003 skäl 1 (anpassad)

⇒ ny

(3) ⇒ Att unionens rättsliga område fungerar på ett smidigt och korrekt sätt samtidigt som medlemsstaternas olika rättssystem och rättsliga traditioner respekteras är av största

³¹ EUT C [...],[...], s. [...].

³² EUT C [...],[...], s. [...].

³³ EUT C [...],[...], s. [...].

³⁴ Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, 23.12.2003, s. 1).

³⁵ Se bilaga V.

vikt för unionen. I det avseendet bör man ytterligare förbättra det ömsesidiga förtroendet för varandras rättssystem. ↵ Europeiska gemenskapen ☒ unionen ☒ har satt som mål ☒ för sig själv ☒ att upprätta, ☒ upprätthålla och utveckla ☒ ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer ☒ och tillgången till rättslig prövning ☒ garanteras. ⇒ För att uppfylla dessa mål bör människors och särskilt barns rättigheter i rättsliga förfaranden stärkas för att underlätta samarbetet mellan de rättsliga och administrativa myndigheterna och verkställigheten av avgöranden i familjerättsliga ärenden som har gränsöverskridande följder. Det ömsesidiga erkännandet av avgöranden i civilrättsliga ärenden bör förbättras, tillgången till rättslig prövning bör förenklas och informationsutbytet mellan medlemsstaternas myndigheter bör förbättras. ↵

- (4) I detta syfte ~~skall~~ ~~bör gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ bland annat besluta om sådana åtgärder rörande civilrättsligt samarbete ⇒ som har gränsöverskridande följder och särskilt sådana ↵ som behövs för att den inre marknaden ska ~~h~~ fungera väl.

↓ ny

- (5) För att uppnå målet med fri rörlighet för avgöranden i äktenskapsfrågor och frågor om föräldrans ansvar är det nödvändigt och lämpligt att reglerna om behörighet och erkännande och verkställighet av avgöranden omfattas av en unionsrättsakt som är bindande och direkt tillämplig.

↓ 2201/2003 skäl 2 (anpassad)

~~Europeiska rådet i Tammerfors uttalade sitt stöd för principen om ömsesidigt erkännande av rättsliga avgöranden som en hörnsten i arbetet med att skapa ett verkligt rättsligt område och angav umgänkesrätt som en prioriterad fråga.~~

↓ 2201/2003 skäl 3 (anpassad)

~~Rådets förordning (EG) nr 1347/2000 av den 29 maj 2000³⁶ innehåller bestämmelser om domstols behörighet, erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldrans ansvar för makars gemensamma barn som meddelas i samband med äktenskapsmål. Innehållet i den förordningen var i stora drag hämtat från konventionen av den 28 maj 1998 med samma syfte³⁷.~~

↓ 2201/2003 skäl 4 (anpassad)

~~Den 3 juli 2000 lade Frankrike fram ett initiativ inför antagandet av rådets förordning om ömsesidig verkställighet av domar i mål om umgänkesrätt när det gäller barn³⁸.~~

³⁶ EGT L 160, 30.6.2000, s. 19.

³⁷ Vid antagandet av förordning (EG) nr 1347/2000 hade rådet tagit del av den förklarande rapport om konventionen som utarbetats av professor Alegria Borrás (EGT C 221, 16.7.1998, s. 27).

³⁸ EGT C 234, 15.8.2000, s. 7.

↓ 2201/2003 skäl 5 (anpassad)
⇒ ny

- (6) För att säkerställa att alla barn behandlas lika ~~omfattar~~ bör denna förordning ~~omfatta~~ omfatta alla avgöranden om föräldraansvar, inklusive åtgärder för att skydda ~~barnet~~ barn , oberoende av eventuella anknytningar till ett äktenskapsförfarande eller andra förfaranden .

↓ 2201/2003 skäl 6 (anpassad)

- (7) Eftersom tillämpningen av bestämmelserna om föräldraansvar ofta blir aktuell i samband med äktenskapsmål, är det emellertid lämpligare att ha en enda rättsakt om äktenskapsskillnad och föräldraansvar.

↓ 2201/2003 skäl 7 (anpassad)

~~Tillämpningsområdet för denna förordning omfattar civilrättsliga frågor, oberoende av domstolstyp.~~

↓ 2201/2003 skäl 8 (anpassad)

- (8) Med avseende på avgöranden som rör äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap bör denna förordning endast tillämpas på äktenskapets upplösning och bör inte avse sådana frågor som orsakerna till äktenskapsskillnaden, förmögenhetsrättsliga konsekvenser av äktenskapet eller andra frågor som har samband med dessa.

↓ 2201/2003 skäl 9 (anpassad)

- (9) När det gäller barnets egendom bör denna förordning endast tillämpas på åtgärder för att skydda barnet, ~~det vill säga i~~ nämligen att utse och tilldela uppgifter till en person eller ett organ med ansvar för att förvalta barnets egendom samt företräda och bistå barnet, och ~~ii~~ åtgärder för förvaltning av, bevarande av eller förfogande över barnets egendom. I detta sammanhang bör förordningen exempelvis tillämpas i fall där ~~föräldrarna tvistar om förvaltningen av~~ förfarandets mål är att utse en person eller ett organ som ska förvalta barnets egendom. De åtgärder avseende barnets egendom som inte rör skydd av barnet bör även i fortsättningen regleras av ~~rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område~~³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012⁴⁰.

³⁹ ~~EGT L 12, 16.1.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1496/2002 (EGT L 225, 22.8.2002, s. 13).~~

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

↓ 2201/2003 skäl 10 (anpassad)

- (10) ~~Denna förordning är inte avsedd att tillämpas på frågor som rör social trygghet, offentligrättsliga åtgärder av allmän karaktär för utbildning och hälsa eller beslut om asylrätt och invandring. Dessutom~~ bör inte tillämpas ~~den varken~~ på frågor som rör fastställande av börd, vilket är en annan fråga än tilldelning av föräldraansvar, eller på andra frågor om någons rättsliga status. ~~Den tillämpas inte heller på åtgärder som vidtas till följd av brottsliga gärningar som har begåtts av barn.~~

↓ 2201/2003 skäl 11 (anpassad)

- (11) Frågor om underhållsskyldighet undantas från denna förordnings tillämpningsområde, eftersom ~~de~~ dessa skyldigheter redan regleras av förordning (EG) nr 44/2001/4/2009⁴¹. ~~Domstolar~~ Myndigheter som har behörighet enligt den här förordningen är i allmänhet behöriga att döma i frågor om accessorisk underhållsskyldighet med tillämpning av artikel ~~52~~ 3 d i den förordningen ~~(EG) nr 44/2001.~~

↓ ny

- (12) Denna förordning bör tillämpas på alla barn upp till 18 års ålder, liksom Haagkonventionen av den 19 oktober 1996 om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldraansvar och åtgärder till skydd för barn (*1996 års Haagkonvention*). Därigenom bör man undvika överlappningar med tillämpningsområdet för Haagkonventionen av den 13 januari 2000 om internationellt skydd av vuxna som är tillämplig på personer från 18 års ålder. Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn (*1980 års Haagkonvention*) och följaktligen även kapitel III i denna förordning som reglerar tillämpningen av 1980 års Haagkonvention i relationer mellan medlemsstaterna bör fortsatt tillämpas på barn upp till 16 års ålder.

↓ 2201/2003 skäl 12 (anpassad)

⇒ ny

- (13) ~~De~~ Behörighetsreglerna som fastställs i denna förordning i fråga om föräldraansvar ~~är~~ har utformadets med hänsyn till barnets bästa och bör tillämpas i enlighet med detta. Varje hänvisning till barnets bästa bör tolkas mot bakgrund av artikel 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och FN:s konvention om barnets rättigheter av den 20 november 1989.
- (14) ~~särskilt~~ För att skydda barnets bästa bör behörigheten i första hand avgöras i enlighet med kriteriet om närhet. ~~Det innebär att~~ Följaktligen bör behörigheten i första hand ~~skall~~ ligga hos den medlemsstat där barnet har hemvist, med undantag av vissa fall ~~de~~ där barnets vistelseort ändras eller efter en överenskommelse mellan de personer som har föräldraansvar.

⁴¹ Rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet (EUT L 7, 10.1.2009, s. 1).

↓ ny

- (15) När barnets hemvist har ändrats efter en laglig flytt bör behörigheten följa barnet för att behålla närheten. Detta bör gälla när inga förfaranden ännu pågår och även under pågående förfaranden. Vid pågående förfaranden får parterna, för att säkra effektiva förfaranden, dock enas om att domstolarna i den medlemsstat där förfarandena pågår behåller behörigheten till dess att ett slutligt avgörande har meddelats, förutsatt att detta är för barnets bästa. Denna möjlighet är särskilt viktig när förfarandena närmar sig sitt slut och en av föräldrarna önskar flytta till en annan medlemsstat med barnet.
- (16) På vissa villkor och om det är för barnets bästa får behörighet i frågor om föräldraansvar också fastställas för en medlemsstat där förfaranden för äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap mellan föräldrarna pågår, eller för en annan medlemsstat med vilken barnet har en nära anknytning och som parterna har enats om, även om barnet inte har hemvist den medlemsstaten. En sådan behörighet, som är ett undantag till närhetsprincipen som ingår i behörigheten för den medlemsstat där barnet har hemvist och för vilken principen om den domstol som först var behörig (*perpetuatio fori*) inte gäller, bör upphöra senast när ett avgörande i dessa förfaranden om föräldraansvar har blivit slutgiltigt, för att kravet på närhet ska kunna respekteras vad gäller eventuella framtida förfaranden.

↓ 2201/2003 skäl 16 (anpassad)

⇒ ny

- (17) Den här förordningen bör inte hindra att ~~domstolarna~~ myndigheterna i en medlemsstat som inte har behörighet i sakfrågan i brådskande fall vidtar interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, som gäller barnets personer eller egendom som befinner sig i den medlemsstaten ~~staten~~. ⇒ Dessa åtgärder bör erkännas och verkställas i alla andra medlemsstater, däribland de medlemsstater som har behörighet enligt denna förordning till dess att en behörig myndighet i en sådan medlemsstat har vidtagit de åtgärder som den anser vara lämpliga. De åtgärder som vidtagits av en domstol i en medlemsstat bör emellertid endast ändras eller ersättas av åtgärder som också vidtagits av en domstol i den medlemsstat som har behörighet i sakfrågan. En myndighet som endast har behörighet för interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, vid vilken en ansökan som rör sakfrågan anhängiggörs, bör självant förklara sig obehörig. I den mån skyddet av barnets bästa kräver det, bör myndigheten, direkt eller genom centralmyndigheten, underrätta myndigheten i den medlemsstat som har behörighet i sakfrågan enligt denna förordning om de åtgärder som vidtagits. Underlåtenhet att underrätta myndigheten i en annan medlemsstat bör emellertid inte i sig utgöra grund för att inte erkänna åtgärden. ⇐

↓ 2201/2003 skäl 13 (anpassad)

⇒ ny

- (18) ⇒ I undantagsfall är myndigheterna i den medlemsstat där barnet har hemvist inte de mest lämpliga myndigheterna att handlägga ärendet. ⇐ Med hänsyn till barnets bästa ~~medger denna förordning att~~ får den behöriga ~~domstolen~~ myndigheten   som ett undantagsfall och på vissa villkor överföra sin behörighet i ett specifikt målet ärende till en ~~domstol~~ myndighet i en annan

medlemsstat, om denna ☒ myndighet ☒ är bättre lämpad att pröva målet ☒ ärendet ☒ . I detta fall bör dock den andra ☒ myndighet ☒ där ~~talanärendet~~ har väckts ~~anhängiggjorts~~ inte tillåtas överföra målet ☒ behörigheten ☒ till en tredje ~~domstol~~ ☒ myndighet ☒.

↓ ny

(19) När det hänvisas till ”behörighet enligt denna förordning” i frågor om föräldraansvar bör detta omfatta artiklarna 7–14, vilket innefattar behörighet i övriga fall enligt nationell lag enligt artikel 13 i denna förordning och behörighet som fastställs genom överföring av behörigheten.

↓ 2201/2003 skäl 14 (anpassad)

(20) ~~Verkningarna av~~ Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av folkrätten när det gäller diplomatisk immunitet. Om ~~den domstol som är~~ behörighet enligt denna förordning inte kan utövas ~~sin behörighet~~ på grund av att det föreligger diplomatisk immunitet enligt folkrätten, bör behörigheten utövas i den medlemsstat där den berörda personen inte åtnjuter någon immunitet ~~avgöras~~ enligt lagen i den staten.

↓ 2201/2003 skäl 15 (anpassad)

(21) ~~Rådets förordning (EG) nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur~~⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007⁴³ bör gälla för delgivning av handlingar i förfaranden som inleds i enlighet med den här förordningen.

↓ ny

(22) Om utgången av förfaranden vid en myndighet i en medlemsstat som inte har behörighet enligt denna förordning är beroende av att en prejudiciell fråga som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde avgörs, bör den myndigheten inte hindras av denna förordning att avgöra frågan. Om målet för förfarandena exempelvis är en arvsvist där barnet berörs och en förmyndare måste utses för att företräda barnet i dessa förfaranden bör den myndighet som har behörighet i arvsvisten tillåtas att utse förmyndaren för de förfaranden som pågår vid myndigheten oavsett huruvida den har behörighet i frågor om föräldraansvar enligt denna förordning. Varje sådant avgörande av en prejudiciell fråga bör endast ha följder för förfarandena i fråga.

↓ 2201/2003 skäl 18

~~Vid en dom som innebär att barnet inte skall återlämnas, meddelad enligt artikel 13 i 1980-års Haagkonvention, bör domstolen underrätta den behöriga domstolen eller centralmyndigheten i~~

⁴² ~~EGTL 160, 30.6.2000, s. 37.~~

⁴³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (delgivning av handlingar) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 (EUT L 324, 10.12.2007, s. 79).

~~den medlemsstat där barnet hade hemvist före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet. Den domstolen, om ingen talan ännu väckts där, eller centralmyndigheten bör underrätta parterna. Denna skyldighet bör inte hindra centralmyndigheten från att också underrätta berörda offentliga myndigheter enligt nationell rätt.~~

↓ 2201/2003 skäl 19 (anpassad)
⇒ ny

- (23) ⇒ Vid förfaranden i frågor om föräldrans ansvar enligt denna förordning samt återlämnandeförfaranden enligt 1980 års Haagkonvention bör barnets rätt att fritt uttrycka sin åsikt respekteras och, vid bedömningen av barnets bästa, bör dessa åsikter beaktas på vederbörligt sätt. ⇐ Att barnet hörs ⇒ i enlighet med artikel 24.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 12 i FN:s konvention om barnets rättigheter ⇐ spelar en viktig roll för tillämpningen av denna förordning. ~~utan att detta instrument~~ Denna ☒ förordning ☒ syftar ☒ dock inte ☒ till att ~~ändra nationella förfaranden på detta område~~ ⇒ fastställa hur barnet ska höras, till exempel huruvida barnet ska höras av domaren personligen eller av en specialutbildad expert som rapporterar till domstolen i efterhand eller huruvida barnets ska höras i domstolen eller på ett annat ställe ⇐ .

↓ 2201/2003 skäl 20 (anpassad)

- (24) När ett barn hörs i en annan medlemsstat kan detta ske enligt ☒ i enlighet med ☒ bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1206/2001 ~~av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur~~⁴⁴ ☒ i tillämpliga fall ☒ .

↓ 2201/2003 skäl 17 (anpassad)

- (25) Vid olovligt bortförande eller kvarhållande av ett barn bör barnet omedelbart utan dröjsmål återföras, och i det syftet bör ☒ 1980 års ☒ Haagkonventionen ~~av den 25 oktober 1980~~ fortsätta att tillämpas, med de kompletteringar som följer av bestämmelserna i denna förordning, särskilt ~~artikel 11~~ kapitel III.

↓ ny

- (26) För att slutföra återlämnandeförfaranden enligt 1980 års Haagkonvention så fort som möjligt bör medlemsstaterna koncentrera behörigheten för dessa förfaranden till en eller fler domstolar, med hänsyn till deras inre strukturer för rättskipning enligt vad som är lämpligt. Koncentration av behörigheten till ett begränsat antal domstolar inom en medlemsstat är ett centralt och effektivt verktyg för att påskynda handläggningen av fall av bortförande av barn i flera medlemsstater eftersom domare som handlägger ett stort antal sådana ärenden erhåller en särskild expertis. Beroende på rättssystemets struktur skulle behörigheten för fall av bortförande av barn kunna koncentreras till en enda domstol för hela landet eller till ett begränsat antal domstolar med hjälp av exempelvis antalet appellationsdomstolar som utgångspunkt och där behörigheten för

⁴⁴ Rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EGT L 174, 27.6.2001, s. 1).

internationella fall av bortförande av barn koncentreras till en förstainstansdomstol inom varje appellationsdomstolsdistrikt. Varje instans bör meddela sitt avgörande senast sex veckor efter det att ansökan eller överklagandet har ingetts till den. Medlemsstaterna bör begränsa antalet möjligheter att överklaga ett avgörande om beviljande av eller vägran att återlämna ett barn, enligt 1980 års Haagkonvention om bortföranden av barn, till ett överklagande.

- (27) Om centralmyndigheter inleder eller underlättar domstolsförfaranden för att återlämna barn enligt 1980 års Haagkonvention bör de säkerställa att den akt som förbereds inför sådana förfaranden är fullständig inom sex veckor, om detta inte är omöjligt på grund av exceptionella omständigheter. För att den anmodade centralmyndigheten ska kunna efterleva denna tidsfrist bör den anmodande centralmyndigheten hålla nära kontakt med sökanden och besvara samtliga framställningar som rör ytterligare information eller handlingar som saknas från den anmodade centralmyndigheten utan dröjsmål.
- (28) I alla ärenden som rör barn, och särskilt internationella ärenden av bortförande av barn, bör de rättsliga och administrativa myndigheterna överväga möjligheten att uppnå uppgörelser i godo genom medling och andra lämpliga medel, vid behov med hjälp av befintliga nätverk och stödstrukturer för medling i gränsöverskridande tvister om föräldraansvar. Sådana insatser bör dock inte otillbörligt förlänga återlämnandeförfarandena enligt 1980 års Haagkonvention.

↓ 2201/2003 skäl 17 (anpassad)
⇒ ny

- (29) Domstolarna i den medlemsstat dit barnet olovligt har förts eller där det kvarhålls bör kunna ~~motstå sig~~ vägra ett återförandelämnande i särskilda vederbörligen motiverade fall, ⇒ vilket är tillåtet enligt 1980 års Haagkonvention. Innan domstolen utfärdar en vägran att återlämna barnet bör den dock överväga huruvida lämpliga säkerhetsåtgärder har vidtagits eller kan vidtas för att undanröja eventuella risker för barnets bästa vilka skulle kunna hindra återlämnandet i enlighet med artikel 13.1 b i 1980 års Haagkonvention. I detta syfte bör domstolen samråda med de behöriga rättsliga och administrativa myndigheterna i den medlemsstat där barnet har hemvist med biträde från centralmyndigheterna eller det europeiska rättsliga nätverk på privaträttens område som inrättats genom rådets beslut 2001/470/EG av den 28 maj 2001⁴⁵ och, i tillämpliga fall, besluta om säkerhetsåtgärder som i enlighet med artikel 12 i denna förordning är nödvändiga för att säkerställa att barnet tryggt kan återlämnas. Dessa åtgärder bör erkännas och verkställas i alla andra medlemsstater, däribland de medlemsstater som har behörighet enligt denna förordning, till dess att en behörig domstol i en sådan medlemsstat har vidtagit de åtgärder som den anser vara lämpliga om det finns vägande skäl.
- (30) ⇒ Om domstolen i den medlemsstat dit barnet olovligt har förts eller där det kvarhålls beslutar att vägra att barnet återlämnas enligt 1980 års Haagkonvention bör den i sitt avgörande uttryckligen hänvisa till de relevanta artiklar i 1980 års Haagkonvention på vilka vägran grundas. En sådant domavgörande bör dock kunna få dock ersättas med en senare domavgörande ⇒ som meddelas i vårdnadsförfaranden efter en grundlig undersökning av vad som utgör barnets bästa av domstolen i den medlemsstat där barnet hade hemvist före det olovliga bortförandet eller

⁴⁵ Rådets beslut 2001/470/EG av den 28 maj 2001 om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk på privaträttens område (EGT L 174, 27.6.2001, s. 25).

kvarhållandet. Om det sistnämnda domen avgörandet innebär att barnet skall återlämnas, bör återlämnandet verkställas utan att något särskilt förfarande för erkännande och verkställighet behöver anlitas i den medlemsstat där det bortförda barnet befinner sig.

↓ 2201/2003 skäl 21

~~Erkännande och verkställighet av domar som har meddelats i en medlemsstat bör bygga på principen om ömsesidigt förtroende, och skälen för att vägra erkännande bör begränsas till ett minimum.~~

↓ 2201/2003 skäl 22

~~Officiella handlingar och överenskommelser mellan parter som är verkställbara i en medlemsstat bör likställas med domar vid tillämpning av bestämmelser om erkännande och verkställighet.~~

↓ 2201/2003 (anpassad)

⇒ ny

(31) ~~Europeiska rådet i Tammerfors ansåg i sina slutsatser (punkt 34) ⇒ Ett ömsesidigt förtroende i rättskipningen i unionen berättigar principen om ⇐ att avgöranden i familjerättsliga tvister avgöranden som meddelats i en medlemsstat borde "erkännas automatiskt i hela unionen i alla medlemsstater utan några mellanliggande förfaranden eller grunder för att vägra verkställighet" att det behövs ett förfarande för erkännande . Därav följer att domar om umgängesrätt och domar om barnets återlämnande vilka har försetts med intyg I synnerhet när de behöriga myndigheterna i den anmodade medlemsstaten mottar ett avgörande som meddelats i en annan medlemsstat och som avser äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap som inte längre kan bestridas i ursprungsmedlemsstaten i enlighet med bestämmelserna i denna förordning bör de erkännas avgörandet och vara verkställbara i alla andra medlemsstater genom lagstiftning utan att något annat förfarande behövs och de bör uppdatera sina register över civilstånd i enlighet med detta . Formerna för verkställande av sådana domar bör även i fortsättningen bestämmas av nationell lag.~~

↓ ny

(32) Erkännande av ett avgörande bör vägras endast om ett eller flera av de skäl för att vägra erkännande som fastställs i artiklarna 37 och 38 föreligger. De skäl som anges i artikel 38.1 a–c får dock inte åberopas mot avgöranden om umgängesrätt och avgöranden om återlämnande i enlighet med artikel 26.4 andra stycket vilka är föremål för ett intyg i ursprungsmedlemsstaten i enlighet med denna förordning, eftersom detta redan var fallet i förordning (EG) nr 2201/2003.

- (33) Målet att de gränsöverskridande tvisterna som gäller barn ska bli mindre tidskrävande och kostsamma berättigar avskaffandet av verkställbarhetsförklaringen före verkställighet i verkställighetsmedlemsstaten vad gäller alla avgöranden i ärenden om föräldraansvar. Medan förordning (EG) nr 2201/2003 endast avskaffade detta krav avseende avgöranden om umgänge och vissa avgöranden med förordnande om återlämnande av ett barn, tillhandahåller denna förordning ett enda förfarande för gränsöverskridande verkställighet av alla avgöranden i ärenden om föräldraansvar. Resultatet är att med förbehåll för förordningens bestämmelser bör ett avgörande som meddelats av en medlemsstats myndigheter betraktas som om det hade meddelats i verkställighetsmedlemsstaten.
- (34) Officiella handlingar och överenskommelser mellan parter som är verkställbara i en medlemsstat bör likställas med avgöranden vid tillämpning av bestämmelser om erkännande och verkställighet.
- (35) Det bör vara domstolen i verkställighetsmedlemsstaten som ska förordna om specifika verkställighetsåtgärder, utfärda eventuella nödvändiga kompletterande förordnanden som kan krävas enligt nationell verkställighetslagstiftning och instruera den behöriga verkställighetsmyndigheten att inleda verkställigheten. Om ett avgörande från en annan medlemsstat behöver förtydligas genom ytterligare detaljer eller anpassas för att kunna verkställas enligt den nationella lagstiftningen i verkställighetsmedlemsstaten bör den behöriga domstolen i den medlemsstaten ange de nödvändiga specifikationerna eller anpassningarna samtidigt som de väsentliga delarna i avgörandet följs. I synnerhet om ett avgörande som beviljar umgängesrätt inte är tillräckligt detaljerat eller saknar de nödvändiga praktiska arrangemangen bör sådana tillägg förordnas av domstolen i verkställighetsmedlemsstaten. Om ett avgörande innehåller en åtgärd eller ett förordnande som inte förekommer i den anmodade medlemsstatens lagstiftning bör åtgärden eller förordnandet, inklusive de rättigheter som fastställs där, i möjligaste mån anpassas till en åtgärd eller ett förordnande som enligt den medlemsstatens lagstiftning har motsvarande verkan och eftersträvar liknande mål.
- (36) Direkt verkställighet i en medlemsstat av ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat utan en verkställbarhetsförklaring bör inte äventyra respekten för rätten till försvar. Därför bör den person mot vilken verkställighet begärs kunna ansöka om att erkännande eller verkställighet av ett avgörande ska vägras om han eller hon anser att ett av skälen till att vägra erkännande eller verkställighet i denna förordning föreligger.
- (37) En part som bestrider verkställigheten av ett avgörande som meddelats i en annan medlemsstat bör under samma förfarande, i den mån det är möjligt och i enlighet med rättssystemet i verkställighetsmedlemsstaten, kunna åberopa skäl för att verkställighet som sådan ska vägras enligt artikel 40.2 i denna förordning, utöver skälen för att erkännande eller verkställighet ska vägras enligt artiklarna 37 och 38 i denna förordning. Att verkställigheten av ett avgörande är oförenligt med barnets bästa på grundval av att ett barn som har tillräcklig ålder och mognad har uttryckt tillräckligt starka invändningar eller av ändrade omständigheter som inträffade efter det att avgörandet meddelats bör endast beaktas om detta är jämförbart med ett undantag som rör grunderna för rättsordningen. Skäl för att vägra verkställighet enligt nationell lagstiftning får inte åberopas. Om verkställigheten vägras på grundval av att ett barn som har tillräcklig ålder och mognad har uttryckt invändningar, bör de behöriga myndigheterna i verkställighetsmedlemsstaten dock vidta alla lämpliga åtgärder för att

förbereda barnet inför verkställigheten och se till att barnet samarbetar innan verkställigheten vägras.

- (38) För att underrätta den person mot vilken verkställighet begärs om verkställighet av ett avgörande som meddelats i en annan medlemsstat bör det intyg som inrättas enligt denna förordning delges den personen inom rimlig tid före den första verkställighetsåtgärden och bör, vid behov, åtföljas av avgörandet. I det sammanhanget bör den första verkställighetsåtgärden avse den första verkställighetsåtgärden efter en sådan delgivning.

↓ 2201/2003 skäl 24 (anpassad)
⇒ ny

- (39) Det intyg som utfärdas för att underlätta verkställandet av ~~domen~~ avgörandet bör inte kunna överklagas. Endast sakfel bör kunna föranleda rättelser, ~~avs-~~ nämligen om intyget inte korrekt avspeglar innehållet i ~~domen~~ avgörandet . ⇒ Det bör återkallas om det är tydligt att det beviljats felaktigt med beaktande av kraven i denna förordning ⇐

↓ ny

- (40) När interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, beslutas av en myndighet som är behörig att pröva sakfrågan, bör det säkerställas att åtgärderna omfattas av fri rörlighet enligt denna förordning. Detsamma gäller interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, som beslutas i brådskande fall på grundval av artikel 12 i denna förordning av en myndighet i en medlemsstat som inte är behörig att pröva sakfrågan. Dessa åtgärder bör tillämpas till dess att en behörig myndighet i en medlemsstat som är behörig att pröva sakfrågan enligt denna förordning har vidtagit de åtgärder som den anser vara lämpliga.

Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, som beslutats utan att svaranden kallats att inställa sig bör dock inte erkännas och verkställas enligt denna förordning.

↓ 2201/2003 skäl 25 (anpassad)

- (41) För ärenden om föräldraansvar bör det utses ~~centralmyndigheterna~~ i alla medlemsstater. De bör stödja föräldrar och behöriga myndigheter i gränsöverskridande förfaranden och samarbeta både generellt och i enskilda ärenden ~~om föräldraansvar~~, bland annat för att främja att familjerättsliga tvister görs upp i godo. Därvid I det syftet bör centralmyndigheterna delta i det europeiska rättsliga nätverk på privaträttens område som inrättades genom rådets beslut 2001/470/EG ~~av den 28 maj 2001 om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk på privaträttens område~~⁴⁶.

↓ ny

- (42) I enskilda ärenden om föräldraansvar som omfattas av denna förordning bör centralmyndigheterna samarbeta med varandra genom att ge bistånd till nationella

⁴⁶ Rådets beslut 2001/470/EG av den 28 maj 2001 om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk på privaträttens område (EGT L 174, 27.6.2001, s. 25).

myndigheter samt till de som har ett föräldraansvar. Ett sådant bistånd bör särskilt omfatta att barnet lokaliseras, antingen direkt eller genom andra behöriga myndigheter om detta är nödvändigt för att genomföra en begäran enligt denna förordning och tillhandahålla information som rör barnet och som krävs för förfarandena.

- (43) Förordning (EU) 2016/679⁴⁷ är tillämplig på den behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaterna vid tillämpningen av denna förordning.
- (44) Utan att det påverkar tillämpningen av kraven i den nationella processlagstiftningen bör en anmodande myndighet ha handlingsfrihet att välja fritt mellan de olika kanaler som den har tillgång till för att erhålla nödvändig information, till exempel i fallet med domstolar genom att tillämpa rådets förordning (EG) nr 1206/2001, genom att använda det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område, särskilt de centralmyndigheter som inrättats enligt denna förordning, domare i nätverk och kontaktpunkter eller i fallet med rättsliga och administrativa myndigheter genom att begära information genom en specialiserad icke-statlig organisation på detta område.
- (45) Om det görs en motiverad begäran för att erhålla en rapport om barnets situation, om eventuella pågående förfaranden eller om avgöranden som fattats avseende barnet bör de behöriga myndigheterna i den anmodade medlemsstaten utföra en sådan begäran utan att tillämpa några ytterligare krav som kan föreligga enligt den nationella lagstiftningen. Begäran bör särskilt innehålla en beskrivning om de förfaranden för vilka informationen behövs och den faktiska situation som gett upphov till dessa förfaranden.
- (46) En myndighet i en medlemsstat som överväger ett avgörande om föräldraansvar bör ha rätt att begära att den information som är relevant för att skydda barnet överförs från myndigheterna i en medlemsstat om barnets bästa kräver det. Beroende på omständigheterna kan detta omfatta information om förfaranden och avgöranden som rör en förälder eller barnets syskon eller om en förälders förmåga att ta hand om ett barn eller att ha umgänge med barnet.
- (47) Om en person som enligt rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna har faktiska familjeband med ett barn bosatt i en medlemsstat och vill inleda umgängesförfaranden i en annan medlemsstat där barnet har hemvist, bör den personen tillåtas att direkt kontakta de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där han eller hon är bosatt och erhålla en bedömning om hans eller hennes lämplighet att utöva umgänge och på vilka villkor umgänge bör övervägas, så att denna bedömning sedan kan användas i förfaranden i den medlemsstat som är behörig enligt denna förordning. Samma information bör också tillhandahållas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den person som ansöker om umgänge är bosatt, om en sådan begäran kommer från myndigheterna i en annan medlemsstat som är behörig enligt denna förordning.
- (48) Eftersom tidsfrågan är väsentlig i mål om föräldraansvar bör ett svar på en begäran som gjorts enligt artiklarna 64 och 65 överlämnas inom två månader.
- (49) Om en myndighet i en medlemsstat redan har meddelat ett avgörande i ett ärende om föräldraansvar eller överväger ett sådant avgörande och genomförandet ska äga rum i en annan medlemsstat, får myndigheten begära att myndigheterna i den andra medlemsstaten bistår med att genomföra avgörandet. Detta bör till exempel gälla

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

avgöranden om beviljande av umgänge under övervakning som ska genomföras i en annan medlemsstat än den medlemsstat där den myndighet som fattat beslut om umgänget är belägen eller som omfattar eventuella andra kompletterande åtgärder för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där avgörandet ska genomföras.

(50) Om en myndighet i en medlemsstat överväger att placera ett barn i ett familjehem eller på en institution i en annan medlemsstat, bör ett samrådsförfarande med båda berörda medlemsstaters centralmyndigheter genomföras före placeringen. Den myndighet som överväger placeringen bör erhålla samtycke från den behöriga myndigheten i den medlemsstat där barnet bör placeras, innan den beslutar om placeringen. Eftersom placeringar oftast är brådskande åtgärder som krävs för att avlägsna ett barn från en situation som utsätter barnets bästa för risker är tidsfrågan väsentlig för sådana avgöranden. För att påskynda samrådsförfarandet bör denna förordning därför på ett uttömmande sätt fastställa vilka krav som gäller för begäran och en tidsfrist för svar från den medlemsstat där barnet bör placeras. Villkoren för att bevilja eller vägra samtycke regleras dock fortsatt av den anmodade medlemsstatens nationella lagstiftning.

(51) Varje långvarig placering av ett barn utomlands bör följa artikel 24.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (rätten att upprätthålla ett personligt förhållande till föräldrarna) och bestämmelserna i FN:s konvention om barnets rättigheter, särskilt artiklarna 8, 9 och 20. När lösningar övervägs bör man särskilt i vederbörlig ordning beakta att det är önskvärt att barnets uppfostran samt etniska, religiösa, kulturella och språkliga bakgrund ges kontinuitet.

↓ 2201/2003 skäl 26 (anpassad)

(52) Kommissionen bör offentliggöra och uppdatera ~~de förteckningar över~~ ☒ information om ☒ domstolar och rättsmedel som medlemsstaterna översänder.

↓ 2201/2003 skäl 27

~~De åtgärder som behövs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁴⁸.~~

↓ ny

(53) För att säkerställa att de intyg som ska användas i samband med erkännande eller verkställighet av avgöranden, officiella handlingar och överenskommelser enligt denna förordning är uppdaterade, bör befogenheten att anta akter delegeras till kommissionen i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt vad gäller ändringar av bilagorna I–III till denna förordning. Det är särskilt viktigt att kommissionen utför lämpliga samråd under det förberedande arbetet, bland annat på expertnivå, och att dessa samråd utförs i enlighet med de principer som fastställs i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att i synnerhet säkerställa ett jämlikt deltagande i förberedelsen av delegerade akter bör rådet motta alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas

⁴⁸ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

experter och deras experter ha systematisk tillgång till de möten för kommissionens expertgrupper som hanterar förberedelsen av delegerade akter.

↓ 2201/2003 skäl 28 (anpassad)

~~Förordning (EG) nr 1347/2000 ersätts med den här förordningen och upphävs följaktligen.~~

↓ 2201/2003 skäl 29 (anpassad)

(54) För att denna förordning ska fungera väl, är det viktigt att kommissionen undersöker bedömer hur den tillämpas och vid behov föreslår nödvändiga ändringar.

↓ 2201/2003 skäl 30 (anpassad)

⇒ ny

(55) ⇒ [I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på dem.] ⇐ [~~Förenade kungariket och Irland har, i~~ enlighet med artikel 3 och artikel 4a.1 i ~~det~~ protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ~~om upprättandet av Europeiska gemenskapen,~~ har Förenade kungariket och Irland meddelat sin önskan att delta i ~~beslutet om~~ antagandet och tillämpningen av denna förordning.]

↓ 2201/2003 skäl 31 (anpassad)

(56) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet nr 22 om Danmarks ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget ~~om upprättandet av Europeiska gemenskapen,~~ om Europeiska unionens funktionssätt deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som ~~därför~~ inte är bindande för eller tillämplig i Danmark.

↓ 2201/2003 skäl 32 (anpassad)

⇒ ny

(57) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna ⇒ på grund av olikheter mellan de nationella regler som rör behörighet och erkännande och verkställighet av avgöranden ⇐ ~~och de därför~~ utan ⇒ snarare, på grund av denna förordnings direkta tillämplighet och bindande karaktär ⇐ bättre kan uppnås på ~~gemenskaps~~ unions nivå, kan ~~gemenskapen~~ unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen . I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

↓ 2201/2003 (anpassad)

~~Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Den syftar särskilt till att säkerställa respekt för barnets grundläggande rättigheter enligt artikel 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.~~

↓ 2201/2003 (anpassad)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska~~ll~~, oberoende av domstolstyp av rättslig eller administrativ myndighet , tillämpas på civilrättsliga frågor om
  - a) äktenskapsskillnad, hemskillnad och annullering av äktenskap,
  - b) tillerkännande, utövande, delegering, upphörande eller begränsande av föräldraansvar.
2. Frågorna enligt punkt 1 b kan bland annat ~~föra~~ omfatta
  - a) vårdnad och umgänge,
  - b) förmynderskap, godmanskap och motsvarande företeelser,
  - c) förordnande av och uppgifter för en person eller ett organ som ska~~ll~~ ansvara för barnets person eller egendom, företräda eller bistå barnet,
  - d) placering av barnet i familjehem eller på en institution,
  - e) åtgärder till skydd för barnet i samband med förvaltning av, bevarande av eller förfogande över dess egendom.
3. Denna förordning ska~~ll~~ inte tillämpas på
  - a) fastställande eller bestridande av börd,
  - b) beslut om adoption, åtgärder som utgör förberedelser för adoption, ogiltigförklaring eller upphävande av adoption,
  - c) barnets efternamn och förnamn,
  - d) myndighetsförklaring,
  - e) underhållsskyldighet,
  - f) trustar och arv,
  - g) åtgärder som vidtas till följd av brottsliga gärningar som har begåtts av barn.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används gäller följande beteckningar med de betydelser som här anges definitioner :

1. ~~domstol~~ myndighet : ~~småttliga~~ varje rättslig eller administrativ myndighet i medlemsstaterna som är behöriga i frågor som omfattas av denna förordningens tillämpningsområde enligt artikel 1.
2. *domare*: en domare eller en tjänsteman med befogenheter som motsvarar en domares i frågor som omfattas av denna förordningens tillämpningsområde.
3. *medlemsstat*: alla medlemsstater utom Danmark.
4. ~~dom~~ avgörande : varje avgörande beslut, förordnande eller dom som har meddelats av en myndighet i en medlemsstat rörande äktenskapsskillnad, hemskillnad, eller annullering av äktenskap eller som har meddelats av en domstol i en medlemsstat, liksom varje avgörande i frågor som rör föräldraansvar som har meddelats av en sådan domstol, oavsett avgörandets benämning, såsom dom, förordnande eller beslut.
5. *ursprungsmedlemsstat*: den medlemsstat där ~~den dom~~ det avgörande som ska verkställas meddelades.
6. *verkställande medlemsstat*: den medlemsstat där verkställighet begärs.

↓ ny

7. *barn*: varje person som är under 18 år.

↓ 2201/2003 (anpassad)

⇒ ny

~~78.~~ *föräldraansvar*: alla rättigheter och skyldigheter som en fysisk eller juridisk person har tillerkänts genom ~~en dom~~ ett avgörande , på grund av lag eller genom en överenskommelse med rättslig verkan, med avseende på ett barn eller dess egendom. inbegripet ~~Föräldraansvar omfattar bland annat~~ vårdnad och umgänge.

~~89.~~ *person med föräldraansvar*: varje person , institution eller annat organ som har föräldraansvar för ett barn.

~~910.~~ *vårdnad*: de rättigheter och skyldigheter som hänför sig till omvårdnaden om barnets person, särskilt rätten att bestämma var barnet ska bo , inbegripet situationer där, genom ett avgörande, på grund av lag eller genom en överenskommelse med rättslig verkan enligt lagen i den medlemsstat där barnet har hemvist, en person med föräldraansvar inte kan besluta var barnet ska vara bosatt utan medgivande från en annan person med föräldraansvar .

~~1011.~~ *umgänge*: rätt till umgänge med ett barn, inbegripet ~~bland annat~~ rätten att för en begränsad tid ta barnet till en annan plats än den där barnet har hemvist.

~~11~~12. olovligt bortförande eller kvarhållande ~~av barn~~: ett bortförande eller ett kvarhållande av ett barn ☒ om ☒

a) ~~som~~ ☒ det ☒ strider mot den vårdnad som har anförtrotts en person genom ~~dom~~ ☒ ett avgörande ☒, på grund av lag eller genom en överenskommelse med rättslig verkan enligt lagen i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före bortförandet eller kvarhållandet,

och

b) ~~under förutsättning att denna vårdnad verkligen utövades, antingen gemensamt eller för sig, vid den tidpunkt då barnet fördes bort eller hölls kvar eller skulle ha utövats om inte bortförandet eller kvarhållandet hade ägt rum. Vårdnaden skall anses utövas gemensamt när en av personerna med föräldraansvar, enligt en dom eller på grund av lag, inte får besluta var barnet skall bo utan medgivande från en annan person med föräldraansvar.~~

KAPITEL II

~~DOMSTOLS~~ BEHÖRIGHET

AVSNITT 1

ÄKTENSKAPSSKILLNAD, HEMSKILLNAD OCH ANNULLERING AV ÄKTENSKAP

Artikel 3

Allmän behörighet

1. Behörighet att ta upp frågor om äktenskapsskillnad, hemskillnad och annullering av äktenskap skall tillkomma ~~domstolarna~~ ☒ myndigheterna ☒ i den medlemsstat

a) inom vars territorium

- makarna har hemvist, eller
- makarna senast hade hemvist om en av dem fortfarande är bosatt där, eller
- svaranden har hemvist, eller
- om ansökan är gemensam, någon av makarna har hemvist, eller
- sökanden har hemvist om sökanden har varit bosatt där i minst ett år omedelbart innan ansökan gjordes, eller
- sökanden har hemvist om sökanden har varit bosatt där i minst sex månader omedelbart innan ansökan gjordes och sökanden antingen är medborgare i den berörda medlemsstaten eller, när det gäller Förenade kungariket och Irland, har ”domicil” där,

b) i vilken båda makarna är medborgare eller, när det gäller Förenade kungariket och Irland, båda makarna har ”domicil”.

2. Vid tillämpningen av denna förordning skall termen ”domicil” ges samma innebörd som den har enligt rättsordningarna i Förenade kungariket och Irland.

Artikel 4

~~Genkärsmål~~ ☒ Motyrkande ☒

Den ~~domstol~~ ☒ myndighet ☒ vid vilken ett ~~mål~~ ☒ ärende ☒ pågår på grundval av artikel 3 skall även ha behörighet att ta upp ett ~~genkärsmål~~ ☒ motyrkande ☒, i den mån ~~som~~ det ☒ motyrkandet ☒ omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.

Artikel 5

Omvandlande av hemskillnad till äktenskapsskillnad

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 skall den ~~domstol~~ ☒ myndighet ☒ i en medlemsstat som har meddelat ~~en dom~~ ☒ ett avgörande ☒ om hemskillnad även vara behörig att omvandla ~~denna dom~~ ☒ detta avgörande ☒ till ~~en dom~~ ☒ ett avgörande ☒ om äktenskapsskillnad, om den medlemsstatens lag medger det.

Artikel 76

Behörighet i övriga fall

1. Om ingen medlemsstats ~~domstol~~ ☒ myndighet ☒ är behörig enligt artiklarna 3, 4 och 5 skall behörigheten i varje medlemsstat bestämmas enligt den ~~statens~~ ☒ medlemsstatens ☒ lag.

Artikel 6

~~Exklusiv behörighet enligt artiklarna 3, 4 och 5~~

☒ 2. Punkt 1 ska inte tillämpas på en svarande ☒ ~~Talan mot en make~~ som

a) har hemvist inom en medlemsstats territorium, eller

b) är medborgare i en medlemsstat, eller, när det gäller Förenade kungariket och Irland, har "domicil" inom en av de senare medlemsstaternas territorium.

~~får väckas vid en annan medlemsstats domstolar endast i enlighet med artiklarna 3, 4 och 5.~~

23. Mot en svarande som inte har hemvist inom en medlemsstats territorium och som varken är medborgare i ☒ en ☒ medlemsstaten, eller, när det gäller Förenade kungariket och Irland, har "domicil" inom någon av dessa medlemsstaters territorium, får varje medlemsstats medborgare som har hemvist inom en annan medlemsstats territorium, liksom medborgarna i den ~~staten~~ ☒ medlemsstaten ☒, åberopa de behörighetsregler som gäller ~~den~~ ☒ i den medlemsstaten ☒.

AVSNITT 2

FÖRÄLDRAANSVAR

Artikel 87

Allmän behörighet

1. ~~Domstolarna~~ ☒ Myndigheterna ☒ i en medlemsstat skall vara behöriga i ~~mål~~ ☒ ärenden ☒ om föräldrans ansvar för ett barn som har hemvist i den medlemsstaten ~~vid den tidpunkt då talan väcks.~~ ⇒ Om ett barn lagligen flyttar från en medlemsstat till en annan och förvärvar nytt hemvist där, ska myndigheterna i den medlemsstat där barnet har sitt nya hemvist vara behöriga. ⇐

2. Punkt 1 skall tillämpas med förbehåll för artiklarna 98, 109 och 1210.

Artikel 98

Fortsatt behörighet ~~där barnet tidigare hade hemvist~~ ☒ avseende umgänge ☒

1. ~~När~~ ☒ Om ☒ ett barn lagligen flyttar från en medlemsstat till en annan och förvärvar nytt hemvist där skall, ~~med avvikelse från artikel 8, domstolarna~~ ☒ myndigheterna ☒ i den medlemsstat där barnet tidigare hade hemvist under ~~en tid av~~ tre månader efter flyttningen vara fortsatt behöriga att ~~ta upp en fråga om ändring av~~ ☒ ändra ☒ ~~en dom~~ ☒ ett avgörande ☒ om umgänge som meddelats i den medlemsstaten innan barnet flyttade, om den ☒ person ☒ som har ~~rätt till~~ ☒ beviljats ☒ umgänge enligt ~~denna dom om umgänge~~ ☒ det avgörandet ☒ fortfarande har hemvist i den medlemsstat där barnet tidigare hade hemvist.

2. Punkt 1 skall inte tillämpas om den person med rätt till umgänge som avses i punkt 1 har godtagit att ~~domstolarna~~ ☒ myndigheterna ☒ i den medlemsstat där barnet har sitt nya hemvist är behöriga och detta har skett genom att han eller hon har deltagit i förfaranden vid dessa ~~domstolar~~ ☒ myndigheter ☒ utan att bestrida deras behörighet.

Artikel 109

~~Domstols~~ Behörighet vid fall av bortförande av barn

Vid fall av olovligt bortförande eller kvarhållande av ett barn skall ~~domstolarna~~ ☒ myndigheterna ☒ i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet behålla sin behörighet tills barnet har fått hemvist i en annan medlemsstat, och

a) varje person, institution eller annat organ som har vårdnad om barnet har godtagit bortförandet eller kvarhållandet,

eller

b) barnet har varit bosatt i denna andra medlemsstat i minst ett år efter det att den person, den institution eller det ☒ andra ☒ organ ~~av annat slag~~ som har vårdnad om barnet har fått eller borde ha fått kännedom om var barnet befinner sig och barnet har funnit sig till rätta i sin nya miljö och något av följande villkor uppfylls:

i) Ingen begäran om återlämnande har lämnats in till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat dit barnet har bortförts eller där barnet kvarhålls inom ett år efter det att den som har vårdnad om barnet har fått eller borde ha fått kännedom om var barnet befinner sig.

ii) En begäran om återlämnande som lämnats in av den som har vårdnad om barnet har återkallats, och ingen ny begäran har lämnats in inom den tidsfrist som avses i led i.

↓ ny

iii) En begäran om återlämnande som lämnats in av den som har vårdnad om barnet har vägrats på andra grunder än artikel 13 i 1980 års Haagkonvention.

↓ 2201/2003 (anpassad)

⇒ ny

~~iiiiv)~~ Ett ärende vid domstolen i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet har avslutats i enlighet med artikel ~~11.7~~ 26.3 andra stycket.

~~ivv) En dom~~ Ett avgörande i vårdnadsfrågan som inte medför att barnet skall återlämnas har meddelats av ~~domstol~~ en myndighet i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet.

Artikel ~~12~~10

~~Avtal om domstols behörighet~~ Val av domstol för accessoriska och självständiga förfaranden

1. De domstolar i en medlemsstat som ~~på grundval av~~ i enlighet med artikel 3 utövar behörighet angående en ansökan om äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap skall vara behöriga att ta upp frågor som rör föräldransvaret i samband med denna ansökan om följande villkor är uppfyllda:

a) ~~Å~~ Å minst en av makarna har föräldransvar för barnet,
och

b) ~~dessa domstolars behörigheten~~ har godtagits uttryckligen eller på något annat entydigt sätt av makarna och personerna med föräldransvar, senast vid den tidpunkt då talan väcks, eller, om så föreskrivs i den medlemsstatens lag, under förfarandenas gång, och

c) denna behörighet är till barnets bästa.

2. Den behörighet som utövas enligt punkt 1 skall upphöra så snart

a) ~~antingen domen~~ avgörandet om ~~beviljande eller avslående av en~~ ansökan om äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskapet har vunnit laga kraft, eller

b) ~~eller om~~ ett avgörande i ett förfarande om föräldransvar har vunnit laga kraft, i fall då dessa förfaranden ännu inte har avgjorts vid den tidpunkt som avses i led a, ~~så snart en dom om föräldransvar har vunnit laga kraft, eller~~

c) ~~eller i de~~ förfaranden   ~~fall~~ som avses i leden a och b, ~~så snart förfarandet har avslutats av något annat skäl.~~

3. Domstolarna i en medlemsstat skall ~~även~~ vara behöriga i fråga om föräldransvar ~~när det gäller andra förfaranden än de som anges i punkt 1~~, om följande villkor är uppfyllda:

a) ~~B~~Barnet har en nära anknytning till den medlemsstaten, särskilt genom att någon av personerna med föräldraansvar har hemvist där eller att barnet är medborgare i den medlemsstaten,

och

b) ~~dessa~~ behörigheten har godtagits uttryckligen eller på något annat entydigt sätt av alla parter i förfarandet ⇒ senast ⇐ vid den tidpunkt då talan väcks ⇒ eller, om så föreskrivs i den medlemsstatens lag, under förfarandenas gång, ⇐ och

☒ c) denna behörighet ☒ är till barnets bästa.

↓ ny

4. Den behörighet som tilldelas enligt punkt 3 ska upphöra så snart förfarandena har lett till ett avgörande som har vunnit laga kraft.

5. Om alla parter i förfarandena avseende föräldraansvar godtar den behörighet som avses i punkt 1 eller 3 under dessa förfarandens gång, ska parternas godtaganden registreras vid domstolen i enlighet med lagen i domstolens medlemsstat.

↓ 2201/2003 (anpassad)

⇒ ny

46. ~~När~~ Om barnet har hemvist i en tredje stat, som inte är avtalslutande part i Haagkonventionen av den 19 oktober 1996 om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldraansvar och åtgärder till skydd för barn ☒ (nedan kallad *1996 års Haagkonvention*) ☒, ska ~~den~~ behörighet som grundas på denna artikel anses vara i barnets intresse, särskilt när ett förfarande visar sig vara omöjligt i den berörda tredje staten.

Artikel ~~13~~11

Behörighet grundad på barnets närvaro

1. Om barnets hemvist inte kan fastställas och behörighet inte kan bestämmas på grundval av artikel ~~12~~10, ska ~~domstolarna~~ ☒ myndigheterna ☒ i den medlemsstat där barnet befinner sig vara behöriga.

2. Punkt 1 äger motsvarande tillämpning på flyktingbarn och barn som har fördrivits på grund av oroligheter i ursprungslandet.

Artikel ~~20~~12

Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder

1. ~~Bestämmelserna i denna förordning skall inte hindra att domstolarna~~ ☒ Myndigheterna ☒ i en medlemsstat ⇒ där barnet eller egendom som tillhör barnet finns ska ⇐ i brådskande fall ⇒ ha behörighet att ⇐ vidta ~~interimistiska~~ interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, avseende ~~personer~~ ⇒ det barnet ⇐ eller ~~tillgångar~~ ⇒ den egendomen ⇐ ~~i den staten i enlighet med medlemsstatens lagstiftning, även om en domstol i en annan medlemsstat är behörig att pröva målet i sak enligt denna förordning.~~

↓ ny

Om skyddet av barnets bästa så kräver, ska den myndighet som har vidtagit säkerhetsåtgärderna underrätta myndigheten i den medlemsstat som enligt denna förordning är behörig att pröva ärendet i sak, antingen direkt eller genom den centralmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 60.

↓ 2201/2003 (anpassad)

⇒ ny

2. De åtgärder som vidtas enligt punkt 1 skall upphöra att gälla när så snart den ~~domstol~~ myndigheten i den medlemsstaten som enligt denna förordning är behörig att pröva målet ärendet i sak har vidtagit de åtgärder den anser lämpliga.

Artikel ~~14~~13

Behörighet i övriga fall

Om ingen medlemsstats ~~domstol~~ myndighet är behörig enligt artiklarna ~~87-1311~~, skall behörigheten i varje medlemsstat bestämmas enligt den ~~statens~~ medlemsstatens lag.

Artikel ~~15~~14

Överföring till en ~~domstol~~ medlemsstat som är bättre lämpad att pröva målet ärendet

1. I undantagsfall får de ~~domstolar~~ myndigheter i en medlemsstat som är behöriga att pröva målet ärendet i sak, om de anser att en ~~domstol~~ myndighet i en annan medlemsstat, som barnet har en särskild anknytning till, är bättre lämpad att pröva målet ärendet eller en specifik del av målet detta och om det är till barnets bästa,

a) låta handläggningen av målet ärendet eller den aktuella delen av detta målet vila och ge parterna tillfälle att ~~väcka talan~~ ge in en begäran vid ~~domstolen~~ den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten, i enlighet med punkt 4, eller

b) ~~anmoda~~ begära att ~~domstolen~~ en behörig myndighet i den andra medlemsstaten ~~att~~ utövar sin behörighet i enlighet med punkt 5.

2. Punkt 1 skall tillämpas

a) på begäran av någon av parterna, eller

b) på initiativ av ~~domstolen~~ myndigheten , eller

c) på begäran av en ~~domstol~~ myndighet i en annan medlemsstat till vilken barnet har en särskild anknytning, i enlighet med punkt 3.

Överföring på initiativ av ~~domstolen~~ myndigheten eller på begäran av en ~~domstol~~ myndighet i en annan medlemsstat får emellertid inte ske om det inte godtas av åtminstone en av parterna.

3. Barnet ska h anses ha en särskild anknytning till en medlemsstat, ~~enligt~~ som avses i punkt 1, om

- a) barnet, efter det att ~~talán väckts~~ ärendet anhängiggjordes vid den ~~domstol~~ myndighet som avses i punkt 1, har fått hemvist i den medlemsstaten, eller
- b) barnet har haft hemvist i den medlemsstaten, eller
- c) barnet är medborgare i den medlemsstaten, eller
- d) någon av personerna med föräldraansvar har hemvist i den medlemsstaten, eller
- e) ~~tvisten~~ ärendet rör åtgärder till skydd för barnet i samband med förvaltning eller bevarande av eller förfogande över egendom som tillhör barnet och som finns i den medlemsstaten.

4. Den ~~domstol~~ myndighet i en medlemsstat som är behörig att pröva ~~målet~~ ärendet i sak ska h föreskriva en tid inom vilken ~~talán~~ ärendet måste ~~väckas~~ anhängiggöras vid ~~domstol~~ myndighet i den andra medlemsstaten enligt punkt 1.

Om ~~talán~~ ärendet inte har ~~väckts~~ anhängiggjorts vid myndigheten inom denna ~~tid~~ tidsfrist ska h den ~~domstol~~ myndighet vid vilken ~~talán väckts~~ ärendet anhängiggjorts fortsätta att utöva behörighet, i enlighet med artiklarna ~~87-1411~~ och 13.

5. ~~Domstolarna~~ Myndigheterna i den andra medlemsstaten får, om det på grund av särskilda omständigheter i ~~målet~~ ärendet är till barnets bästa, förklara sig behöriga inom sex veckor från mottagandet av ~~det att talán väcks på grundval av~~ begäran i enlighet med punkt 1 a eller 1 b. I så fall ska h den ~~domstol~~ myndighet där ~~talán~~ ärendet först har ~~väckts~~ anhängiggjorts förklara att den inte är behörig. I annat fall ska h den ~~domstol~~ myndighet där ~~talán~~ ärendet först har ~~väckts~~ anhängiggjorts fortsätta att utöva sin behörighet i enlighet med artiklarna ~~87-1411~~ och 13.

6. ~~Domstolarna~~ Myndigheterna ska h samarbeta vid tillämpningen av denna artikel, antingen direkt eller via de centralmyndigheter som har utsetts i enlighet med artikel ~~5360~~, eller genom det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område .

AVSNITT 3

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel ~~1615~~

Väckande av talan vid domstol

1. Talan ska h anses ha väckts vid en domstol

- a) när stämningsansökan eller motsvarande handling har ingivits till domstolen, förutsatt att sökanden inte därefter har underlåtit att vidta de åtgärder som krävs av honom eller henne för att få delgivningen med svaranden verkställd, eller
- b) om delgivning av handlingen ska h äga rum innan handlingen ges in till domstolen, när den tas emot av den myndighet som är ansvarig för delgivningen, förutsatt att

sökanden inte därefter har underlåtit att vidta de åtgärder som krävs av honom ☒ eller henne ☒ för att få handlingen ingiven till domstolen.

↓ ny

Artikel 16

Prejudiciella frågor

Om utgången av förfaranden vid en myndighet i en medlemsstat är beroende av att en prejudiciell fråga som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde avgörs, får den myndigheten avgöra frågan.

↓ 2201/2003 (anpassad)

Artikel 17

Prövning av behörighetsfrågan

Om ~~talan~~ ☒ ett ärende ☒ som ~~väcks~~ ☒ anhängiggörs ☒ vid en ~~domstol~~ ☒ myndighet ☒ i en medlemsstat avser ett fall som ~~domstolen~~ ☒ myndigheten ☒ inte är behörig att ta upp enligt denna förordning och en ~~domstol~~ ☒ myndighet ☒ i en annan medlemsstat är behörig enligt förordningen, skall den förstnämnda ~~domstolen~~ ☒ myndigheten ☒ självmant förklara sig obehörig.

Artikel 18

Prövning av frågan om målet kan tas upp

1. Om en svarande som har hemvist i en annan stat än den medlemsstat där ~~talan väcktes~~ ☒ förfarandena inleddes ☒ inte går i svaromål, skall den behöriga domstolen förklara ~~målet~~ ☒ förfarandena ☒ vilande till dess att det har klarlagts att svaranden har kunnat ta emot stämningsansökan eller en motsvarande handling i tillräckligt god tid för att kunna förbereda sitt svaromål, eller att alla nödvändiga åtgärder i detta syfte har vidtagits.

2. I stället för ~~bestämmelserna~~ i punkt 1 i denna artikel skall artikel 19 i förordning (EG) nr ~~1348/2000~~ 1393/2007 gälla, om stämningsansökan eller en motsvarande handling skall översändas från en medlemsstat till en annan i enlighet med den förordningen.

3. ~~När~~ ☒ Om ☒ ~~bestämmelserna~~ i förordning (EG) nr ~~1348/2000~~ 1393/2007 inte är tillämpliga, skall artikel 15 i Haagkonventionen av den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur gälla, om stämningsansökan eller en motsvarande handling skall översändas till utlandet i enlighet med den konventionen.

Artikel 19

Litispendens och ~~mål~~ ☒ ärenden ☒ som har samband med varandra

1. Om ~~talan väcks~~ ☒ förfaranden inleds ☒ vid ~~domstolar~~ ☒ myndigheter ☒ i olika medlemsstater rörande äktenskapskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap och ~~målen~~ ☒ förfarandena ☒ gäller samma parter skall, till dess att det har fastställts att den ~~domstol~~ ☒ myndighet ☒ vid vilken ~~talan~~ ☒ ärendet ☒ först har ~~väckts~~ ☒ anhängiggjorts ☒ är behörig, den ~~domstol~~ ☒ myndighet ☒ vid vilken ~~talan~~ ☒ ärendet ☒ har ~~väckts~~ ☒ anhängiggjorts ☒ senare självmant låta handläggningen av ~~målet~~ ☒ förfarandena ☒ vila.

2. Om ~~talan~~ ☒ förfaranden ☒ om föräldraansvar för ett barn, rörande samma sak, ~~väckes~~ ☒ anhängiggörs ☒ vid ~~domstolar~~ ☒ myndigheter ☒ i olika medlemsstater skall, till dess att det har fastställts att den ~~domstol~~ ☒ myndighet ☒ vid vilken ~~talan~~ ☒ ärendet ☒ först har ~~väckts~~ ☒ anhängiggjorts ☒ är behörig, den ~~domstol~~ ☒ myndighet ☒ vid vilken ~~talan~~ ☒ ärendet ☒ har ~~väckts~~ ☒ anhängiggjorts ☒ senare självmant låta handläggningen av ~~målet~~ ☒ förfarandena ☒ vila.

3. När det har fastställts att den ~~domstol~~ ☒ myndighet ☒ vid vilken ~~talan~~ ☒ ärendet ☒ först har ~~väckts~~ ☒ anhängiggjorts ☒ är behörig, skall den ~~domstol~~ ☒ myndighet ☒ vid vilken ~~talan~~ ☒ ärendet ☒ har ~~väckts~~ ☒ anhängiggjorts ☒ senare självmant ~~avvisa talan~~ ☒ förklara sig obehörig ☒ till förmån för den ~~domstolen~~ ☒ myndigheten ☒ .

I så fall har den part som har ~~väckt~~ ☒ inlett ☒ den senare ~~talan~~ ☒ förfarandena ☒ rätt att ~~väcka sin talan~~ ☒ inleda dessa förfaranden ☒ vid den ~~domstol~~ ☒ myndighet ☒ där ~~talan~~ ☒ ärendet ☒ först har ~~väckts~~ ☒ anhängiggjorts ☒ .

↓ ny

Artikel 20

Barnets rätt att komma till tals

När medlemstaternas myndigheter utövar sin behörighet enligt avsnitt 2 i detta kapitel ska de säkerställa att ett barn som är i stånd att bilda egna åsikter ges verklig och faktisk möjlighet att fritt uttrycka dessa under förfarandena.

Myndigheten ska tillmäta barnets åsikter vederbörlig betydelse i förhållande till barnets ålder och mognad och ska dokumentera sina överväganden i avgörandet.

↓ 2201/2003 (anpassad)

KAPITEL III

☒ BORTFÖRANDE AV BARN ☒

Artikel ~~11~~21

Återlämnande av barn ☒ enligt 1980 års Haagkonvention ☒

1 Om en person, en institution eller ett ☒ annat ☒ organ som ~~har~~ ☒ gör gällande en kränkning av rätten till ☒ vårdnad om barnet ansöker hos ~~de behöriga myndigheterna~~ ☒ ~~domstolen~~ ☒ i en medlemsstat om att den skall meddela ett beslut på grundval av Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn (nedan kallad 1980 års Haagkonvention) i syfte att ~~utverka~~ ☒ om ☒ återlämnande av ett barn som olovligt bortförts eller kvarhållits i en annan medlemsstat än

den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet, skall ~~punkterna 2-8~~ artiklarna 22-26 tillämpas.

↓ ny

Artikel 22

Koncentration av lokal behörighet

Medlemsstaterna ska säkerställa att behörigheten för de ansökningar om återlämnande av ett barn som avses i artikel 21 är koncentrerad till ett begränsat antal domstolar. Dessa domstolar ska meddelas av varje medlemsstat till kommissionen i enlighet med artikel 81.

↓ 2201/2003 (anpassad)
⇒ ny

Artikel 23

☒ Skyndsamt förfarande och medling ☒

~~21.~~ 21. En domstol som erhållit en ansökan om återlämnande av ett barn ☒ som avses i artikel 21 ☒ ~~enligt punkt 1~~ skall skyndsamt handlägga ansökningen enligt de snabbaste förfaranden som får tillämpas enligt den nationella lagstiftningen.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket skall ~~domstolen~~ ☒ varje instans ☒ ~~såvida detta inte på grund av exceptionella omständigheter är omöjligt,~~ meddela sitt beslut ☒ avgörande ☒ inom sex veckor efter det att den erhållit ansökningen ☒ eller överklagandet ☒ ☒, såvida detta inte på grund av exceptionella omständigheter är omöjligt ☒.

↓ ny

2. Så tidigt som möjligt under förfarandena ska domstolen undersöka huruvida parterna är villiga att delta i medling för att, med hänsyn till barnets bästa, komma överens om en lösning, under förutsättning att detta inte onödigt försenar förfarandena.

↓ 2201/2003 (anpassad)

Artikel 24

☒ Hörande av barnet i förfaranden om återlämnande av barn enligt 1980 års Haagkonvention ☒

~~2.~~ 2. Vid tillämpningen av artiklarna 12 och 13 i 1980 års Haagkonvention skall ~~det~~ ☒ domstolen ☒ säkerställas att barnet ges möjlighet att komma till tals ☒ i enlighet med artikel 20 i denna förordning ☒ ~~under förfarandet, om detta inte förefaller olämpligt med hänsyn till barnets ålder eller mognad.~~

Artikel 25

⊗ **Förfarande för återlämnande av ett barn** ⊗

41. En domstol kan inte vägra att återlämna ett barn på grundval av artikel 13 första stycket b i 1980 års Haagkonvention om det styrks att lämpliga åtgärder har vidtagits för att garantera barnets skydd efter återlämnandet.

↓ ny

För detta ändamål ska domstolen

a) samarbeta med de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet, antingen direkt eller med bistånd av centralmyndigheterna eller genom det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område, och

b) i lämpliga fall vidta interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, i enlighet med artikel 12 i denna förordning.

↓ 2201/2003 (anpassad)

52. En domstol kan ~~inte~~ vägra att återlämna ett barn ⊗ endast ⊗ om den person som har begärt att barnet återlämnas ~~inte~~ har fått möjlighet att yttra sig.

↓ ny

3. Domstolen får förklara avgörandet om att barnet ska återlämnas interimistiskt verkställbart oberoende av ett överklagande, även om nationell lagstiftning inte föreskriver om sådan interimistisk verkställbarhet.

4. Endast ett överklagande av avgörandet om att barnet ska återlämnas eller om att vägra återlämna barnet ska vara möjligt.

5. Artikel 32.4 ska tillämpas på verkställighet av avgöranden om återlämnande som meddelats enligt 1980 års Haagkonvention.

↓ 2201/2003 (anpassad)

Artikel 26

⊗ **Vägran att återlämna barnet enligt 1980 års Haagkonvention** ⊗

↓ ny

1. I ett avgörande om att vägra återlämna barnet ska domstolen ange den eller de artiklar i 1980 års Haagkonvention som vägran grundar sig på.

~~62. Om en domstol har meddelat ett beslut om att inte~~ ☒ ett avgörande om att vägra ☒ återlämna barnet ~~enligt~~ ☒ baseras på minst en av de grunder som avses i ☒ artikel 13 i 1980 års Haagkonvention, skall domstolen omedelbart, antingen direkt, eller genom sin centralmyndighet ⇒ eller det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område ⇐, översända en kopia av ~~domstolsbeslutet om att inte återlämna barnet~~ ☒ det avgörandet ☒ och av andra relevanta handlingar, särskilt ett protokoll från förhandlingarna inför domstolen, till den behöriga domstolen eller centralmyndigheten i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet, ~~enligt bestämmelserna i nationell lagstiftning.~~

⇒ Avgörandet ska åtföljas av en översättning i enlighet med artikel 69 till det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i den medlemsstaten eller till varje annat språk som den medlemsstaten uttryckligen godtar. ⇐ ~~Nämnda~~ ☒ Samtliga dessa ☒ handlingar skall lämnas till ☒ den behöriga ☒ domstolen inom en månad ~~efter~~ ☒ från dagen för ☒ ~~beslutet~~ ☒ avgörandet ☒ om att inte återlämna barnet.

~~73.~~ Om inte någon av parterna redan har vänt sig till domstolarna i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet, skall den domstol ~~eller centralmyndighet~~ som erhåller ~~den information~~ ☒ de handlingar ☒ som avses i punkt ~~6~~ 2 underrätta parterna om ☒ denna information ☒ och ge dem tillfälle att inom tre månader från den dag då de underrättades yttra sig inför domstolen enligt bestämmelserna i nationell lagstiftning, så att domstolen kan pröva frågan om vårdnaden om barnet.

Utan att det påverkar tillämpningen av ☒ reglerna om ☒ behörighetsbestämmelserna i denna förordning skall domstolen avsluta ärendet om den inte har mottagit några yttranden inom denna tidsfrist.

~~84. Utan hinder av ett beslut om att inte återlämna barnet~~ ⇒ Om den domstol som avses i punkt 3 mottar yttranden inom den fastställda tidsfristen eller om vårdnadsförfaranden redan pågår i den medlemsstaten, ska domstolen pröva frågan om vårdnad av barnet, med beaktande av barnets bästa samt de skäl och de bevis som ligger till grund för avgörandet om att vägra återlämna barnet ⇐ enligt artikel 13 i 1980 års Haagkonvention.

~~skall en senare dom~~ ☒ Ett avgörande i vårdnadsfrågan som meddelas i de förfaranden som avses i första stycket och ☒ som kräver att barnet återlämnas ~~och som meddelas av en domstol som har behörighet enligt denna förordning~~ ska vara verkställbart i ☒ alla andra medlemsstater ☒ ~~enlighet med kapitel III avsnitt 4~~ för att säkerställa att barnet återlämnas ☒ oberoende av det tidigare avgörandet om att vägra återlämna barnet i enlighet med artikel 13 i 1980 års Haagkonvention ☒.

KAPITEL ~~III~~ IV

ERKÄNNANDE OCH VERKSTÄLLIGHET

AVSNITT 1

ERKÄNNANDE

Artikel ~~21~~27

Erkännande av ~~en dom~~ ett avgörande

1. ~~En dom~~ Ett avgörande som har meddelats i en medlemsstat ska ~~ll~~ erkännas i de andra medlemsstaterna utan att något ~~särskilt~~ förfarande behöver anlitas.
  2. I synnerhet, och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3, ska ~~ll~~ inget ~~särskilt~~ förfarande behöva anlitas för att uppdatera uppgifter om civilstånd i relevanta register i en medlemsstat på grundval av ~~ett~~ i en annan medlemsstat meddelat ~~dom~~ avgörande om äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap, om ~~denna dom~~ detta avgörande inte längre kan överklagas enligt lagen i den medlemsstaten.
  3. ~~Utan att det påverkar tillämpningen av avsnitt 4 kan en~~ berörd part ~~kan, genom att anlita de förfaranden som föreskrivs i avsnitt 2,~~ ansöka om ett avgörande om att det saknas skäl för en vägran av erkännande som avses i artiklarna 37 och 38 ~~få fastställt att domen skall erkännas eller inte erkännas.~~ ⇒ Avsnitt 3 underavsnitt 2 i detta kapitel ska då tillämpas. ⇐
- ~~Den territoriella behörigheten för den domstol som anges i den förteckning som varje medlemsstat överlämnar till kommissionen i enlighet med artikel 68 skall bestämmas enligt lagen i den medlemsstat där frågan om erkännande eller icke erkännande väcks.~~
4. Om frågan huruvida ~~en dom~~ ett avgörande ska ~~ll~~ erkännas uppkommer som en prejudiciell fråga vid en ~~domstol~~ myndighet i en medlemsstat, får den ~~domstolen~~ myndigheten avgöra frågan om erkännande.

↓ 2201/2003 (anpassad)

Artikel ~~37~~28

Handlingar som ska ges in för erkännande

1. En part som gör gällande att ~~en dom skall erkännas eller inte erkännas eller som ansöker om verkställbarhetsförklaring~~ som i en medlemsstat vill åberopa ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat ska ~~ll~~ ge in följande:
  - a) ~~e~~En kopia av ~~domen~~ avgörandet som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet ska ~~ll~~ kunna fastställas,
  - och
  - b) det lämpliga intyg som ~~avses i~~ utfärdats enligt artikel ~~39~~53.

~~2. När det rör sig om en dom som har meddelats i någons utevare skall den part som ansöker om erkännande eller verkställbarhetsförklaring dessutom ge in~~

~~a) originalet eller en bestyrkt kopia av den handling som visar att stämningsansökan eller motsvarande handling har delgivits den uteblivna parten,~~

~~eller~~

~~b) en handling som visar att svaranden otvetydigt har godtagit domen.~~

↓ ny

2. Den myndighet vid vilken ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat åberopas får, om nödvändigt, begära att den part som åberopar det tillhandahåller, i enlighet med artikel 69, en översättning eller translitterering av det relevanta innehållet i det intyg som avses i punkt 1 b.

Myndigheten får begära att parten tillhandahåller en översättning av avgörandet i stället för en översättning av det relevanta innehållet i intyget endast om den inte kan gå vidare utan en sådan översättning.

↓ 2201/2003 (anpassad)

Artikel ~~27~~29

Vilandeförklaring av ~~mål~~ ☒ ärenden ☒

~~1. Om det vid domstol i en medlemsstat görs gällande att en dom ☒ Den myndighet vid vilken ett avgörande ☒ som har meddelats i en annan medlemsstat ☒ åberopas ☒ skall erkännas, får domstolen låta handläggningen av målet ☒ ärendet ☒ vila ☒, helt eller delvis, i följande fall: ☒~~

~~a) om ändring i domen har sökts genom anlitande av ordinära rättsmedel ☒ Avgörandet har överklagats i ursprungsmedlemsstaten, ☒~~

↓ ny

b) en ansökan har ingivits avseende ett avgörande om att det saknas skäl för en vägran av erkännande som avses i artiklarna 37 och 38 eller ett avgörande om att erkännandet ska vägras på en av dessa grunder, eller

c) i fråga om ett avgörande om föräldraansvar, förfaranden om att ändra avgörandet eller om ett nytt avgörande pågår om samma sak i den medlemsstat som är behörig i att pröva ärendet i sak enligt denna förordning.

↓ 2201/2003 (anpassad)

~~2. Om det vid en domstol i en medlemsstat görs gällande att en dom som har meddelats i Irland eller Förenade kungariket skall erkännas, får domstolen låta handläggningen av målet vila om verkställighet av domen har uppskjutits i ursprungsmedlemsstaten på grund av att ändring i domen har sökts.~~

AVSNITT 2

~~ANSÖKAN OM VERKSTÄLLBARHETSFÖRKLARING~~ ⇒ VERKSTÄLLIGHET ⇐

Artikel ~~2830~~

Verkställbara ~~domar~~ ⊗ avgöranden ⊗

1. ~~En dom~~ ⊗ Ett avgörande ⊗ om ~~utövande av~~ ⊗ frågor om ⊗ föräldraansvar över ett barn, som har meddelats i en medlemsstat och som är verkställbart i den ~~staten~~ ⊗ medlemsstaten ⊗ ~~och har delgivits, skall verkställas~~ ⊗ vara verkställbart ⊗ i ~~en annan~~ ⊗ de andra ⊗ medlemsstat ⊗ medlemsstaterna ⊗ ~~sedan domen på ansökan av part förklarats vara verkställbar där~~ ⇒ utan att det krävs någon verkställbarhetsförklaring ⇐ .

~~2. I Förenade kungariket skall sådana domar dock verkställas i England och Wales, i Skottland eller i Nordirland först sedan domen på ansökan av part har registrerats för verkställighet i den delen av Förenade kungariket.~~

~~2. Även om det i nationell lag inte föreskrivs att en dom~~ ⊗ Vid verkställighet i en annan medlemsstat av ett avgörande ⊗ om beviljande av umgänge ~~alltid skall vara verkställbar utan hinder av att den överklagats,~~ kan ursprungsdomstolen förklara ~~att domen~~ ⊗ avgörandet ⊗ ~~skall vara~~ ⊗ interimistiskt ⊗ verkställbart ⊗ , oberoende av ett överklagande, även om nationell lagstiftning inte föreskriver om sådan interimistisk verkställbarhet. ⊗

Artikel ~~3031~~

Förfarande

1. Förfarandet ~~vid ansökan~~ ⊗ för verkställighet av avgöranden som har meddelats i en annan medlemsstat ⊗ ~~skall~~ ⇒ , i den mån det inte omfattas av denna förordning, ⇐ regleras av lagen i den verkställande medlemsstaten. ⇒ Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 40, ska ett avgörande som har meddelats i en medlemsstat och som är verkställbart i den verkställande medlemsstaten verkställas där på samma villkor som ett avgörande som har meddelats i den verkställande medlemsstaten. ⇐

2. Det ska inte krävas att den part som ansöker om verkställighet av ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat ska ha en postadress i den verkställande medlemsstaten.

Det ska krävas att den parten har ett befullmäktigat ombud i den verkställande medlemsstaten endast om ett sådant ombud är obligatoriskt oberoende av parternas medborgarskap eller domicil.

~~2. Sökanden skall uppge en delgivningsadress inom domkretsen för den domstol där ansökan görs. Om lagen i den verkställande medlemsstaten inte föreskriver en sådan delgivningsadress, skall sökanden i stället utse ett ombud i saken.~~

~~3. De handlingar som anges i artiklarna 37 och 39 skall bifogas ansökan.~~

↓ ny

Artikel 32

Behöriga domstolar och verkställighetsförfarande

1. Ansökan om verkställighet ska ges in till den domstol som är behörig för verkställighet enligt nationell lagstiftning i den verkställande medlemsstaten. Dessa domstolar ska meddelas av varje medlemsstat till kommissionen i enlighet med artikel 81.

2. Domstolen ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att avgörandet verkställs, inbegripet följande:

a) Besluta om vilken konkret verkställighetsåtgärd som ska tillämpas.

b) Anpassa avgörandet i enlighet med artikel 33 om nödvändigt.

c) Ge instruktioner till exekutionstjänstemannen.

3. Inga skäl för vägran av erkännande eller verkställighet får undersökas i detta skede om inte en ansökan enligt artikel 39 eller artikel 41 om vägran av erkännande eller verkställighet ges in.

4. Om avgörandet inte har verkställts inom sex veckor från den tidpunkt då verkställighetsförfarandena inleddes, ska domstolen i den verkställande medlemsstaten underrätta den begärande centralmyndigheten i ursprungsmedlemsstaten, eller sökanden, om förfarandena inleddes utan bistånd från centralmyndigheten, om detta och om skälen.

↓ 2201/2003 (anpassad)

Artikel ~~48~~33

~~Praktiska arrangemang för utövande av umgänget~~ ☒ Anpassning av avgörande ☒

↓ ny

1. Om nödvändigt får domstolarna i den verkställande medlemsstaten ange de närmare detaljerna för verkställigheten och göra varje anpassning som krävs för att verkställa avgörandet, under förutsättning att de väsentliga inslagen i avgörandet behålls.

↓ 2201/2003 (anpassad)

~~1.~~ Domstolarna i den verkställande medlemsstaten får ☒ särskilt ☒ besluta om de praktiska arrangemangen för utövande av umgänget, om de nödvändiga arrangemangen inte eller endast otillräckligt regleras i ~~den dom~~ ☒ det avgörande ☒ som har meddelats av den ~~domstol~~ ☒ myndighet ☒ i en medlemsstat som är behörig att pröva ~~målet~~ ☒ ärendet ☒ i sak ~~och under förutsättning att de väsentliga inslagen i den domen iakttas.~~

~~2.~~ De praktiska arrangemang som beslutas enligt ~~punkt 1~~ andra stycket ska ~~h~~ upphöra att gälla om det finns ~~ett~~ senare ~~dom~~ ☒ avgörande ☒ som har meddelats av en domstol i en medlemsstat som är behörig att pröva ~~målet~~ ☒ ärendet ☒ i sak.

↓ ny

2. Om ett avgörande inbegriper en åtgärd eller ett beslut som inte förekommer i den verkställande medlemsstatens lagstiftning, ska domstolarna i den medlemsstaten i möjligaste mån anpassa den åtgärden eller det beslutet till en åtgärd eller ett beslut som förekommer i den medlemsstatens lagstiftning och som har motsvarande verkningar och eftersträvar liknande mål och intressen.

En sådan anpassning ska inte leda till verkningar som går längre än de som föreskrivs i ursprungsmedlemsstatens lagstiftning.

↓ 2201/2003 (anpassad)

⇒ ny

Artikel ~~45~~34

Handlingar som ska ges in tillsammans med ansökan om verkställighet

1. En part som ansöker om verkställighet i en medlemsstat av ~~en dom~~ ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat ska ~~ge in~~ följande:

a) ~~En~~ kopia av ~~domen~~ avgörandet som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet ska ~~kunna~~ fastställas,

och

b) det lämpliga intyg som ~~avses i artikel 41.1 eller artikel 42.1~~ har utfärdats i enlighet med artikel 53 och som intygar att avgörandet är verkställbart och innehåller det relevanta utdrag ur avgörandet som anger den skyldighet som ska verkställas .

~~2. Vid tillämpningen av den här artikeln~~

~~– skall det intyg som avses i artikel 41.1 åtföljas av en översättning av punkt 12 om praktiska arrangemang för utövandet av umgänget,~~

~~– skall det intyg som avses i artikel 42.1 åtföljas av en översättning av punkt 14 om närmare uppgifter om åtgärder som vidtagits för att garantera barnets skydd efter återlämnandet.~~

~~Översättningen skall göras till det officiella språket eller något av de officiella språken i den verkställande medlemsstaten eller till något annat språk som den medlemsstaten uttryckligen godtar. Översättningen skall vara bestyrkt av en person som är behörig därtill i någon av medlemsstaterna.~~

↓ ny

2. Domstolen får, om nödvändigt, begära att sökanden tillhandahåller, i enlighet med artikel 69, en översättning eller translitterering av det relevanta innehållet i intyget som anger den skyldighet som ska verkställas.

3. Domstolen får begära att sökanden tillhandahåller en översättning av avgörandet endast om den inte kan gå vidare utan en sådan översättning.

Artikel 35

Delgivning av intyg och avgörande

1. Om verkställighet begärs av ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat, ska det intyg som utfärdats i enlighet med artikel 53 delges den person mot vilken verkställighet begärs innan den första verkställighetsåtgärden vidtas. Intyget ska åtföljas av avgörandet, om detta inte redan har delgivits den personen.

2. Om den person mot vilken verkställighet begärs har hemvist i en annan medlemsstat än ursprungsmedlemsstaten, får han eller hon begära en översättning av avgörandet för att kunna bestrida verkställigheten om avgörandet inte är avfattat på eller åtföljs av en översättning till något av följande språk:

a) Ett språk som han eller hon förstår, eller

b) det officiella språket i den medlemsstat där han eller hon har hemvist eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där han eller hon har hemvist.

Om en översättning av avgörandet begärs enligt första stycket, får inga andra verkställighetsåtgärder än säkerhetsåtgärder vidtas förrän översättningen har tillhandahållits den person mot vilken verkställighet begärs.

Detta stycke ska inte tillämpas om avgörandet redan har delgivits den person mot vilken verkställighet begärs på ett av de språk som avses i första stycket.

3. Denna artikel ska inte tillämpas på verkställighet av interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder.

↓ 2201/2003 (anpassad)
⇒ ny

Artikel 36

⊗ Vilandeförklaring av verkställighetsförfaranden ⊗

⊗ 1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 40 ska domstolen i den verkställande medlemsstaten, på ansökan av den person mot vilken verkställighet begärs, låta verkställighetsförfarandena vila ⊗ ⇒ om verkställigheten av avgörandet har uppskjutits i ursprungsmedlemsstaten. ⇐

↓ ny

2. På ansökan av den person mot vilken verkställighet begärs får domstolen i den verkställande medlemsstaten låta verkställighetsförfarandena vila om verkställigheten med hänsyn till tillfälliga omständigheter, såsom allvarlig sjukdom hos barnet, skulle innebära allvarliga risker för barnets bästa. Verksamheten ska återupptas så snart hindren upphör.

AVSNITT 3

⊗ VÄGRAN AV ERKÄNNANDE OCH VERKSTÄLLIGHET ⊗

UNDERAVSNITT 1

⊗ VÄGRAN AV ERKÄNNANDE ⊗

Artikel 2237

Skäl för att vägra erkännande av ~~domar om äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap~~ ⊗ avgöranden i äktenskapsfrågor ⊗

⊗ På ansökan av en berörd part ska erkännandet av ett avgörande ⊗ ~~En dom~~ om äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap ⊗ vägras ⊗ ~~skall inte erkännas~~

- a) om ett erkännande uppenbart skulle strida mot grunderna för rättsordningen i den medlemsstat där ~~domen~~ ⊗ avgörandet ⊗ görs gällande (*ordre public*), ⊗ eller ⊗
- b) om ~~domen~~ ⊗ avgörandet ⊗ har meddelats ~~mot en utebliven svarande och denne~~ ⊗ i någons utevaro och den uteblivne ⊗ inte har delgivits stämningsansökan eller motsvarande handling i tillräckligt god tid och på ett sådant sätt att svaranden kunnat förbereda sitt svaromål, såvida det inte kan fastställas att svaranden otvetydigt har godtagit ~~domen~~ ⊗ avgörandet ⊗, ⊗ eller ⊗
- c) om ~~den~~ är oförenligt med ~~en dom~~ ⊗ ett avgörande ⊗ som har meddelats i ett ~~mål~~ ⊗ förfarande ⊗ mellan samma parter i den medlemsstat där ~~domen~~ ⊗ avgörandet ⊗ görs gällande, eller
- d) om ~~den~~ är oförenligt med ~~en dom~~ ⊗ ett avgörande ⊗ som tidigare har meddelats i en annan medlemsstat eller i en icke-medlemsstat mellan samma parter, såvida ~~den~~ först meddelade ~~domen~~ ⊗ avgörandet ⊗ uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den medlemsstat där ~~domen~~ ⊗ avgörandet ⊗ görs gällande.

Artikel 2338

Skäl för att vägra erkännande av ~~domar~~ ⊗ avgöranden i frågor ⊗ om föräldransvar

⊗ 1. På ansökan av en berörd part ska erkännandet av ett avgörande ⊗ ~~En dom~~ om föräldransvar ⊗ vägras ⊗ ~~skall inte erkännas~~

- a) om ett erkännande uppenbart skulle strida mot grunderna för rättsordningen i den medlemsstat där ~~domen~~ ⊗ avgörandet ⊗ görs gällande (*ordre public*), med hänsyn tagen till barnets bästa, ⊗ eller ⊗
- ~~b) om domen i strid med grundläggande rättegångsregler i den medlemsstat där den görs gällande har meddelats utan att barnet har fått möjlighet att komma till tals, såvida det inte är fråga om ett brådskande fall,~~

~~eb)~~ om ~~domen~~ ☒ avgörandet ☒ har meddelats i någons utevaro och den uteblivne inte har delgivits stämningsansökan eller motsvarande handling i tillräckligt god tid och på ett sådant sätt att han ☒ eller hon ☒ kunnat förbereda sitt svaromål, såvida det inte kan fastställas att den uteblivne otvetydigt har godtagit ~~domen~~ ☒ avgörandet ☒, ☒ eller ☒

~~ec)~~ om en person begär det och hävdar att ~~domen~~ ☒ avgörandet ☒ hindrar honom eller henne att utöva sitt föräldraansvar, om ~~domen~~ ☒ avgörandet ☒ har meddelats utan att personen i fråga har fått möjlighet att yttra sig, ☒ eller ☒

~~ed)~~ om ~~domen~~ ☒ avgörandet ☒ är oförenligt med ~~ett~~ senare ~~dom~~ ☒ avgörande ☒ om föräldraansvar som har meddelats i den medlemsstat där ~~domen~~ ☒ avgörandet ☒ görs gällande, ☒ eller ☒

~~fe)~~ om ~~domen~~ ☒ avgörandet ☒ är oförenligt med ~~ett~~ senare ~~dom~~ ☒ avgörande ☒ om föräldraansvar som har meddelats i en annan medlemsstat eller i den icke-medlemsstat där barnet har hemvist, såvida ~~det~~ sist meddelade ~~domen~~ ☒ avgörandet ☒ uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den medlemsstat där ~~domen~~ ☒ avgörandet ☒ görs gällande,

eller

~~g) om förfarandet enligt artikel 56 inte har följts.~~

☒ 2. De skäl för vägran som avses i punkt 1 a–c får inte åberopas mot ett avgörande som beviljar umgängesrätt eller som medför återlämnande av barnet i enlighet med artikel 26.4 andra stycket. ☒

↓ ny

Artikel 39

Förfarande för vägran av erkännande

De förfaranden som föreskrivs i artiklarna 41–47 och, i tillämpliga fall, avsnitten 4 och 6 samt kapitel VI, ska även tillämpas på en ansökan om vägran av erkännande.

UNDERAVSNITT 2

VÄGRAN AV VERKSTÄLLIGHET

Artikel 40

Skäl för att vägra verkställighet av avgöranden i frågor om föräldraansvar

1. Verkställigheten av ett avgörande ska vägras på ansökan av den person mot vilken verkställighet begärs om ett av de skäl för att vägra erkännande som avses i artikel 38.1 föreligger.

De skäl för att vägra erkännande som avses i artikel 38.1 a–c får dock inte åberopas mot ett avgörande som beviljar umgängesrätt eller som medför återlämnande av barnet i enlighet med artikel 26.4 andra stycket.

2. Verkställigheten av ett avgörande får vägras på ansökan av den person mot vilken verkställighet begärs om, med hänsyn till ändrade omständigheter sedan avgörandet meddelades, verkställigheten uppenbart skulle strida mot grunderna för rättsordningen i den verkställande medlemsstaten av något av följande skäl:

a) Barnet har uppnått en tillräcklig ålder och mognad och motsätter sig nu i en sådan utsträckning att verkställigheten skulle vara uppenbart oförenlig med barnets bästa.

b) Andra omständigheter har ändrats i en sådan utsträckning sedan avgörandet meddelades att verkställigheten nu skulle vara uppenbart oförenlig med barnets bästa.

3. I de fall som avses i punkt 2 a ska de behöriga myndigheterna i den verkställande medlemsstaten innan de vägrar verkställighet vidta nödvändiga åtgärder för att få barnet att samarbeta och säkerställa att verkställighet sker i enlighet med barnets bästa.

4. Inga andra skäl för vägran av verkställighet än de som föreskrivs i denna förordning får åberopas.

↓ 2201/2003 (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~29~~41

Lokala domstolars behörighet

1. Ansökan om ~~verkställbarhetsförklaring~~ ⇒ vägran av verkställighet ⇐ ska h göras vid den domstol som ~~anges i den förteckning som~~ ☒ är behörig för verkställighet enligt den verkställande medlemsstatens nationella lagstiftning såsom meddelats av ☒ varje medlemsstat ~~överlämnar~~ till kommissionen i enlighet med artikel ~~68~~81.

2. Den lokala behörigheten ska h bestämmas efter hemvistet för den person mot vilken verkställighet begärs eller efter hemvistet för det barn som ansökan avser.

Om inget av de hemvist som avses i första stycket finns i den verkställande medlemsstaten, ska h den lokala domstolens behörighet bestämmas efter den plats där verkställighet ska h ske.

↓ ny

Artikel 42

Förfarande för vägran av verkställighet

1. Förfarandet för vägran av verkställighet ska, i den mån det inte omfattas av denna förordning, regleras av lagen i den verkställande medlemsstaten.

2. Sökanden ska tillhandahålla domstolen en kopia av avgörandet och, om nödvändigt, en översättning av avgörandet i enlighet med artikel 69 eller en translitterering av det.

Domstolen får bevilja undantag från skyldigheten att ge in de handlingar som avses i första stycket om den redan innehar dem eller om den finner det orimligt att kräva att sökanden ska tillhandahålla dem.

Om domstolen finner det orimligt att kräva att sökanden ska tillhandahålla dem, får den kräva att den andra parten tillhandahåller dessa handlingar.

3. Det ska inte krävas att den part som ansöker om vägran av verkställighet av ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat ska ha en postadress i den verkställande medlemsstaten.

Det ska krävas att den parten har ett befullmäktigat ombud i den verkställande medlemsstaten endast om ett sådant ombud är obligatoriskt oberoende av parternas medborgarskap eller domicil.

↓ 2201/2003 (anpassad)

⇒ ny

Artikel ~~31~~43

Domstolens avgörande

~~1.~~ Den domstol som prövar ansökan skall avgöra frågan om vägran av verkställighet snarast. ~~I detta skede av förfarandet skall varken den part mot vilken verkställighet begärs eller barnet ges tillfälle att yttra sig över ansökan.~~

~~2. Ansökan får avslås endast på någon av de i artiklarna 22, 23 och 24 angivna grunderna.~~

~~3. En dom får aldrig omprövas i sak.~~

Artikel ~~32~~

Underrättelse om ett avgörande

~~En behörig domstolstjänsteman skall snarast, på det sätt som föreskrivs enligt lagen i den verkställande medlemsstaten, underrätta sökanden om det avgörande som har meddelats med anledning av ansökan.~~

Artikel ~~33~~44

~~Ansökan om ändring~~ Överklagande av avgörandet

1. Var och en av parterna får ~~ansöka om ändring av~~ överklaga avgörandet med anledning av ansökan om ~~verkställbarhetsförklaring~~ vägran av verkställighet .

2. ~~Ansökan om ändring~~ Överklagandet skall göras vid den domstol som ~~anges i den förteckning som~~ är behörig enligt nationell lagstiftning att pröva överklaganden mot avgöranden som avses i artikel 40 såsom meddelats av varje medlemsstat ~~överlämnar~~ till kommissionen i enlighet med artikel ~~68~~81.

~~3. Ansökan om ändring skall handläggas enligt de bestämmelser som gäller för kontradiktorisk process.~~

~~4. Om ansökan om ändring görs av den som ansökt om verkställbarhetsförklaring, skall den domstol som handlägger frågan efter det att ändring har sökts höra den part mot vilken~~

verkställighet begärs. Om denne underlåter att förklara sig skall bestämmelserna i artikel 18 tillämpas.

5. Ansökan om ändring av en verkställbarhetsförklaring skall göras inom en månad efter delgivningen av denna. Om den part mot vilken verkställighet begärs har hemvist i en annan medlemsstat än den där verkställbarhetsförklaringen meddelades, skall fristen för att ansöka om ändring vara två månader och löpa från den dag då avgörandet delgavs honom, antingen personligen eller i hans bostad. Fristen får inte förlängas på grund av långt avstånd.

Artikel ~~344~~5

~~Instansordning och rättsmedel~~ ☒ Vidare överklagande och behöriga domstolar ☒

Mot ett avgörande som meddelats ~~med anledning av att ändring har sökts~~ ☒ efter överklagande ☒ får talan endast föras ~~⇒ inför de domstolar och ⇐ enligt de förfaranden som avses i den förteckning~~ som ☒ meddelats av ☒ varje medlemsstat ~~överlämnar~~ till kommissionen i enlighet med artikel ~~688~~1.

Artikel ~~354~~6

Vilandeförklaring av mål

1. Den domstol ☒ till vilken en ansökan om vägran av verkställighet ges in eller ☒ som handlägger ~~ansökan om ändring~~ ☒ ett överklagande ☒ enligt artikel ~~3344~~ eller ~~3445~~ får på begäran av den part mot vilken verkställighet begärs låta målet vila ☒ av något av följande skäl: ☒

~~om a) talan mot domen~~ ☒ avgörandet ☒ har förts i ursprungsmedlemsstaten genom ordinära rättsmedel.

~~eller om b) fristen~~ ☒ Tidsfristen ☒ för sådan talan ~~har~~ ännu inte ~~har~~ löpt ut.

↓ ny

c) I fråga om ett avgörande om föräldraansvar, förfaranden om att ändra avgörandet eller om ett nytt avgörande pågår om samma sak i den medlemsstat som är behörig att pröva ärendet i sak enligt denna förordning.

↓ 2201/2003 (anpassad)

⇒ ny

~~I sistnämnda fall får~~ ☒ Om ☒ domstolen ☒ låter förfarandena vila av det skäl som avses i led b får den ☒ bestämma en ~~tid~~ ☒ tidsfrist ☒ inom vilken sådan talan ska ~~h~~ föras.

2. Om ~~domen~~ ☒ avgörandet ☒ meddelades i Irland ⇨, Cypern ⇐ eller i Förenade kungariket ska ~~h~~ varje form av överklagande som står till buds i ursprungsmedlemsstaten anses som en sådan talan mot ~~domen~~ ☒ avgörandet ☒ genom ordinära rättsmedel som avses i punkt 1 a.

↓ 2201/2003 (anpassad)

Artikel ~~364~~7

Delvis verkställighet

~~1.~~ Om ~~en dom~~ ☒ ett avgörande ☒ omfattar flera yrkanden och verkställighet ~~inte kan medges~~ ☒ vägras ☒ för ~~alla~~ ☒ vissa av dem ☒, skall ~~domstolen medge~~ verkställighet ☒ ändå vara möjlig ☒ för ~~ett eller flera av dem~~ ☒ de delar av avgörandet som inte påverkas av vägran ☒.

~~2. Sökanden kan begära att domen verkställs delvis.~~

AVSNITT ~~3~~ 4

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER FÖR AVSNITTEN ~~1~~ OCH ~~2~~

↓ ny

Artikel 48

Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder

De bestämmelser i detta kapitel som är tillämpliga på avgöranden ska tillämpas på interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, som beslutats av en myndighet som är behörig enligt kapitel II.

De ska inte tillämpas på interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, som beslutats av en myndighet utan att svaranden har hörts.

Artikel 49

Avgöranden om återlämnande som meddelats enligt 1980 års Haagkonvention

Bestämmelserna i detta kapitel om avgöranden i frågor om föräldrans ansvar, med undantag för artikel 35 och artikel 38.2, ska även tillämpas på avgöranden som meddelats i en medlemsstat och som innebär att barnet ska återlämnas till en annan medlemsstat i enlighet med 1980 års Haagkonvention, vilka måste verkställas i en annan medlemsstat än den i vilka de meddelades.

↓ 2201/2003 (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~24~~ 50

Förbud mot omprövning av ~~ursprungsdomstolens~~ ☒ ursprungsmyndighetens ☒ behörighet

Behörigheten för ~~domstolen~~ ☒ myndigheten ☒ i ursprungsmedlemsstaten får inte omprövas. En prövning av huruvida ~~en dom~~ ☒ ett avgörande ☒ strider mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) enligt artikel ~~22~~ 37 a och artikel ~~23~~ 38.1 a får inte avse behörighetsreglerna i artiklarna 3–14.

Artikel ~~25~~ 51

Olikheter i tillämplig lag

Erkännande av ~~en dom~~ ett avgörande   i äktenskapsfrågor får inte vägras på den grunden att lagen i den medlemsstat där ~~domen~~ avgörandet görs gällande inte tillåter äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap under samma omständigheter.

Artikel 2652

Förbud mot omprövning i sak

~~En dom~~ Ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat får aldrig omprövas i sak.

Artikel 38

~~Avsaknad av handlingar~~

~~1. Om de i artikel 37.1 b eller 37.2 angivna handlingarna inte har givits in, kan domstolen bestämma en tid inom vilken de skall ges in, godta likvärdiga handlingar eller, om tillgängliga uppgifter kan anses tillräckliga, befria sökanden från skyldigheten att ge in dem.~~

~~2. Om domstolen begär det, skall en översättning av handlingarna ges in. Översättningen skall vara bestyrkt av en person som är behörig därtill i någon av medlemsstaterna.~~

Artikel 3953

Intyg om ~~domar~~ avgöranden i ~~äktenskapsmål~~ äktenskapsfrågor och intyg om ~~domar~~ avgöranden i frågor om föräldraansvar

~~1. Den behöriga domstolen eller myndigheten i ursprungsmedlemsstaten som har meddelat ett avgörande i äktenskapsfrågor skall på begäran av en berörd part utfärda ett intyg enligt standardformuläret i bilaga I (~~domar i äktenskapsmål~~) eller bilaga II (~~domar om föräldraansvar~~).~~

2. Den domare som har meddelat ett avgörande i frågor om föräldraansvar ska utfärda ett intyg enligt formuläret i bilaga II. Om ett sådant avgörande är av gränsöverskridande art vid den tidpunkt då avgörandet meddelas, ska domaren utfärda intyget på eget initiativ när avgörandet blir verkställbart, även endast interimistiskt. Om situationen blir av gränsöverskridande art först senare ska intyget utfärdas på begäran av någon av parterna.

~~AVSNITT 4~~

~~VERKSTÄLLBARHET AV VISSA DOMAR OM UMGÄNGE OCH AV VISSA DOMAR SOM KRÄVER ÅTERLÄMNANDE AV BARN~~

Artikel 40

Tillämpningsområde

~~1. Detta avsnitt skall tillämpas på~~

~~a) umgänge~~

~~och~~

~~b) återlämnande av ett barn till följd av en dom som meddelats i enlighet med artikel 11.8.~~

~~2. Bestämmelserna i detta avsnitt skall inte hindra att en person med föräldraansvar ansöker om erkännande och verkställighet i enlighet med bestämmelserna i avsnitten 1 och 2 i detta kapitel.~~

~~Artikel 41~~

~~Umgänge~~

~~1. Sådant umgänge som avses i artikel 40.1 a och som har beviljats genom en verkställbar dom i en medlemsstat skall erkännas och vara verkställbart i en annan medlemsstat utan att det behövs någon verkställbarhetsförklaring och utan möjlighet att invända mot erkännandet om domen har försetts med ett intyg i ursprungsmedlemsstaten i enlighet med punkt 2.~~

~~Även om det i nationell lag inte föreskrivs att en dom om beviljande av umgänge alltid skall vara verkställbar utan hinder av att den överklagats, kan ursprungsdomstolen förklara att domen skall vara verkställbar.~~

~~3. Intyget ska utfärdas på samma språk som avgörandet. I tillämpliga fall ska det också innehålla relevant information om ersättningsgilla kostnader för förfarandena och beräkning av ränta.~~

~~24. Domaren eller myndigheten i ursprungsdomstolen skall utfärda de intyget enligt som avses i punkterna 1 och 2, med användning av standardformuläret i bilaga III (intyg om umgänge), endast om~~

~~a) alla berörda parter har fått möjlighet att yttra sig, och~~

~~b) vid ett förfarande avgörande som meddelats i någons uttalande~~

~~i) stämningsansökan eller motsvarande handling har delgivits den uteblivna personen i tillräckligt god tid och på ett sådant sätt att den personen kunnat förbereda sitt svaromål, eller~~

~~ii) det är styrkt att den uteblivna personen otvetydigt har godtagit avgörandet även om denne om det, om vederbörande har delgivits utan att dessa krav som avses i led i har respekterats, dock är styrkt att vederbörande otvetydigt har godtagit domen,~~

~~b) alla berörda parter har fått möjlighet att yttra sig,~~

~~och~~

~~5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 ska den domare som har meddelat avgörandet i frågor om föräldraansvar utfärda det intyg som avses i punkt 2 endast om även barnet har fått en verklig och faktisk möjlighet att komma till tals i enlighet med artikel 20, om detta inte ansetts olämpligt med hänsyn till barnets ålder eller mognad.~~

~~Intyget skall utfärdas på samma språk som domen.~~

~~3. Om umgänget avser en situation som redan när domen meddelas är av gränsöverskridande art skall intyget utfärdas automatiskt när domen blir verkställbar, även interimistiskt. Om situationen först senare blir av gränsöverskridande art skall intyget utfärdas på begäran av någon av parterna.~~

Artikel 42

Återlämnande av barn

~~1. Ett barns återlämnande som avses i artikel 40.1 b och som följer av en verkställbar dom, som har meddelats i en medlemsstat, skall erkännas och vara verkställbart i en annan medlemsstat utan att det behövs någon verkställbarhetsförklaring och utan möjlighet att invända mot erkännandet, om domen har försetts med ett intyg i ursprungsmedlemsstaten i enlighet med punkt 2.~~

~~Även om det i nationell lag inte föreskrivs att en dom som kräver att barnet återlämnas enligt artikel 11.8 alltid skall vara verkställbar, utan hinder av att den överklagats, kan ursprungsdomstolen förklara att domen skall vara verkställbar.~~

~~26.~~ ☒ Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 4 och 5, ☒ ska den ~~Domaren vid ursprungsdomstolen~~ som meddelat ~~den dom~~ ☒ ett avgörande i vårdnadsfrågan ☒ som avses i artikel ~~40.1 b~~ 26.4 andra stycket ~~skall~~ utfärda det intyg som avses i punkt ~~12~~ endast om

a) ~~barnet har fått möjlighet att komma till tals, om detta inte ansetts olämpligt med hänsyn till barnets ålder eller mognad,~~

b) ~~parterna fått möjlighet att yttra sig, och~~

e) ~~domstolen~~ ☒ den domaren ☒ har meddelat ~~domen~~ ☒ avgörandet ☒ med beaktande av de skäl och den bevisning som legat till grund för det ~~beslut~~ ☒ tidigare avgörande ☒ som meddelats ☒ i en annan medlemsstat ☒ enligt artikel 13 i 1980 års Haagkonvention.

Om domstolen eller en annan myndighet vidtar åtgärder för att ~~garantera~~ ☒ säkerställa ☒ barnets skydd efter återlämnandet till den ~~stat~~ ☒ medlemsstat ☒ där det har hemvist, skall intyget innehålla närmare uppgifter om dessa åtgärder.

~~Domaren vid ursprungsdomstolen skall på eget initiativ utfärda intyget och då använda standardformuläret i bilaga IV (intyg om återlämnande av barn).~~

~~Intyget skall utfärdas på samma språk som domen.~~

Artikel 44

Intygets verkan

~~7.~~ Intyget skall inte få rättsverkningar utöver vad som följer av ~~domens~~ ☒ avgörandets ☒ verkställbarhet.

Artikel ~~43~~54

~~Talan om~~ Rättelse ☒ och återkallelse av intyget ☒

↓ ny

1. Ursprungsmyndigheten ska efter ansökan rätta intyget om det på grund av ett materiellt fel föreligger en brist på överensstämmelse mellan avgörandet och intyget.

2. Ursprungsmyndigheten ska efter ansökan återkalla intyget om det är uppenbart att intyget beviljades felaktigt med beaktande av de krav som fastställs i denna förordning.

↓ 2201/2003 (anpassad)

⇒ ny

~~13.~~ Lagen i ursprungsmedlemsstaten skall tillämpas ~~vid varje~~ på förfarandet för rättelse och återkallelse av intyget.

~~24.~~ Beslutet om att utfärda intyg ~~enligt artikel 41.1 eller artikel 42.1~~ kan ~~i övrigt~~ inte överklagas.

AVSNITT 5

OFFICIELLA HANDLINGAR OCH ÖVERENSKOMMELSER

Artikel ~~46~~55

Officiella handlingar och överenskommelser

Handlingar som har upprättats eller registrerats som officiella handlingar (*actes authentiques*) och är verkställbara i en medlemsstat samt överenskommelser mellan parter som är verkställbara i ursprungsmedlemsstaten skall erkännas och ~~förklaras~~ ~~verkställbara~~   verkställas under samma förutsättningar som ~~domar~~ avgöranden .

↓ ny

Artikel 56

Intyg

1. Den behöriga myndigheten i ursprungsmedlemsstaten ska, på begäran av en berörd part, utfärda ett intyg med användning av formuläret i bilaga III.

Intyget ska innehålla en sammanfattning av den verkställbara förpliktelse som registrerats i den officiella handlingen eller ingår i överenskommelsen mellan parterna.

2. Intyget ska upprättas på det språk som den officiella handlingen eller överenskommelsen är upprättad på.

3. Artikel 54 ska tillämpas på rättelse och återkallelse av intyget.

AVSNITT 6

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 47

Verkställighetsförfarande

~~1. Verkställighetsförfarandet skall regleras av lagen i den verkställande medlemsstaten.~~

~~2. Varje dom som meddelats av domstol i en annan medlemsstat och har förklarats verkställbar i enlighet med avsnitt 2 eller försetts med intyg i enlighet med artikel 41.1 eller artikel 42.1 skall verkställas i den verkställande medlemsstaten på samma villkor som om den hade meddelats i den medlemsstaten.~~

~~Särskilt gäller att en dom som har försetts med intyg i enlighet med artikel 41.1 eller artikel 42.1 inte får verkställas om den är oförenlig med en senare, verkställbar dom.~~

Artikel 4957

Kostnader

~~Bestämmelserna i detta kapitel, utom de som avses i avsnitt 4, skall även gälla för fastställande av de rättegångskostnader som hänför sig till förfaranden som omfattas av denna förordning samt för verkställighet av varje förordnande om sådana rättegångskostnader.~~

Artikel 5058

Rättshjälp

Om sökanden i ursprungsmedlemsstaten helt eller delvis hade rättshjälp eller var befriad från kostnader och avgifter, skall han eller hon vid det förfarande som avses i artiklarna ~~27.3, 28, 41, 42 och 48~~ ⇒ 32, 39 och 42 ⇐ vara berättigad till rättshjälp eller kostnads- och avgiftsbefrielse i största möjliga utsträckning enligt lagen i den verkställande medlemsstaten.

Artikel 5159

Säkerhet, borgen eller deposition

Ingen säkerhet, borgen eller deposition, oavsett dess benämning, får krävas på följande grunder av den en part som i en medlemsstat begär verkställighet av en dom ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat, nämligen på den grunden

a) att han eller hon är utländsk medborgare eller att han eller hon inte har domicil eller hemvist i den verkställande medlemsstaten, ~~der verkställighet begärs, eller~~

b) ~~att han eller hon är utländsk medborgare eller, när verkställighet begärs i Förenade kungariket eller Irland, inte har domicil i någon av de medlemsstaterna.~~

KAPITEL IVV

SAMARBETE MELLAN CENTRALMYNDIGHETER I FRÅGOR OM FÖRÄLDRAANSVAR

Artikel 5360

Utseende av myndigheter

Varje medlemsstat ska utse en eller flera centralmyndigheter med uppgift att bistå vid tillämpningen av denna förordning i frågor om föräldraansvar och ska ange deras territoriella eller materiella befogenheter. Om en medlemsstat har utsett mer än en centralmyndighet ska meddelanden i princip skickas direkt till den behöriga centralmyndigheten. Om ett meddelande skickas till en centralmyndighet som inte är behörig, ska denna ansvara för att det sänds vidare till den behöriga centralmyndigheten och informera avsändaren om detta.

↓ ny

Artikel 61

Resurser

Medlemsstaterna ska säkerställa att centralmyndigheterna har tillräckliga finansiella resurser och personalresurser för att kunna fullgöra de skyldigheter de anförtrots enligt denna förordning.

↓ 2201/2003 (anpassad)

Artikel 5462

Centralmyndigheternas Allmänna uppgifter

Centralmyndigheterna ska lämna information om nationell lagstiftning och nationella förfaranden och vidta ~~allmänna~~ lämpliga åtgärder för att förbättra tillämpningen av denna förordning och stärka samarbetet sinsemellan. I detta syfte ska det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område, vilket inrättades genom beslut 2001/470/EG, anlitas.

Artikel 5563

Samarbete i enskilda ärenden om föräldraansvar

1. Centralmyndigheterna ska på begäran av en centralmyndighet i en annan medlemsstat eller av ~~en person med föräldraansvar~~ en myndighet samarbeta i enskilda ärenden för att uppnå syftena med denna förordning. I detta syfte ska centralmyndigheterna direkt eller via myndigheter eller andra organ vidta alla lämpliga åtgärder, ~~i enlighet med den lagstiftning som gäller för medlemsstaten i fråga om skydd av personuppgifter,~~ för att

↓ ny

a) på begäran av centralmyndigheten i en annan medlemsstat bistå med att ta reda på var ett barn befinner sig, om det kan antas att barnet befinner sig på den anmodade medlemsstatens territorium och det är nödvändigt att fastställa var barnet befinner sig för att kunna utföra en begäran enligt denna förordning,

↓ 2201/2003 (anpassad)

⇒ ny

ab) insamla och utbyta information ⇒ enligt artikel 64, ⇐

~~i) om barnets situation,~~

~~ii) om pågående förfaranden, eller~~

~~iii) om beslut som berör barnet,~~

bc) informera och biträda personer med föräldraansvar som söker erkännande och verkställighet av ~~domar~~ ☒ avgöranden ☒ inom myndighetens ~~område~~ ☒ territorium ☒, i synnerhet rörande umgänge och återlämnande av barn,

ed) underlätta kontakter mellan ~~domstolar~~ ☒ myndigheter ☒, i synnerhet när det gäller tillämpning av artikel 11.6 och 11.7 samt artiklarna 15, 14, ⇒ 25.1 a, ⇐ 26.2 och 26.4 andra stycket,

de) lämna information och stöd som kan vara till nytta för ~~domstolarna~~ ☒ myndigheterna ☒ vid tillämpningen av artikel ~~56~~ 65,

ef) underlätta överenskommelser mellan personer med föräldraansvar genom medling eller andra metoder och underlätta gränsöverskridande samarbete i detta syfte, ☒ och ☒

↓ ny

g) säkerställa att om de inleder eller underlättar inledandet av domstolsförfaranden för återlämnande av barn enligt 1980 års Haagkonvention, den akt som utarbetas inför sådana förfaranden är färdigställd inom sex veckor, såvida detta inte på grund av exceptionella omständigheter är omöjligt.

2. Begäranden enligt punkt 1 c och f får också framställas av personer med föräldraansvar.

3. Centralmyndigheterna ska, inom sin medlemsstat, översända den information som avses i artiklarna 63 och 64 till de behöriga myndigheterna, inbegripet de myndigheter som är behöriga för att delge handlingar och för att verkställa avgöranden, beroende på vilket som är tillämpligt.

Varje myndighet till vilken sådan information har översänts i enlighet med artiklarna 63 och 64 får använda den för tillämpningen av denna förordning.

4. Underrättelse till den person som berörs av insamlingen av uppgifter om att informationen helt eller delvis översänds ska ske i enlighet med den nationella lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten.

Om det finns en risk för att det kan påverka ett effektivt utförande av den begäran enligt denna förordning för vilken informationen översändes, får en sådan underrättelse skjutas upp till dess att begäran har utförts.

Artikel 64

Samarbete med avseende på insamling och utbyte av information

1. Efter en motiverad begäran från centralmyndigheten eller en myndighet i en medlemsstat till vilken barnet har väsentlig anknytning får centralmyndigheten i den medlemsstat där barnet har hemvist och befinner sig, direkt eller genom myndigheter eller andra organ

a) lämna en rapport

i) om barnets situation,

ii) om varje pågående förfarande angående barnet, eller

iii) om avgöranden som har meddelats angående barnet,

b) begära att den behöriga myndigheten i dess medlemsstat överväger huruvida åtgärder behöver vidtas till skydd för barnets person eller egendom.

2. När ett avgörande i frågor om föräldrans ansvar övervägs får en myndighet i en medlemsstat, om detta krävs med hänsyn till barnets situation, begära att varje myndighet i en annan medlemsstat som förfogar över information som är relevant för skyddet av barnet överlämnar denna information.

3. En myndighet i en medlemsstat får begära att myndigheterna i en annan medlemsstat bistår med genomförandet av avgöranden i frågor om föräldrans ansvar som har meddelats med stöd av denna förordning, särskilt i fråga om att säkerställa det faktiska utövandet av umgängesrätt och rätten att upprätthålla regelbundna, direkta kontakter.

4. De begäranden som avses i punkterna 1–3 och de åtföljande handlingarna ska åtföljas av en översättning till det officiella språket eller ett av de officiella språken i den anmodade medlemsstaten eller till varje annat språk som den anmodade medlemsstaten uttryckligen godtar. Medlemsstaterna ska meddela sådant godtagande till kommissionen i enlighet med artikel 81.

5. Myndigheterna i en medlemsstat i vilken barnet inte har hemvist ska, på begäran av en person som är bosatt i den medlemsstaten och som önskar få eller behålla umgängesrätt med barnet, eller på begäran av en centralmyndighet i en annan medlemsstat, samla in information eller underlag och får uttala sig i frågan om det är lämpligt att denna person utövar umgängesrätt och på vilka villkor sådan umgängesrätt bör utövas.

6. Såvida detta inte på grund av exceptionella omständigheter är omöjligt ska den begärda informationen översändas till den anmodande medlemsstatens centralmyndighet eller behöriga myndighet senast två månader från mottagandet av begäran.

↓ 2201/2003 (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~565~~

Placering av barnet i en annan medlemsstat

1. Om ~~den domstol~~ ☒ myndighet ☒ som är behörig i enlighet med ~~artiklarna 8-15~~ ☒ denna förordning ☒ avser att placera barnet på en institution eller i ett familjehem ~~och denna placering skall ske i en annan medlemsstat, skall den i förväg samråda med centralmyndigheten eller en annan~~ ⇒ inhämta godkännande från ☐ behörig myndighet i den ~~senare~~ ☒ andra ☒ medlemsstaten, ~~om den medlemsstaten föreskriver ingripande av en offentlig myndighet vid placering av barn inom landet.~~ ⇒ För detta ändamål ska den, genom sin egen medlemsstats centralmyndighet, till centralmyndigheten i den medlemsstat där barnet ska placeras översända en begäran om godkännande som inbegriper en rapport om barnet tillsammans med skälen för den placering eller vård som föreslås. ☐

↓ ny

2. Den begäran och de åtföljande handlingar som avses i punkt 1 ska åtföljas av en översättning till det officiella språket eller ett av de officiella språken i den anmodade medlemsstaten eller till varje annat språk som den anmodade medlemsstaten uttryckligen godtar. Medlemsstaterna ska meddela sådant godtagande till kommissionen i enlighet med artikel 81.

↓ 2201/2003 (anpassad)

~~23. Beslutet~~ ☒ Avgörandet ☒ om den placering som avses i punkt 1 får ~~fattas~~ ☒ meddelas ☒ i den anmodande medlemsstaten endast om den behöriga myndigheten i den anmodade ~~staten~~ ☒ medlemsstaten ☒ har godkänt placeringen.

↓ ny

4. Såvida detta inte på grund av exceptionella omständigheter är omöjligt ska den anmodade centralmyndigheten översända avgörandet om att bevilja eller vägra godkännande till den anmodande centralmyndigheten senast två månader från mottagandet av begäran.

↓ 2201/2003 (anpassad)
⇒ ny

~~35. Formerna för det samråd eller det~~ ⇒ att inhämta ☐ godkännande ~~som avses i punkterna 1 och 2~~ skall regleras av den anmodade medlemsstatens nationella lag.

~~4. Om den domstol som är behörig i enlighet med artiklarna 8-15 beslutar att placera barnet i ett familjehem, och denna placering skall ske i en annan medlemsstat och den senare medlemsstaten inte föreskriver ingripande av en offentlig myndighet vid placering av barn inom landet, skall den underrätta centralmyndigheten eller en behörig myndighet i den medlemsstaten.~~

Artikel ~~57~~66

Arbetsätt

- ~~En person med föräldraansvar kan lämna in en~~ En ansökan om biträde ~~⇒ får lämnas in~~ enligt artikel ~~55~~ till centralmyndigheten i den medlemsstat där ~~han eller hon~~ sökanden har hemvist eller till centralmyndigheten i den medlemsstat där barnet har hemvist eller befinner sig. ~~Denna~~ Ansökan skall i allmänhet åtföljas av all tillgänglig information som kan underlätta dess ~~verkställighet~~ fullgörande . Om ansökan om biträde rör erkännande eller verkställighet av ~~en dom~~ ett avgörande ~~⇒ eller en officiell handling~~ om föräldraansvar som omfattas av denna förordning skall ~~personen med föräldraansvar~~ sökanden bifoga de relevanta intyg som anges i artikel ~~39, artikel 41.1 eller artikel 42.1~~ ~~53~~ eller 56 .
- Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om vilket eller vilka av ~~gemenskapens~~ unionens institutioners officiella språk utöver det eller de egna språken som kan godtas i meddelandena till centralmyndigheterna.
- Centralmyndigheternas biträde i enlighet med ~~artikel 55~~ denna förordning skall vara kostnadsfritt.
- Varje centralmyndighet skall bära sina egna kostnader.

Artikel ~~58~~67

Möten

- Centralmyndigheterna skall för att underlätta tillämpningen av denna förordning sammanträda regelbundet.
- Centralmyndigheternas ~~Dessa~~ möten skall sammankallas inom ramen för det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område i enlighet med beslut 2001/470/EG ~~om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk på privaträttens område.~~

KAPITEL VI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel ~~52~~68

Legalisering eller annat liknande förfarande

Ingen legalisering eller annat liknande förfarande får krävas i fråga om de handlingar som avses i artiklarna ~~37, 38 och 45~~ 26, ~~28, 34,~~ 42, 64 och 65 eller i fråga om fullmakt för ombud i ~~saken~~ förfarandena .

↓ ny

Artikel 69

Översättningar

- Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 35.2 a, om en översättning eller translitterering begärs enligt denna förordning, ska en sådan översättning eller translitterering

göras till det officiella språket i den berörda medlemsstaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, till det officiella språket eller ett av de officiella språken för domstolsförfarandena på den plats där ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat återopas eller en ansökan ges in, i enlighet med lagen i den medlemsstaten.

2. Översättningar eller translittereringar av det relevanta innehållet i de intyg som avses i artiklarna 53 och 56 får göras till ett eller flera av unionens institutioners övriga officiella språk som den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 81 har meddelat att den kan godta.

3. Domstolarna i den verkställande medlemsstaten får begära en översättning av följande relevanta innehåll:

- a) I ett intyg som åtföljer ett avgörande som beviljar umgängesrätt, punkt 13.2 om arrangemangen för utövandet av umgänget.
- b) I ett intyg som åtföljer ett avgörande i enlighet med artikel 26.4 andra stycket som medför återlämnande av barnet, punkt 15 om åtgärder som vidtagits för att säkerställa barnets skydd efter återlämnandet till den medlemsstat där det har hemvist.
- c) I ett intyg som åtföljer varje annat avgörande i frågor om föräldraansvar, punkt 17 som anger den skyldighet som ska verkställas.

4. Varje översättning som begärs vid tillämpningen av kapitel IV i denna förordning ska göras av en person som är behörig att göra översättningar i någon av medlemsstaterna.

↓ 2201/2003 (anpassad)
⇒ ny

KAPITEL VII

⇒ DELEGERADE AKTER ⇐

Artikel ~~69~~70

Ändring av bilagorna

⇒ Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 71 med avseende på ⇐ Varje ändring ☒ av ☒ i standardformulären i bilagorna I, ~~II-IV~~ ⇒ och III ⇐ ~~skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 70.2.~~

Artikel ~~70~~71

~~Kommitté~~ ☒ Utövande av delegering ☒

~~1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté (nedan kallad "kommittén").~~

~~2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.~~

~~3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.~~

↓ ny

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 70 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den [datum för denna förordnings ikraftträdande].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 70 får när som helst återkallas av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den delge rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 70 ska träda i kraft endast om rådet inte har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs rådet, eller om rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att det inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på rådets initiativ.
7. Europaparlamentet ska informeras om kommissionens antagande av delegerade akter och rådets eventuella invändningar mot dessa och återkallande av delegering av befogenheter.

↓ 2201/2003 (anpassad)

⇒ ny

KAPITEL VIII

FÖRHÅLLET TILL ANDRA INSTRUMENT

Artikel ~~59~~72

Förhållandet till andra instrument

1. Om inte annat följer av artiklarna ~~60, 63, 64~~ och punkt 2 i den här artikeln ~~73, 74~~, ⇒ 75, 76, ⇐ 77 och 78 ska ~~h~~ denna förordning, för medlemsstaterna, ersätta sådana vid ~~förordningens~~ ikraftträdandet av förordning ~~☒~~ (EG) nr 2201/3003 ~~☒~~ gällande konventioner som ingåtts mellan två eller flera medlemsstater och som avser frågor som regleras i förordningen.

~~2. a) Finland och Sverige har rätt att avge en förklaring om att konventionen av den 6 februari 1931 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige~~

~~innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap, tillsammans med slutprotokollet till den konventionen, skall gälla, helt eller delvis, i förbindelserna mellan dem, i stället för bestämmelserna i denna förordning. Sådana förklaringar skall bifogas denna förordning och offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Dessa medlemsstater kan när som helst återkalla förklaringarna, helt eller delvis.~~

~~b) Principen om förbud mot diskriminering på grund av nationalitet när det gäller unionens medborgare skall iakttas.~~

~~e) Bestämmelser om domstols behörighet, i varje framtida överenskommelse mellan de medlemsstater som anges i led a rörande frågor som regleras av denna förordning, skall vara i linje med de behörighetsregler som föreskrivs i förordningen.~~

~~d) En dom meddelad av en domstol i någon av de nordiska stater som har avgett en förklaring enligt a skall erkännas och verkställas i de andra medlemsstaterna i enlighet med bestämmelserna i kapitel III i denna förordning, om domstolen har grundat sin behörighet på en bestämmelse som har en motsvarighet i kapitel II i denna förordning.~~

~~3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna~~

~~a) en kopia av de överenskommelser som avses i punkt 2 a och c och de enhetliga lagar varigenom dessa överenskommelser genomförs,~~

~~b) varje uppsägning eller ändring av sådana överenskommelser eller enhetliga lagar.~~

Artikel ~~60~~73

Förhållandet till vissa multilaterala konventioner

När det gäller en fråga som omfattas av denna förordning skall förordningen, i förbindelserna mellan medlemsstaterna, gälla framför följande konventioner:

a) Haagkonventionen av den 5 oktober 1961 om myndigheters behörighet och tillämplig lag i frågor om skydd för underåriga~~;~~

b) Luxemburgkonventionen av den 8 september 1967 om erkännande av domar rörande äktenskaps giltighet~~;~~

c) Haagkonventionen av den 1 juni 1970 om erkännande av äktenskapsskillnader och hemskillnader~~;~~

d) Europeiska konventionen av den 20 maj 1980 om erkännande och verkställighet av avgöranden rörande vårdnad om barn samt om återställande av vård av barn~~;~~

~~och~~

~~e) Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn.~~

↓ ny

Artikel 74

Förhållande till Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn

Om ett barn olovligt har bortförts till, eller olovligt kvarhålls i, en annan medlemsstat än den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet, ska bestämmelserna i 1980 års Haagkonvention tillämpas i enlighet med kapitel III i denna förordning.

↓ 2201/2003 (anpassad)

⇒ ny

Artikel ~~64~~75

Förhållande till Haagkonventionen av den 19 oktober 1996 om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldraansvar och åtgärder till skydd för barn

~~1. I förhållande till 1996 års Haagkonventionen av den 19 oktober 1996 om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldraansvar och åtgärder till skydd för barn ska den denna förordning tillämpas~~

- a) med förbehåll för punkt 2, när barnet i fråga har hemvist inom en medlemsstats territorium,
- b) när det är fråga om att ~~en dom~~ ett avgörande som meddelats av en medlemsstats behöriga ~~domstol~~ myndighet ska den erkännas och verkställas på en annan medlemsstats territorium, även om barnet i fråga har hemvist inom territoriet i en ~~icke-medlems~~ stat som är part i den konventionen och i vilken denna förordning inte är tillämplig .

↓ ny

2. Utan hinder av punkt 1 gäller följande:

- a) Om parterna har överenskommit om behörighet för en myndighet i en stat som är part i 1996 års Haagkonvention i vilken denna förordning inte är tillämplig, ska artikel 10 i den konventionen tillämpas.
- b) Med avseende på överföring av behörighet mellan en myndighet i en medlemsstat och en myndighet i en stat som är part i 1996 års Haagkonvention i vilken denna förordning inte är tillämplig, ska artiklarna 8 och 9 i den konventionen tillämpas.
- c) Om förfaranden avseende föräldraansvar pågår inför en myndighet i en stat som är part i 1996 års Haagkonvention i vilken denna förordning inte är tillämplig vid den tidpunkt då förfaranden anhängiggörs vid en myndighet i en medlemsstat avseende samma barn och rörande samma sak, ska artikel 13 i den konventionen tillämpas.

3. Vid tillämpningen av kapitel III – Tillämplig lag i 1996 års Haagkonvention i förfaranden inför en myndighet i en medlemsstat, ska hänvisningen i artikel 15.1 i den konventionen till

”bestämmelserna i kapitel II” i den konventionen läsas som ”bestämmelserna i kapitel II avsnitt 2 i denna förordning”.

↓ 2201/2003 (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~62~~76

Giltighetens omfång

1. De överenskommelser och konventioner som avses i ~~artikel 59.1 samt i~~ artiklarna ~~60 och 61~~ 72–75 ska ~~h~~ fortsätta att gälla i frågor som inte regleras i denna förordning.
2. De konventioner som ~~nämns~~ avses i ~~artikel 60~~ artiklarna 73, 74 och 75 , särskilt 1980 och 1996 års Haagkonventioner, ska ~~h~~ fortsätta att gälla mellan de medlemsstater som är parter i de konventionerna, i överensstämmelse med ~~artikel 60~~ artiklarna 73, 74 och 75 .

Artikel ~~63~~77

Fördrag med Heliga stolen

1. Denna förordning ska ~~h~~ gälla utan att det påverkar tillämpningen av det den 7 maj 1940 i Vatikanstaten undertecknade internationella fördraget (konkordatet) mellan Heliga stolen och Portugal.
2. Ett ~~dom~~ avgörande om äktenskaps ogiltighet som meddelats i enlighet med det fördrag som anges i punkt 1 ska ~~h~~ erkännas i medlemsstaterna enligt villkoren i kapitel ~~III~~IV, avsnitt 1.
3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 ska ~~h~~ även gälla för följande internationella fördrag (konkordat) med Heliga stolen:
  - a) Lateranfödraget av den 11 februari 1929 mellan Italien och Heliga stolen, ändrat genom den överenskommelse och det tilläggsprotokoll som undertecknades i Rom den 18 februari 1984.
  - b) Överenskommelsen av den 3 januari 1979 mellan Heliga stolen och Spanien om rättsliga frågor.

↓ 2116/2004 artikel 1.1

- c) Fördraget mellan Heliga stolen och Malta om erkännande av civilrättsliga verkningar på konkordatäktenskap och på beslut av kyrkliga myndigheter och domstolar om sådana äktenskap av den 3 februari 1993, inbegripet tillämpningsprotokollet av samma datum, med ett andra tilläggsprotokoll av den 6 januari 1995.

↓ 2116/2004 artikel 1.2

4. Erkännande av avgöranden enligt punkt 2 får i Spanien, Italien och Malta underkastas samma förfaranden och samma kontroller som är tillämpliga på sådana avgöranden av kyrkliga domstolar som meddelats i enlighet med de internationella fördrag med Heliga stolen som anges i punkt 3.

↓ 2201/2003 (anpassad)

⇒ ny

5. Medlemsstaterna ska ~~ll~~ till kommissionen överlämna

- a) en kopia av de fördrag som anges i punkterna 1 och 3,
- b) varje uppsägning eller ändring av dessa fördrag.

KAPITEL ~~VI~~ IX

~~ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER~~ ☒ SLUTBESTÄMMELSER ☒

Artikel ~~64~~ 78

☒ Övergångsbestämmelser ☒

1. ~~Bestämmelserna i~~ ~~denna~~ förordning ska ~~ll~~ tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts, på officiella handlingar (*actes authentiques*) som har upprättats eller registrerats och på överenskommelser ~~mellan parter~~ som har ⇒ godkänts eller ⇐ ingåtts ~~efter den~~ ☒ [~~den~~ ☒ dag då ☒ denna ☒ förordningen började ☒ börjar ☒ tillämpas ☒] ☒ ☒ eller senare ☒ ~~enligt artikel 72.~~

↓ ny

2. Förordning (EG) nr 2201/2003 ska fortsätta att tillämpas på avgöranden som meddelats i rättsliga förfaranden som har inletts, på officiella handlingar som har upprättats eller registrerats och på överenskommelser som har godkänts eller ingåtts före den [den dag då denna förordning börjar tillämpas] vilka omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.

~~2. Domar som efter den dag då denna förordning började tillämpas har meddelats i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen, men efter den dag då förordning (EG) nr 1347/2000 trädde i kraft, skall erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i kapitel III i den här förordningen, om domstolen har grundat sin behörighet på bestämmelser som överensstämmer antingen med de bestämmelser som anges i kapitel II i den här förordningen eller i förordning (EG) nr 1347/2000 eller med bestämmelser i en konvention som gällde mellan ursprungsmedlemsstaten och den medlemsstat där domen görs gällande vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.~~

~~3. Domar som före den dag då denna förordning började tillämpas har meddelats i mål och ärenden som har anhängiggjorts efter den dag då förordning (EG) nr 1347/2000 trädde i kraft, skall erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i kapitel III i den här förordningen under förutsättning att de avser äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap eller en fråga om föräldransvar för makarnas gemensamma barn som har prövats i samband med sådana äktenskapsmål.~~

~~4. Domar som före den dag då denna förordning började tillämpas men efter den dag då förordning (EG) nr 1347/2000 trädde i kraft har meddelats i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dag då förordning (EG) nr 1347/2000 trädde i kraft, skall erkännas~~

~~och verkställas enligt bestämmelserna i kapitel III i den här förordningen under förutsättning att de avser äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap eller en fråga om föräldraansvar för makarnas gemensamma barn som har prövats i samband med sådana äktenskapsmål och domstolen har grundat sin behörighet på bestämmelser som överensstämmer antingen med de bestämmelser som anges i kapitel II i den här förordningen eller med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1347/2000 eller med bestämmelser i en konvention som gällde mellan ursprungsmedlemsstaten och den medlemsstat där domen görs gällande vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.~~

↓ 2201/2003 (anpassad)
⇒ ny

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel ~~65~~ 79

Översyn Övervakning och utvärdering

~~Senast den 1 januari 2012 och därefter vart femte år~~ ⇒ Senast den [10 år efter tillämpningsdatum] ⇐ ska ~~kommissionen, på grundval~~ med stöd av information från medlemsstaterna, för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén lägga fram en rapport om ~~tillämpningen~~ efterhandsutvärderingen av denna förordning. Rapporten ska vid behov åtföljas ~~av~~ ett lagstiftningsförslag ~~förslag i syfte att anpassa den.~~

↓ ny

2. Medlemsstaterna ska samla in information om särskilt följande och på begäran göra den tillgänglig för kommissionen, om möjligt genom det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område:

- a) Antal avgöranden i äktenskapsfrågor eller i frågor om föräldraansvar där behörigheten baserades på de grunder som anges i denna förordning.
- b) Med avseende på ansökningar om verkställighet i enlighet med artikel 32, antal ärenden där verkställighet inte ägt rum inom sex veckor från den tidpunkt då verkställighetsförfarandena inleddes.
- c) Antal ansökningar om vägran av erkännande av ett avgörande i enlighet med artikel 39 och, om insamling av denna information är möjlig, antal ärenden där vägran av erkännande beviljades.
- d) Antal ansökningar om vägran av verkställighet av ett avgörande i enlighet med artikel 41 och, om insamling av denna information är möjlig, antal ärenden där vägran av verkställighet beviljades.
- e) Antal överklaganden som ingivits i enlighet med artikel 44 respektive 45.

Artikel ~~66~~ 80

Medlemsstater med två eller flera rättssystem

Med avseende på en medlemsstat där två eller flera rättssystem eller regelverk tillämpas i olika territoriella enheter ska ~~h~~ beträffande frågor som regleras av denna förordning

- a) en hänvisning till hemvist i medlemsstaten avse hemvist inom en territoriell enhet,
- b) en hänvisning till medborgarskap eller, när det gäller Förenade kungariket, till domicil, avse anknytning till den territoriella enhet som anges i lagen i den medlemsstaten,
- c) en hänvisning till en myndighet i en medlemsstat avse myndigheten i den berörda territoriella enheten i den ~~staten~~ medlemsstaten ,
- d) en hänvisning till reglerna i den anmodade medlemsstaten avse reglerna i den territoriella enhet där en fråga om behörighet, erkännande eller verkställighet uppkommer.

Artikel ~~67~~ 81

Uppgifter om centralmyndigheterna och språk som ska meddelas kommissionen

1. Medlemsstaterna ska ~~h~~ inom tre månader efter ikraftträdandet av denna förordning meddela kommissionen följande:

- a) ~~n~~ Namn på, adress ~~till~~ och sätt att komma i kontakt med de centralmyndigheter som har utsetts enligt artikel ~~53~~ 60.
- b) ~~v~~ Vilka språk som godtas i meddelandena till centralmyndigheterna i enlighet med artikel ~~57~~ 266.2.
- ~~och~~
- c) ~~v~~ Vilka språk som godtas i ~~intyget om umgänge i enlighet med artikel 45.2~~ för översättningar i enlighet med artikel 26.2 andra stycket samt artiklarna 64.4, 65.2 och 69.2.

Artikel 68

Information om domstolar och rättsmedel

- d) ~~Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna d~~ De förteckningar över domstolar som avses i   artiklarna 16, 32.1,   41.1, 44.2 och 45.
- e) ~~och~~ De rättsmedel som avses i artiklarna ~~21, 29, 33 och 34~~ 44 och 45, ~~samt de ändringar som görs i dessa.~~

2. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen de uppgifter som avses i punkt 1 senast den [tre månader från denna förordnings ikraftträdande – OPOCE, vänligen ersätt med faktiskt datum].

↓ 2201/2003 (anpassad)

⇒ ny

~~Kommissionen skall uppdatera denna information och offentliggöra den genom publicering i Europeiska unionens officiella tidning och på andra lämpliga sätt.~~

3. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen alla ändringar av dessa uppgifter.

4. Kommissionen skall offentliggöra dessa uppgifter ☒ på lämpligt sätt, ☒ ⇒ inbegripet genom den europeiska e-juridikportalen ⇐.

Artikel ~~71~~ 82

Upphävande av förordning (EG) nr ~~1347/2000~~

1. ⇒ Med förbehåll för artikel 78.2 ⇐ ska ~~Förordning (EG) nr 1347/2000~~ ☒ 2201/2003 ☒ ~~skall~~ upphöra att gälla från och med den [dag då den här förordningen börjar tillämpas].

2. Hänvisningar till ☒ den upphävda ☒ förordningen ~~(EG) nr 1347/2000~~ skall anses som hänvisningar till den här förordningen ☒ och ska läsas ☒ i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga V.

Artikel ~~72~~ 83

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den ~~1 augusti 2004~~ ☒ tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ☒.

Denna förordning skall tillämpas från och med den ~~1 mars 2005~~ ☒ [...], med undantag för artiklarna ~~67, 68, 69 och 70~~ 70, 71 och 81, som skall tillämpas från och med den ~~1 augusti 2004~~ ☒ [datum för denna förordnings ikraftträdande] ☒.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med ~~Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen~~ ☒ fördragen ☒.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande

↓ 2201/2003 (anpassad)

BILAGA I

INTYG SOM AVSES I ARTIKEL 53 OM DOMAR ☒ AVGÖRANDEN ☒ I ÄKTENSKAPSMÅL ☒ ÄKTENSKAPSFRÅGOR ☒ ENLIGT ARTIKEL 39⁴⁹⁵⁰

⁴⁹ ~~Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000.~~

1. Ursprungsmedlemsstat

- Belgien (BE) Bulgarien (BG) Tjeckien (CZ) Tyskland (DE) Estland (EE)
 Irland (IE) Grekland (EL) Spanien (ES) Frankrike (FR) Kroatien (HR) Italien (IT)
 Cypern (CY) Lettland (LV) Litauen Luxemburg (LU) Ungern (HU)
 Malta (MT) Nederländerna (NL) Österrike (AT) Polen (PL) Portugal (PT)
 Rumänien (RO) Slovenien (SI) Slovakien (SK) Finland (FI) Sverige (SE)
 Förenade kungariket (UK)

2. ~~DOMSTOL ELLER~~ MYNDIGHET SOM HAR UTFÄRDARE INTYGET

2.1 Namn

2.2 Adress

2.3 Tfn, fax, e-postadress

~~3. ÄKTENSKAP~~

~~3.1 Hustrun~~

~~3.1.1 Fullständigt namn~~

~~3.1.2 Adress~~

~~3.1.3 Födelseland och födelseort~~

~~3.1.4 Födelsedatum~~

~~3.2 Mannen~~

~~3.2.1 Fullständigt namn~~

~~3.2.2 Adress~~

~~3.2.3 Födelseland och födelseort~~

~~3.2.4 Födelsedatum~~

~~3.3 Land, ort (om uppgiften finns tillgänglig) och datum för vigsel~~

~~3.3.1 Land för vigsel~~

~~3.3.2 Ort för vigsel (om uppgiften finns tillgänglig)~~

~~3.3.3 Datum för vigsel~~

~~4. DOMSTOL SOM HAR MEDDELAT DOMEN~~

~~4.1 Domstolens namn~~

~~4.2 Domstolsort~~

⁵⁰

Rådets förordning (EU) xxxx/20xx av den xx xxxx 20xx om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsfrågor och frågor om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn.

5. DOM

~~5.1 Datum~~

~~5.2 Referensnummer~~

5.3 Domens typ

~~5.3.1 Äktenskapsskillnad~~

~~5.3.2 Annullering av äktenskap~~

~~5.3.3 Hemskillnad~~

5.4 Rör det sig om en dom som har meddelats i någons utväro?

~~5.4.1 Nej~~

~~5.4.2 Ja⁵¹~~

~~6. Namnen på de parter som beviljats rättshjälp~~

~~7. KAN DOMEN ÖVERKLAGAS ENLIGT LAGEN I URSPRUNGSMEDLEMSSTATEN?~~

~~7.1 Nej~~

~~7.2 Ja~~

~~8. Datum då domen vinner laga kraft i den medlemsstat där den meddelades~~

~~8.1 Äktenskapsskillnad~~

~~8.2 Hemskillnad~~

3. Myndighet som har meddelat avgörandet

3.1. Myndighetens namn

3.2. Myndighetsort

4. Avgörande

4.1. Datum

4.2. Referensnummer

4.3. Typ av avgörande

4.3.1. Äktenskapsskillnad

4.3.2. Annullering av äktenskap

4.3.3. Hemskillnad

4.4. Har avgörandet meddelats i någons utväro?

4.4.1. Nej

4.4.2. Ja

---

⁵¹ De handlingar som avses i artikel 37.2 skall bifogas.

↓ ny

5. Om avgörandet meddelades i någons utevaro:

5.1. Den uteblivna personen har delgivits stämningsansökan eller motsvarande handling i tillräckligt god tid och på ett sådant sätt att den personen kunnat förbereda sitt svaromål.

5.1.1. Ja

5.1.2. Nej

5.2. Personen har delgivits utan att dessa villkor uppfyllts, men det är styrkt att vederbörande otvetydigt har godtagit avgörandet.

5.2.1. Ja

5.2.2. Nej

↓ 2201/2003 (anpassad)

☒ 6. Äktenskap

6.1. Maka

6.1.1. Fullständigt namn

6.1.2. Adress

6.1.3. Födelseland och födelseort

6.1.4. Födelsedatum

6.2. Make

6.2.1. Fullständigt namn

6.2.2. Adress

6.2.3. Födelseland och födelseort

6.2.4. Födelsedatum

6.3. Land, ort (om uppgiften finns tillgänglig) och datum för vigsel

6.3.1. Land för vigsel

6.3.2. Ort för vigsel (om uppgiften finns tillgänglig)

6.3.3. Datum för vigsel

7. Namnen på parter som beviljats rättshjälp

8. Kan avgörandet överklagas enligt lagen i ursprungsmedlemsstaten?
- 8.1. Nej
- 8.2. Ja
9. Datum då avgörandet vinner laga kraft i den medlemsstat där det meddelades
- 9.1. Äktenskapsskillnad
- 9.2. Hemskillnad

↓ ny

10. Rättegångskostnader⁵²:

10.1. Valuta:

euro (EUR) bulgarisk lev (BGN) kroatisk kuna (HRK) tjeckisk koruna (CZK)
 ungersk forint (HUF) polsk zloty (PLN) pund sterling (GBP) rumänsk leu (RON) svensk krona (SEK) annat (ange ISO-kod):

10.2. Följande person(er) mot vilken (vilka) verkställighet begärs har ålagts att betala rättegångskostnaderna:

10.2.1. Fullständigt namn

10.2.2. Om fler än en person har ålagts att betala rättegångskostnaderna, får hela beloppet krävas in från vem som helst av dem

10.2.2.1. Ja

10.2.2.2. Nej

10.3. Ersättning har begärts för följande rättegångskostnader⁵³:

10.3.1. I avgörandet anges de totala rättegångskostnaderna i form av ett enda belopp (ange beloppet):

10.3.2. I avgörandet anges rättegångskostnaderna i form av en procentsats av de totala kostnaderna (ange procentsatsen):

10.3.3. I avgörandet anges rättegångskostnadsersättningen, som uppgår till följande exakta belopp:

10.3.3.1. Domstolsavgifter:

10.3.3.2. Ombudsarvoden:

⁵² Denna punkt omfattar även fall där beslut om rättegångskostnaderna fattas i ett separat avgörande.

⁵³ Om rättegångskostnaderna kan krävas in från flera personer, ange hur stor andel som belöper på var och en av dem.

10.3.3.3. Kostnader för delgivning av handlingar:

10.3.3.4. Övrigt:

10.3.4. Övrigt (ange närmare):

10.4. Ränta på rättegångskostnader:

10.4.1. Ej tillämpligt

10.4.2. Anges i avgörandet

10.4.2.1. Belopp:

eller

10.4.2.2. Räntesats ... %

10.4.2.2.1. Ränta ska löpa från och med ..... (datum (dd/mm/åååå) eller händelse) till och med ..... (date (dd/mm/åååå) eller händelse)⁵⁴

10.4.3. Lagstadgad ränta som i förekommande fall beräknas i enlighet med (ange relevant lagstiftning):

10.4.3.1. Ränta ska löpa från och med ..... (datum (dd/mm/åååå) eller händelse) till och med ..... (date (dd/mm/åååå) eller händelse)⁵⁵

10.4.4. Räntekapitalisering (i förekommande fall, ange närmare):

↓ 2201/2003

Utfärdat i ... den ...

Namnteckning och/eller stämpel

---

⁵⁴ Ange uppgifter för samtliga perioder, om det är fråga om fler än en period.

⁵⁵ Ange uppgifter för samtliga perioder, om det är fråga om fler än en period.

BILAGA II

INTYG SOM AVSES I ARTIKEL 53 OM ~~DOMAR~~ AVGÖRANDE OM FÖRÄLDRAANSVAR , INBEGRIPET UMGÄNGE ELLER ÅTERLÄMNANDE AV BARN ENLIGT ARTIKEL 39⁵⁶⁵⁷

1. Ursprungsmedlemsstat

- Belgien (BE) Bulgarien (BG) Tjeckien (CZ) Tyskland (DE) Estland (EE)
 Irland (IE) Grekland (EL) Spanien (ES) Frankrike (FR) Kroatien (HR) Italien (IT)
 Cypern (CY) Lettland (LV) Litauen Luxemburg (LU) Ungern (HU)
 Malta (MT) Nederländerna (NL) Österrike (AT) Polen (PL) Portugal (PT)
 Rumänien (RO) Slovenien (SI) Slovakien (SK) Finland (FI) Sverige (SE)
 Förenade kungariket (UK)

2. ~~DOMSTOL ELLER~~ MYNDIGHET SOM ~~HAR~~ UTFÄRDAR ~~INTYGET~~

- 2.1 Namn
2.2 Adress
2.3 Tfn, fax, e-postadress

~~3. PERSON(ER) SOM TILLERKÄNTS UMGÄNGE~~

- ~~3.1 Fullständigt namn
3.2 Adress
3.3 Födelsedatum och födelseort (om uppgifterna finns tillgängliga)~~

~~4. ANDRA PERSONER MED FÖRÄLDRAANSVAR ÄN DE SOM NÄMNS I PUNKT 3⁵⁸~~

- ~~4.1 4.1.1 Fullständigt namn
4.1.2 Adress
4.1.3 Födelsedatum och födelseort (om uppgifterna finns tillgängliga)
4.2 4.2.1 Fullständigt namn
4.2.2 Adress
4.2.3 Födelsedatum och födelseort (om uppgifterna finns tillgängliga)
4.3 4.3.1 Fullständigt namn~~

⁵⁶ ~~Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000.~~

⁵⁷ ~~Rådets förordning (EU) xxxx/20xx av den xx xxxx 20xx om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsfrågor och frågor om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn.~~

⁵⁸ ~~Vid gemensam vårdnad kan den person som nämns i punkt 3 också nämnas i punkt 4.~~

~~4.3.2 Adress~~

~~4.3.3 Födelsedatum och födelseort (om uppgifterna finns tillgängliga)~~

~~5. DOMSTOL SOM HAR MEDDELAT DOMEN~~

~~5.1 Domstolens namn~~

~~5.2 Domstolsort~~

~~6. DOM~~

~~6.1 Datum~~

~~6.2 Referensnummer~~

~~6.3 Rör det sig om en dom som har meddelats i någons utelåda?~~

~~6.3.1 Nej~~

~~6.3.2 Ja⁵⁹~~

~~7. BARN SOM OMFATTAS AV DOMEN⁶⁰~~

~~7.1 Fullständigt namn och födelsedatum~~

~~7.2 Fullständigt namn och födelsedatum~~

~~7.3 Fullständigt namn och födelsedatum~~

~~7.4 Fullständigt namn och födelsedatum~~

~~8. Namnen på de parter som beviljats rättshjälp~~

~~9. INTYG OM VERKSTÄLLBARHET OCH DELGIVNING~~

~~9.1 Kan domen verkställas enligt ursprungsmedlemsstatens lag?~~

~~9.1.1 Ja~~

~~9.1.2 Nej~~

~~9.2 Har domen delgivits den part mot vilken verkställighet begärs?~~

~~9.2.1 Ja~~

~~9.2.1.1 Partens fullständiga namn~~

~~9.2.1.2 Adress~~

~~9.2.1.3 Delgivningsdatum~~

~~9.2.2 Nej~~

⁵⁹ De handlingar som avses i artikel 37.2 skall bifogas.

⁶⁰ Om mer än fyra barn omfattas av domen skall ytterligare ett formulär användas.

~~10. SÄRSKILD INFORMATION OM DOMAR OM UMGÄNGE NÄR EXEKVATUR BEGÄRS ENLIGT
ARTIKEL 28. DENNA MÖJLIGHET FÖRESKRIVS I ARTIKEL 40.2:~~

~~10.1 Praktiska arrangemang för utövandet av umgänget (om och i den mån dessa
uppgifter förekommer i domen)~~

~~10.1.1 Datum, klockslag~~

~~10.1.1.1 Början~~

~~10.1.1.2 Slut~~

~~10.1.2 Plats~~

~~10.1.3 Särskilda skyldigheter för den person som har föräldransvar~~

~~10.1.4 Särskilda skyldigheter för den person som tillerkänts umgänge~~

~~10.1.5 Eventuella begränsningar i utövandet av umgänget~~

~~11. SÄRSKILD INFORMATION OM DOMAR OM ÅTERLÄMNANDE AV BARN NÄR EXEKVATUR
BEGÄRS ENLIGT ARTIKEL 28. DENNA MÖJLIGHET FÖRESKRIVS I ARTIKEL 40.2:~~

~~11.1 Domen innebär att barnet skall återlämnas~~

~~11.2 Person till vilken barnet skall återlämnas (om och i den mån denna uppgift
förekommer i domen)~~

~~11.2.1 Fullständigt namn~~

~~11.2.2 Adress~~

☒ 3. Myndighet som har meddelat avgörandet

3.1. Myndighetens namn

3.2. Myndighetsort

4. Avgörande

4.1. Datum

4.2. Referensnummer

5. Personer med föräldransvar

5.1. Förälder 1

5.1.1. Fullständigt namn

5.1.2. Adress

5.1.3. Födelsedatum och födelseort (om uppgifterna finns tillgängliga)

5.2. Förälder 2

5.2.1. Fullständigt namn

5.2.2. Adress

- 5.2.3. Födelsedatum och födelseort (om uppgifterna finns tillgängliga)
- 5.3. Annan person med föräldraansvar
  - 5.3.1. Fullständigt namn
  - 5.3.2. Adress
  - 5.3.3. Födelsedatum och födelseort (om uppgifterna finns tillgängliga)
- 6. Barn som omfattas av avgörandet⁶¹
  - 6.1. Barn 1
    - 6.1.1 Fullständigt namn
    - 6.1.2. Födelsedatum
    - 6.1.3. Adress
  - 6.2. Barn 2
    - 6.2.1. Fullständigt namn
    - 6.2.2. Födelsedatum
    - 6.2.3. Adress
  - 6.3. Barn 3
    - 6.3.1. Fullständigt namn
    - 6.3.2. Födelsedatum
    - 6.3.3. Adress
  - 6.4. Barn 4
    - 6.4.1. Fullständigt namn
    - 6.4.2. Födelsedatum
    - 6.4.3. Adress
- 7. Namnen på parter som beviljats rättshjälp
- 8. Intyg om verkställbarhet och delgivning
  - 8.1. Är avgörandet verkställbart enligt ursprungsmedlemsstatens lag?
    - 8.1.1. Ja

---

⁶¹ Om fler än fyra barn omfattas, använd ett andra formulär.

8.1.2. Nej

8.2. Har avgörandet delgivits den part mot vilken verkställighet begärs?

8.2.1. Ja

8.2.1.1. Partens fullständiga namn

8.2.1.2. Adress

8.2.1.3. Delgivningsdatum

8.2.2. Nej

9. Om avgörandet meddelades i någons utevaro:

9.1. Den uteblivna personen har delgivits stämningsansökan eller motsvarande handling i tillräckligt god tid och på ett sådant sätt att den personen kunnat förbereda sitt svaromål.

9.1.1. Ja

9.1.2. Nej

9.2. Personen har delgivits utan att dessa villkor uppfyllts, men det är styrkt att vederbörande otvetydigt har godtagit avgörandet.

9.2.1. Ja

9.2.2. Nej

10. Alla berörda parter har fått möjlighet att höras.

10.1. Ja

10.2. Nej

↓ ny

11. Barnet har fått verklig verklig och faktisk möjlighet att komma till tals.

11.1. Ja

12. Barnets åsikter har tillmätts vederbörlig betydelse.

12.1. Ja

↓ 2201/2003 (anpassad)

13. Särskild information om avgöranden som beviljar umgänge

- 13.1. Person(er) som beviljats umgängesrätt⁶²
- 13.1.1. Fullständigt namn
  - 13.1.2. Adress
  - 13.1.3. Födelsedatum och födelseort (om uppgifterna finns tillgängliga)
- 13.2. Praktiska arrangemang för utövandet av umgänget (i den mån dessa uppgifter anges i avgörandet)
- 13.2.1. Datum och klockslag
    - 13.2.1.1. Början
    - 13.2.1.2. Slut
  - 13.2.2. Plats
  - 13.2.3. Särskilda skyldigheter för personer med föräldraansvar
  - 13.2.4. Särskilda skyldigheter för den person som har beviljats umgängesrätt
  - 13.2.5. Eventuella begränsningar i utövandet av umgängesrätten
14. Särskild information om avgöranden som medför återlämnande av barn
- 14.1. Avgörandet medför återlämnande av barnet
  - 14.2. Person som barnet ska återlämnas till (i den mån detta anges i avgörandet)
    - 14.2.1. Fullständigt namn
    - 14.2.2. Adress

---

15. I tillämpliga fall, närmare uppgifter om åtgärder som vidtagits för att säkerställa barnets skydd under eller efter återlämnandet till den medlemsstat där det har hemvist:

16. Avgörandet grundades på artikel 26.4 andra stycket i förordningen och medför återlämnande av barnet/barnen, och domstolen har i sitt avgörande beaktat de skäl och de bevis som ligger till grund för det avgörande som har meddelats i enlighet med artikel 13 i Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn:

16.1. Ja

16.2. Nej

---

⁶² Vid gemensam vårdnad kan en person som redan angetts under punkt 5 också anges under punkt 13.1.

17. Särskild information om eventuella andra avgöranden i frågor om föräldraansvar:

17.1. Beskrivning av den skyldighet som ska verkställas:

18. Rättegångskostnader⁶³:

18.1. Valuta:

euro (EUR) bulgarisk lev (BGN) kroatisk kuna (HRK) tjeckisk koruna (CZK)
 ungersk forint (HUF) polsk zloty (PLN) pund sterling (GBP) rumänsk leu (RON) svensk krona (SEK) annat (ange ISO-kod):

18.2. Följande person(er) mot vilken (vilka) verkställighet begärs har ålagts att betala rättegångskostnaderna:

18.2.1. Fullständigt namn

18.2.2. Om fler än en person har ålagts att betala rättegångskostnaderna, får hela beloppet krävas in från vem som helst av dem:

18.2.2.1. Ja

18.2.2.2. Nej

18.3. Ersättning har begärts för följande rättegångskostnader⁶⁴:

18.3.1. I avgörandet anges de totala rättegångskostnaderna i form av ett enda belopp (ange beloppet):

18.3.2. I avgörandet anges rättegångskostnaderna i form av en procentsats av de totala kostnaderna (ange procentsatsen):

18.3.3. I avgörandet anges rättegångskostnadsersättningen, som uppgår till följande exakta belopp:

18.3.3.1. Domstolsavgifter:

18.3.3.2. Ombudsarvoden:

18.3.3.3. Kostnader för delgivning av handlingar:

18.3.3.4. Övrigt:

18.3.4. Övrigt (ange närmare):

18.4. Ränta på rättegångskostnader:

18.4.1. Ej tillämpligt

⁶³ Denna punkt omfattar även fall där beslut om rättegångskostnaderna fattas i ett separat avgörande.

⁶⁴ Om rättegångskostnaderna kan krävas in från flera personer, ange hur stor andel som belöper på var och en av dem.

18.4.2. □ Anges i avgörandet

18.4.2.1. □ Belopp:

eller

18.4.2.2. □ Räntesats ... %

18.4.2.2.1. Ränta ska löpa från och med ..... (datum (dd/mm/åååå) eller händelse) till och med ..... (date (dd/mm/åååå) eller händelse)⁶⁵

18.4.3. □ Lagstadgad ränta som i förekommande fall beräknas i enlighet med (ange relevant lagstiftning):

18.4.3.1. Ränta ska löpa från och med ..... (datum (dd/mm/åååå) eller händelse) till och med ..... (date (dd/mm/åååå) eller händelse)⁶⁶

18.4.4. □ Räntekapitalisering (i förekommande fall, ange närmare):

↓ 2201/2003

Utfärdat i ... den ...

Namnteckning och/eller stämpel

---

⁶⁵ Ange uppgifter för samtliga perioder, om det är fråga om fler än en period.

⁶⁶ Ange uppgifter för samtliga perioder, om det är fråga om fler än en period.

BILAGA III

INTYG OM DOMAR OM UMGÄNGE ENLIGT ARTIKEL 41.1⁶⁷

1. Ursprungsmedlemsstat

2. DOMSTOL ELLER MYNDIGHET SOM HAR UTFÄRDAT INTYGET

2.1 Namn

2.2 Adress

2.3 Tfn, fax, e-postadress

3. PERSON(ER) MED UMGÄNGE

3.1 Fullständigt namn

3.2 Adress

3.3 Födelsedatum och födelseort (om uppgifterna finns tillgängliga)

4. ANDRA PERSONER MED FÖRÄLDRAANSVAR ÄN DE SOM NÄMNS I PUNKT 3^{68,69}

4.1 4.1.1 Fullständigt namn

4.1.2 Adress

4.1.3 Födelsedatum och födelseort (om uppgifterna finns tillgängliga)

4.2 4.2.1 Fullständigt namn

4.2.2 Adress

4.2.3 Födelsedatum och födelseort (om uppgifterna finns tillgängliga)

4.3 Andra

4.3.1 Fullständigt namn

4.3.2 Adress

4.3.3 Födelsedatum och födelseort (om uppgifterna finns tillgängliga)

5. DOMSTOL SOM HAR MEDDELAT DOMEN

5.1 Domstolens namn

5.2 Domstolsort

6. DOM

6.1 Datum

⁶⁷ Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000.

⁶⁸ Vid gemensam vårdnad kan den person som nämns i punkt 3 också nämnas i punkt 4.

⁶⁹ Markera rutan för den person som vid verkställighet av domen blir den förpliktade parten.

6.2 Referensnummer

~~7. BARN SOM OMFATTAS AV DOMEN⁷⁰~~

~~7.1 Fullständigt namn och födelsedatum~~

~~7.2 Fullständigt namn och födelsedatum~~

~~7.3 Fullständigt namn och födelsedatum~~

~~7.4 Fullständigt namn och födelsedatum~~

~~8. ÄR DOMEN VERKSTÄLLBAR I URSPRUNGSMEDLEMSSTATEN?~~

~~8.1 Ja~~

~~8.2 Nej~~

~~9. Vid utevarodom har stämningssökanden eller motsvarande handling delgivits den uteblivna personen i tillräckligt god tid och på ett sådant sätt att den personen kunnat förbereda sitt svaromål, eller, om den har delgivits utan att dessa villkor uppfyllts, är det styrkt att vederbörande otvetydigt har godtagit domen~~

~~10. Alla berörda parter har fått möjlighet att yttra sig~~

~~11. Barnen har fått möjlighet att komma till tals, om detta inte ansetts olämpligt med hänsyn till deras ålder eller mognad~~

~~12. PRAKTISKA ARRANGEMANG FÖR UTÖVANDET AV UMGÅNGET (OM OCH I DEN MÅN DESSA UPPGIFTER FÖREKOMMER I DOMEN)~~

~~12.1 Datum, klockslag~~

~~12.1.1 Början~~

~~12.1.2 Slut~~

~~12.2 Plats~~

~~12.3 Särskilda skyldigheter för den person som har föräldransvar~~

~~12.4 Särskilda skyldigheter för den person som har umgänge~~

~~12.5 Eventuella begränsningar i utövandet av umgänget~~

~~13. Namnen på de parter som beviljats rättshjälp~~

~~Utfärdat i ... den ...~~

~~Namnteckning och/eller stämpel~~

---

⁷⁰ Om mer än fyra barn omfattas av domen skall ytterligare ett formulär användas.

BILAGA IV

INTYG OM ÅTERLÄMNANDE AV BARN ENLIGT ARTIKEL 42.1⁷¹

~~1. Ursprungsmedlemsstat~~

~~2. DOMSTOL ELLER MYNDIGHET SOM HAR UTFÄRDAT INTYGET~~

~~2.1 Namn~~

~~2.2 Adress~~

~~2.3 Tfn, fax, e-postadress~~

~~3. PERSON TILL VILKEN BARNET SKALL ÅTERLÄMNAS (OM DENNA UPPGIFT FÖREKOMMER I DOMEN)~~

~~3.1 Fullständigt namn~~

~~3.2 Adress~~

~~3.3 Födelsedatum och födelseort (om uppgifterna finns tillgängliga)~~

~~4. PERSONER MED FÖRÄLDRAANSVAR⁷²~~

~~4.1 Moder~~

~~4.1.1 Fullständigt namn~~

~~4.1.2 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)~~

~~4.1.3 Födelsedatum och födelseort (om uppgifterna finns tillgängliga)~~

~~4.2 Fader~~

~~4.2.1 Fullständigt namn~~

~~4.2.2 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)~~

~~4.2.3 Födelsedatum och födelseort (om uppgifterna finns tillgängliga)~~

~~4.3 Annan~~

~~4.3.1 Fullständigt namn~~

~~4.3.2 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)~~

~~4.3.3 Födelsedatum och födelseort (om uppgifterna finns tillgängliga)~~

~~5. SVARANDE (OM UPPGIFTEN FINNS TILLGÄNGLIG)~~

~~5.1 Fullständigt namn~~

~~5.2 Adress (om uppgiften finns tillgänglig)~~

⁷¹ ~~Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000.~~

⁷² ~~Denna punkt är inte obligatorisk.~~

~~6. DOMSTOL SOM HAR MEDDELAT DOMEN~~

~~6.1 Domstolens namn~~

~~6.2 Domstolsort~~

~~7. DOM~~

~~7.1 Datum~~

~~7.2 Referensnummer~~

~~8. BARN SOM OMFATTAS AV DOMEN⁷³~~

~~8.1 Fullständigt namn och födelsedatum~~

~~8.2 Fullständigt namn och födelsedatum~~

~~8.3 Fullständigt namn och födelsedatum~~

~~8.4 Fullständigt namn och födelsedatum~~

~~9. Domen innebär att barnet skall återlämnas~~

~~10. ÄR DOMEN VERKSTÄLLBAR I URSPRUNGSMEDLEMSSTATEN?~~

~~10.1 Ja~~

~~10.2 Nej~~

~~11. Barnen har fått möjlighet att komma till tals, om detta inte ansetts olämpligt med hänsyn till deras ålder eller mognad~~

~~12. Parterna har fått möjlighet att yttra sig~~

~~13. Domen medför att barnet skall återlämnas, och domstolen har i sin dom beaktat de skäl och det bevismaterial som ligger till grund för det beslut som har fattats enligt artikel 13 i Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn~~

~~14. I förekommande fall närmare uppgifter om åtgärder som vidtagits av domstolar eller myndigheter för att garantera barnets skydd efter återlämnandet till den medlemsstat där det har hemvist~~

~~15. Namnen på de parter som beviljats rättshjälp~~

~~Utfärdat i ... den ...~~

~~Namnteckning och/eller stämpel~~

---

⁷³ Om mer än fyra barn omfattas av domen skall ytterligare ett formulär användas.

BILAGA III**INTYG SOM AVSES I ARTIKEL 56 OM EN OFFICIELL HANDLING ELLER EN ÖVERENSKOMMELSE⁷⁴****1. MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR INTYGET**

1.1. Namn:

1.2. Adress:

1.2.1. Gatuadress/postbox:

1.2.2. Ort och postnummer:

1.2.3. Medlemsstat:

- Belgien (BE) Bulgarien (BG) Tjeckien (CZ) Tyskland (DE) Estland (EE)
 Irland (IE) Grekland (EL) Spanien (ES) Frankrike (FR) Kroatien (HR) Italien (IT)
 Cypern (CY) Lettland (LV) Litauen (LT) Luxemburg (LU) Ungern (HU)
 Malta (MT) Nederländerna (NL) Österrike (AT) Polen (PL) Portugal (PT)
 Rumänien (RO) Slovenien (SI) Slovakien (SK) Finland (FI) Sverige (SE)
 Förenade kungariket (UK)

1.3. Telefon:

1.4. Fax:

1.5. E-post (om tillgängligt):

2. OFFICIELL HANDLING

2.1. Myndighet som har upprättat den officiella handlingen (om annan än den som utfärdar intyget)

2.1.1. Myndighetens namn och beteckning:

2.1.2. Adress:

2.2. Datum (dd/mm/åååå) då den officiella handlingen upprättades av den myndighet som avses i punkt 2.1:

2.3. Den officiella handlingens referensnummer (om tillämpligt):

⁷⁴ Artikel 56 i rådets förordning ____ om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsfrågor och frågor om föräldransvar, och om internationella bortföranden av barn.

2.4. Datum (dd/mm/åååå) då den officiella handlingen registrerades i ursprungsmedlemsstaten (anges endast om registreringsdatumet är avgörande för handlingens rättsverkan och detta datum inte är samma som det som anges i punkt 2.2):

2.4.1. Referensnummer i registret (om tillämpligt):

3. ÖVERENSKOMMELSE

3.1. Myndighet som har godkänt överenskommelsen eller inför vilken överenskommelsen ingicks (om annan än den som utfärdar intyget)

3.1.1. Myndighetens namn:

3.1.2. Adress:

3.2. Datum (dd/mm/åååå) för överenskommelsen:

3.3. Överenskommelsens referensnummer:

4. PARTER I DEN OFFICIELLA HANDLINGEN/ÖVERENSKOMMELSEN

4.1. Den första partens fullständiga namn:

4.1.1. Adress:

4.1.2. Födelsedatum och födelseort (om uppgifterna finns tillgängliga):

4.2. Den andra partens fullständiga namn:

4.2.1. Adress:

4.2.2. Födelsedatum och födelseort (om uppgifterna finns tillgängliga):

4.3. Eventuell annan parts fullständiga namn:

4.3.1. Adress:

4.3.2. Födelsedatum och födelseort (om uppgifterna finns tillgängliga):

5. DEN OFFICIELLA HANDLINGENS/ÖVERENSKOMMELSENS VERKSTÄLLBARHET I URSPRUNGSMEDLEMSSTATEN

5.1. Den officiella handlingen/överenskommelsen är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten

5.1.1. Ja

5.1.2. Nej

5.2. Villkoren i den officiella handlingen/överenskommelsen

5.2.1. Kort beskrivning av den verkställbara skyldigheten:

5.2.2.2. Den skyldighet som avses i punkt 5.2 är verkställbar gentemot följande person(er)⁷⁵ (fullständiga namn):

Utfärdat i ... den ...

Ursprungsmyndighetens namnteckning och/eller stämpel:

↓ 2201/2003

---

⁷⁵ Ange uppgifter för samtliga personer, om fler än en.

BILAGA V

JÄMFÖRELSETABELL MED FÖRORDNING (EG) nr 1347/2000

Upphävda artiklar	Motsvarande artiklar i den nya texten
~~1~~	~~1, 2~~
~~2~~	~~3~~
~~3~~	~~12~~
4	
~~5~~	4
~~6~~	~~5~~
~~7~~	~~6~~
~~8~~	~~7~~
~~9~~	~~17~~
~~10~~	~~18~~
~~11~~	~~16, 19~~
~~12~~	~~20~~
~~13~~	~~2, 49, 46~~
~~14~~	~~21~~
~~15~~	~~22, 23~~
~~16~~	
~~17~~	~~24~~
~~18~~	~~25~~
~~19~~	~~26~~
~~20~~	~~27~~
~~21~~	~~28~~
~~22~~	~~21, 29~~
~~23~~	~~30~~

~~24~~	~~31~~
~~25~~	~~32~~
~~26~~	~~33~~
~~27~~	~~34~~
~~28~~	~~35~~
~~29~~	~~36~~
~~30~~	~~50~~
~~31~~	~~51~~
~~32~~	~~37~~
~~33~~	~~39~~
~~34~~	~~38~~
~~35~~	~~52~~
~~36~~	~~59~~
~~37~~	~~60, 61~~
~~38~~	~~62~~
~~39~~	
~~40~~	~~63~~
~~41~~	~~66~~
~~42~~	~~64~~
~~43~~	~~65~~
~~44~~	~~68, 69~~
~~45~~	~~70~~
~~46~~	~~72~~
~~Bilaga I~~	~~68~~
~~Bilaga II~~	~~68~~
~~Bilaga III~~	~~68~~
~~Bilaga IV~~	~~Bilaga I~~

~~Bilaga V~~	~~Bilaga II~~
---------------------	----------------------

BILAGA VI

~~Förklaringar från Sverige och Finland enligt artikel 59.2 a i rådets förordning om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000.~~

~~FÖRKLARING FRÅN SVERIGE~~

~~I enlighet med artikel 59.2 a i rådets förordning om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 förklarar Sverige härmed att konventionen av den 6 februari 1931 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap, tillsammans med slutprotokollet till konventionen, skall gälla i sin helhet i förbindelserna mellan Sverige och Finland i stället för bestämmelserna i förordningen.~~

~~FÖRKLARING FRÅN FINLAND~~

~~I enlighet med artikel 59.2 a i rådets förordning om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 förklarar Finland att konventionen av den 6 februari 1931 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap, tillsammans med slutprotokollet till konventionen, skall gälla i sin helhet i förbindelserna mellan Finland och Sverige i stället för bestämmelserna i förordningen.~~

BILAGA IV

Upphävd förordning och dess efterföljande ändring

Rådets förordning (EG) nr 2201/2003
(EUT L 338, 23.12.2003, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 2116/2004
(EUT L 367, 14.12.2004, s. 1)

BILAGA V

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 2201/2003	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 inledningsfrasen	Artikel 2 inledningsfrasen
Artikel 2.1–2.6	Artikel 2.1–2.6
-	Artikel 2.7
Artikel 2.7	Artikel 2.8
Artikel 2.8	Artikel 2.9
Artikel 2.9	Artikel 2.10
Artikel 2.10	Artikel 2.11
Artikel 2.11	Artikel 2.12
Artiklarna 3, 4 och 5	Artiklarna 3, 4 och 5
Artikel 6	Artikel 6.2
Artikel 7.1	Artikel 6.1
Artikel 7.2	Artikel 6.3
Artikel 8	Artikel 7
Artikel 9	Artikel 8
Artikel 10 inledningsfrasen	Artikel 9 inledningsfrasen
Artikel 10 a	Artikel 9 a
Artikel 10 b inledningsfrasen	Artikel 9 b inledningsfrasen
Artikel 10 b i och ii	Artikel 9 b i och ii
-	Artikel 9 b iii
Artikel 10 b iii	Artikel 9 b iv
Artikel 10 b iv	Artikel 9 b v
Artikel 11.1	Artikel 21
Artikel 11.2	Artikel 24

Artikel 11.3	Artikel 23.1
Artikel 11.4	Artikel 25.1
Artikel 11.5	Artikel 25.2
Artikel 11.6	Artikel 26.2
Artikel 11.7	Artikel 26.3
Artikel 11.8	Artikel 26.4
Artikel 12.1	Artikel 10.1
Artikel 12.2	Artikel 10.2
Artikel 12.3	Artikel 10.3
-	Artikel 10.4 och 10.5
Artikel 12.4	Artikel 10.6
Artikel 13	Artikel 11
Artikel 14	Artikel 13
Artikel 15	Artikel 14
Artikel 16	Artikel 15
-	Artikel 16
Artiklarna 17, 18 och 19	Artiklarna 17, 18 och 19
-	Artikel 20
Artikel 20	Artikel 12
Artikel 21	Artikel 27
-	Artikel 28
Artikel 22	Artikel 37
Artikel 23 a, c, d, e och f	Artikel 38.1
Artikel 23 b och g	-
Artiklarna 24, 25 och 26	Artiklarna 50, 51 och 52
Artikel 27	Artikel 29 a
-	Artikel 29 b och c
Artiklarna 28–36	-
-	Artiklarna 30–32

-	Artiklarna 35 och 36
-	Artiklarna 39–49
Artikel 37.1	Artikel 28.1
-	Artikel 28.2
Artikel 37.2	-
-	Artikel 34.2 och 34.3
Artikel 38	-
Artikel 39	Artikel 53.1 och 53.2
Artikel 40	-
Artikel 41.1	Artiklarna 30.2, 38.2 och 53.2
Artikel 41.2 och 41.3	Artikel 53.2
Artikel 42.1	Artiklarna 38.2 och 53.2
Artikel 42.2	Artikel 53.3–53.6
-	Artikel 54.1 och 54.2
Artikel 43	Artikel 54.3 och 54.4
Artikel 44	Artikel 53.7
Artikel 45.1	Artikel 34.1
Artikel 45.2	Artiklarna 34.2, 34.3 och 69
Artikel 46	Artikel 55
-	Artikel 56
Artikel 47.1	Artikel 31.1
-	Artikel 31.2
Artikel 47.2	-
Artikel 48	Artikel 33.1
-	Artikel 33.2
Artiklarna 49, 50 och 51	Artiklarna 57, 58 och 59
Artikel 52	Artikel 68
Artikel 53	Artikel 60
-	Artikel 61
Artikel 54	Artikel 62
Artikel 55 inledningsfrasen	Artikel 63.1 inledningsfrasen och artikel 63.2
-	Artikel 63.1 a

Artikel 55 a	Artiklarna 63.1 b och 64.1 a
Artikel 55 b–e	Artikel 63.1 c–f
-	Artikel 63.1 g
-	Artikel 63.3 och 63.4
-	Artikel 64.1 b och 64.2–64.6
Artikel 56.1	Artikel 65.1
-	Artikel 65.2
Artikel 56.2	Artikel 65.3
-	Artikel 65.4
Artikel 56.3	Artikel 65.5
Artikel 56.4	-
Artiklarna 57 och 58	Artiklarna 66 och 67
-	Artikel 69
Artikel 59.1	Artikel 72
Artikel 59.2 och 59.3	-
Artikel 60 a–d	Artikel 73
Artikel 60 e	Artikel 74
Artikel 61	Artikel 75.1
-	Artikel 75.2 och 75.3
Artiklarna 62, 63 och 64	Artiklarna 76, 77 och 78
Artikel 65	Artikel 79.1
-	Artikel 79.2
Artikel 66	Artikel 80
Artiklarna 67 och 68	Artikel 81
Artiklarna 69 och 70	-
-	Artiklarna 70 och 71
Artiklarna 71 och 72	Artiklarna 82 och 83
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	-
Bilaga III	Bilaga II
Bilaga IV	Bilaga II
-	Bilaga III

|